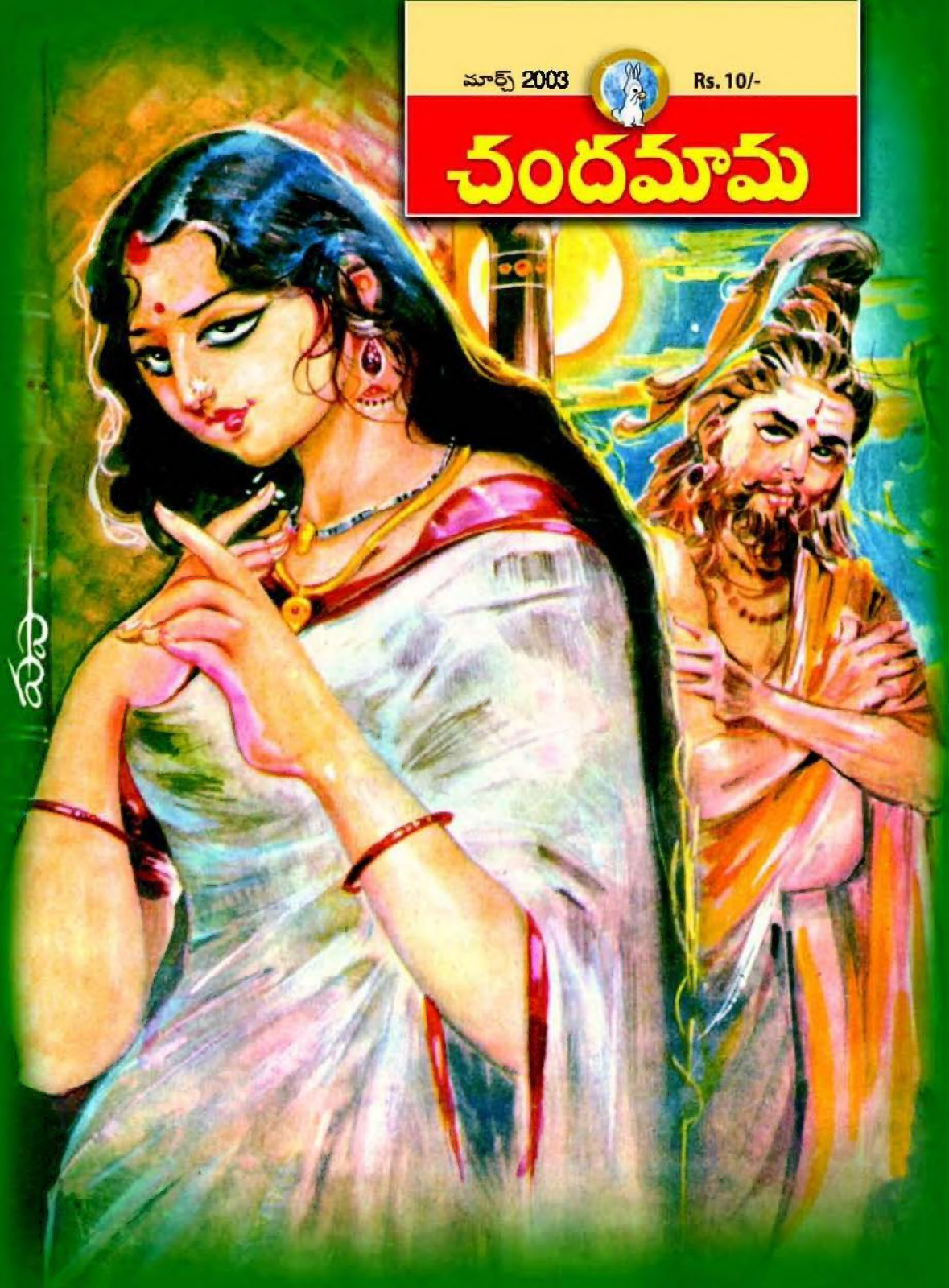

మార్చి 2003

Rs. 10/-

చందమామ

మొ

PARLE

అందిస్తున్నాం పార్లే స్మూతీస్. బయల్ స్మూడ్ కేండ్స్.

పార్లేవారి కొత్త కేండ్, స్మూడ్స్ యొక్క సుగమమైన రుచిని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోండి.
అవి క్రీమీ మరియు 5 జ్యూస్ రుచుల్లో వస్తాయి. ఆ ఉత్సాహాన్ని రుచిచూడండి.

smoothies

స్మూడ్ ఖచ్చితంగా స్మూడ్

Juice

ఆరెంజ్

స్ట్రాబెరీ

బ్లెక్ బర్రెరీ

గ్రీన్ ఏపిల్

ఖమ్బా మెంగో

Cream

క్రీమ్ కుకీస్

ACTIVE

YANKEE

Heroes start early.

ride, race, take a tumble or even take a fall.

Because it's never too early to be a hero.

HERO
CYCLES

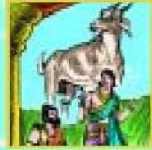
రావూసున డి
నిర్ణయం (భే.క)
19

చెట్టుమీద దేవత
34

పూ యా సిరోవరం
13

పాబ్బుశ్వరుడు
45

ఈ సంచికలో...

- ★ కల్పనా దాస్.. 9 ★ స్త్రీ ప్రసిద్ధంకాని స్త్రీలందరప్రదేశాలు .. 10
- ★ భార్య తెలివి.. 11 ★ పూ యా సిరోవరం- 14.. 13
- ★ రావూసున డి నిర్ణయం (భే.క).. 19 ★ భారతదర్శిని.. 25
- ★ వైక సమ్మ - ఏడు మి.. 26 ★ చందపూవు కబుర్లు .. 29
- ★ బంగారు గుడ్డు.. 30 ★ చెట్టుమీద దేవత.. 34 ★ తప్పిన గుండం! (అరణ్యచలప్రదేశజానపద కథ).. 38 ★ పునదేశం గురించి తెలుసుకుందాం.. 44 ★ పాబ్బుశ్వరుడు - 15.. 45
- ★ నిజాల్పి తీపిరుడి వాగ్దానం.. 51 ★ దంభ్యుని దిద్దిన కామియం.. 55 ★ దాత త్వం.. 58 ★ అజేయపు గుర్రుడు - 24 .. 61 ★ వినోదసమయం.. 64
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పొటీ.. 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkathangal, Chennai - 600 097
E-mail : subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు
విస్తూ ఉన్న సంచికల ధర : 900
ఇండియాలో బుక్ షాపు ద్వారా రూ. 120లు
చందా దఖల్పించే డ్రాఫ్ట్ ద్వారా
గానీ, పుస్తకాల ద్వారా గానీ
'చందమామ ఇంటియం లిమిటెడ్'
- బరతు పెంపించి.

ఈ పత్రికలో ప్రకటనల
కోసం సంప్రదించండి:

చెన్నై
ఫోన్ : 044-231 3637,
2234 7399

ఉత్తరీ
మానా భాటియా
ఫోన్: 011-651 5111/
656 5513/656 5516

ముంబాయి
షకీల్ ముల్లా
మొబైల్ : 98203-02880
ఫోన్ : 022-266 1599/266
1946/265 3057

వ్యవస్థాపకులు
చి.నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

చదివే లలవాటు

పేడ్లలు చెప్పు కథలను పీల్చు ఆసక్తిగా వింటారు. ఎంతకాలం నుంచి పునఃఇళ్ళల్లో తాతయ్యలు, బాబుల్లు — మనవలకూ, మనవరాళ్ళకూ కథలు చెప్పేవారు. ఆ తరువాత పిల్లలే స్వయంగా చదువుకోవడానికి పిల్లగా కథలు మిక్కిలి రూపంలో రాసేవారు. అన్ని దేశాలలోనూ, అన్ని భాషలలోనూ పిల్లలకోసం రచనలు పుస్తకాలు వెలువడడంతో బాలసాహిత్యం అభివృద్ధిచెందింది. సువికాలమైన మనదేశంలో కూడా వివిధ భాషలలో పుస్తకరచన, ముద్రణ, ప్రింట్ రూప విరివిగా సాగి తీస్తోంది. వినోదం, విజ్ఞానం, విద్యార్జన — వీటికోసం మిక్కిలి చదివే అలవాటు పిల్లల పుష్కలంగా పెరిగింది. అల్లుతే, చదువాలన్న కునే పిల్లలందరికీ కావలసిన మిక్కిలి అందమైన బాటలో ఉన్నాయో అంటే లేదనే చెప్పాలి!

ఈ విషయంలో చిన్న దీప్తదేశమైన సంగమరాల్లో కొన్ని విస్తృత ప్రయోగాలు చేస్తున్నారు. ఉదాహరణకు 'సంగమరాల్ ఇండియన్ డెవలప్ మెంట్ అసోసియేషన్' (సిండా) చేపట్టిన 'పఠనా ప్రణాళిక' (ప్రాజెక్ట్ రీడ్)ను చెప్పవచ్చు. సిండా స్వచ్ఛంద కార్యకర్తలు వారానికి ఒకటి రెండు సార్లు ఇళ్ళకు వచ్చి పిల్లలకు మిక్కిలి చదివి వినిపిస్తారు. పిల్లలలో చదివే అలవాటు ను పెంచడానికి కవీ చేసిన 'పఠనా కేంద్రాలు' (రీడింగ్ సెంటర్స్) కూడా ఉన్నాయి. వీటిని కూడా స్వచ్ఛంద కార్యకర్తలే నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ కేంద్రాలకు పిల్లలు క్రమం తప్పకుండా హాజరవుతారు. వీటితోపాటు క్లబ్స్ నిటీ, స్టోరిక్ గ్రంథాలయాలలో వినిపించే, గ్రంథాలయ సహాయకులు కూడా ఉన్నారు. ఈ సమితి పాఠ్యాలను కుటుంబసభ్యులందరితోపాటు పిల్లలు కూడా ఉపయోగించుకుంటున్నారని!

ఇక నువ్వే నడకలో పూర్తి కొన్ని రాష్ట్రాలలో గ్రంథాలయోద్యమం విజయవంతంగానే సాగి పుస్తకం. లలాంటి రాష్ట్రాలలో చదివే అలవాటు తగ్గే ప్రస్థానం. లలాగే ఇతర రాష్ట్రాలలో స్వయం ప్రణాళికలో పఠనాసక్తిని మరింత పెంపొందించడానికి, చేతప్రణాళికలో అవసరమైన పుస్తకాలను అందుబాటులోకి తీసి కురూపానికి సరైన పథకాలను రూపొందించి అవులు చేయాలి. ఎందుకంటే — బాలల పునాదికానికి, మానవ ప్రగతికి మూలం విద్య, విజ్ఞానం; వాటిని సమైక్యంగా పాఠానికి రాజువు గల చదువడం అన్న విషయం పుస్తకం మాని సత్యం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్విజ్‌లో పాల్గొని అక్షరణీయమైన బహుమతులు గెలుచుకోండి!

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా - 18

మన జాతీయోద్యమ నాయకులు కొందరిని గురించి ఇక్కడ ప్రస్తావించాం. వీరి కు వార్త తెలుసా?

అన్నీ సరైన సమాధానాలు గల మూడు ఎంప్రీలు సైకిళ్ళను బహుమతులుగా అందుకుంటాయి!*

1

1905 లో భారత జాతీయకాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడిగా ఉన్నాను. సిద్ధాంత రీత్యా మితవాది అయిన నేను, 'సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీ' స్థాపించాను. నేనెవరిని?

2

1918 లో జరిగిన 34 వ భారత జాతీయకాంగ్రెస్ సభకు అధ్యక్షత వహించాను. ఎం. ఎం. అనీత్ కలిసి 1934 లో కొత్తపల్లి స్థాపించాను. నామరేపి టి?

3

కేరళలోని నా రాజ్యం మీదికి బ్రిటిష్ సేనలు దండెత్తి వచ్చినప్పుడు విజయ వంతంగా ఎదురించాను. 'కేరళ సేంపింగ్' గాబురు గాంచాను. నేను ఎవరో వీరి కు తెలుసా?

4

ఇండియన్ సేవీల్ సిర్విజుకు అర్హత సాధించిన తొలి నలుగురు భారతీయ లలో నేను ప్రధానం. 'భారత జాతీయ వాదపీఠ' గా నన్ను చెబుతారు. నామరేపి టి?

5

1921 లో నా న్యాయ సవాద వ్యక్తికి స్వస్తి చెప్పి 1923 లో 'స్వరాజ్యపార్టీ'ని స్థాపించాను. నేనెవరో చెప్పగలరా?

ప్రతి ప్రశ్నకు దిగ్గజ వ్యక్తులతో కూడిన పాఠశాల వీరి సహాధానాలను సృష్టించింది. ఈ పాఠశాలలో మికుబాల్ జ్యూనియర్ జాతీయోద్యమ నాయకులకు ఎవరి? ఎంతరు? అన్న విషయాలకు సరియైన సమాధానాలు రాస్తే ఒక నా అభిమాన జాతీయోద్యమ నాయకుడు :

పాల్గొనేవారి పేర్లు :

వయస్సు : తరగతి :

చిర నామ :

పిన్ : ఫోన్ :

పాల్గొనేవారి సంఖ్య :

తల్లి/తండ్రి పేర్లు :

వివరాలన్నీ పూర్తిగా నింపాక, ఈ పాఠశాల కట్టించి 2003 ఏప్రిల్ 5 వ తేదీలోగా అందలా ఈ చిర నామ కు పంపండి:

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్విజ్-18

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీస్ రోడ్, కాపి

కామలాకర్, చెన్నై-600 097.

సూచనలు:

1. 8-14 ఏళ్ళ లోపు మహిళా పిల్లలందరూ ఈ పోటీలో పాల్గొనవచ్చు.
2. ఈ పోటీకి వచ్చే అన్ని పాల్గొనేవారి పేర్లు సరియైనవిగా ఉండాలి. విజేతలు ఎంతో సంతోషంగా ఉంటారు. విజేతలు వారి తన సైకిల్ ను సైకిల్ అందుకుంటారు. సరైన సమాధానాలు గల ఎంప్రీలు ఒకటి కన్నా ఎక్కువ వచ్చినప్పుడు, నా అభిమాన హీరో మరొక ఆధారంగా విజేతలు ఎంతో సంతోషంగా ఉంటారు.
3. న్యాయస్థానం తుది నిర్ణయం.
4. ఈ పోటీలకు మూడు ఉత్తర ప్రభుత్వాలూ జరుగుతున్నాయి.
5. విజేతలకు ముందుగా పోస్టల్ తరహాలో తయారు చేయబడుతుంది.

బహుమతులను మీకు అందజేస్తున్నవారు

**Statement about Ownership of
CHANDAMAMA (Telugu)
Rule 8 (Form VI), Newspaper
(Central) Rules, 1956**

పండుగలకూ, పర్వాలకూ
జి. పుల్లారెడ్డి

స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయిలు

5 చూట్టలుగా దేశ విదేశాలలో
అబ్బాలగోపాలాన్ని అలవిస్తూ
పరిశుభ్రమైన వాతావరణంలో
అరోగ్యకరమైన మినహాలతో
తయారయ్యే స్వచ్ఛమైన
నేతిమిఠాయిలు

గ్రాండ్

హైదరాబాద్

ఫోన్: 23201833,

23203176

ట్రాంసి:

గ్రీన్ వ్యాండ్స్ రోడ్,

సోమశివరాం

ఫోన్: 23411441

బయ్యలు : ఫోన్: 244188, 221445

1. Place of Publication 82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal
Chennai-600 097
2. Periodicity of Publication MONTHLY
1st of each calendar month
3. Printer's Name B. VISWANATHA REDDI
Nationality INDIAN
Address 82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal
Chennai-600 097
4. Publisher's Name B. VISWANATHA REDDI
Nationality INDIAN
Address 82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal
Chennai-600 097
5. Editor's Name B. VISWANATHA REDDI
(Viswam)
Nationality INDIAN
Address 82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal
Chennai-600 097
6. Name and Address of individuals who own the paper Chandamama India Ltd.
Board of Directors:
1. P. Sudhir Rao
2. Vinod Sethi
3. B. Viswanatha Reddi
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal
Chennai-600 097

I, B. Viswanatha Reddi, do hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March 2003

(Sd.) B. VISWANATHA REDDI
Publisher

Good news
for young
bookworms!

Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

D'you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

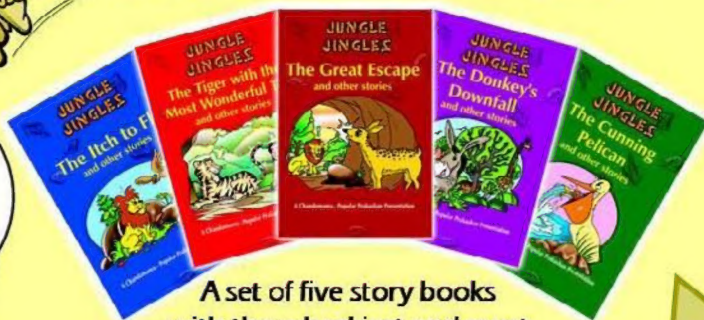
Hurry, pals!
Remember
- only early
birds catch
the worm!

From

CHANDAMAMA and

**Popular
prakashan**

A set of five story books
with the whackiest and most
interesting collection of animal stories
ever written.

Special
Offer!

**Save
Rs. 50/-**

DISCOUNT COUPON

Come into the enchanted world of JUNGLE JINGLES and avail a discount of Rs 50 on a set of five books on the cover price of Rs 200. Or you can get Rs 10 off on each title of Rs 40. Offer open for a limited period only. So hurry! Tick the titles you want.

☐ The Itch to Fly and Other Stories	☐ The Great Escape and Other Stories
☐ The Tiger with the Most Wonderful Tail and Other Stories	☐ The Donkey's Downfall and Other Stories
	☐ The Cunning Pelican and Other Stories

Send your payment by DD or MO to: **Popular Prakashan Pvt. Ltd.,**
35-C M.M Malaviya Marg, Popular Press Building, Tardeo, Mumbai 400034.

For enquiries contact sales@popularprakashan.com Visit our site at www.popularprakashan.com

కల్పనా చావ్లాకు అభివందనం!

భారతదేశంలో జన్మించిన వ్యక్తుగావు కల్పనా చావ్లా, కొలంబియా అంతరిక్షయాన దుర్లభతనలో ప్రాణాలు కోల్పోయింది. యావత్ ప్రపంచాన్ని దిగ్భ్రాంతికి గురిచేసిన విషాద దుర్లభతన అది!

హిర్యానారాష్ట్రం కర్నాటలో బనారాదావా, స్వంగీతదంపితల చిన్నకుమార్తె అయిన కల్పనకు చిన్నప్పిదు అందరి పీల్లల్లాగే, ఆకాశంలో చందమామ అంటే మహాఇష్టం. అప్పుడావును మొంటు' అని వుండుగా పీల్చేవారు. పేరగేకొద్దీ ఆమెలో విమానాలపట్ల ఆసక్తి కూడా పేరగ సాగింది. కర్నాటలో 'ప్రైయింగ్ క్లబ్' ఉండేది. అప్పు ఆకాశంలో ఎగిరే విమానాలను చూస్తూ గంటల కొద్దీ గడిపింది.

ఆమె పదిహేడవ యేట చండీఘడ్ లోని పంజాబ్ ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలో 'ఎరోనాటికల్ ఇంజనీరింగ్' చదవడానికి చేరింది. ఆ తరువాత ఆమె 'ఎరోస్పేస్ ఇంజనీరింగ్'లో ఉన్నత విద్య సభ్యునిచడానికి అమెరికాలోని డెక్కన్ యూనివర్సిటీకి వెళ్ళింది. కోలరాడో విశ్వవిద్యాలయం నుంచి డాక్టరేట్ పుచ్చుకున్నది. 1994 లో అంతరిక్షయానంలో శిక్షణ పొందడానికి ఆమె నాసాలో చేరింది. 1997 నవంబర్ 19 వ తేదీ అంతరిక్షయానానికి బయల్ పడే దిని కొలంబియాలో వెళ్ళడానికి ఎంపికయింది. ఆ విధంగా ఆమె అంతరిక్షయానం చేసిన తొలి భారతీయ ప్రహేళికాబుద్ధి తెచ్చుకున్నది. అప్పు అంతరిక్షంలో సడిచింది కూడా!

గత జనవరి 16 వ తేదీ కొలంబియా అంతరిక్షయానంలో రెండవసారి వెళ్ళడానికి కూడా ఆమె ఎంపికయింది. అప్పుడావు పాఠశాలలో తనకు

గణిత ఉపాధ్యాయుని అయిన నిర్మలా నంబూద్రిపాద్ కు - తన వెంట అంతరిక్షానికి తీసికు వెళ్ళడానికి ఒక బ్యానర్ కావాలని ఉత్తరం రాసింది. ఆ ఉపాధ్యాయుని 'నిరంతరం దారిపూషిత' అన్న మాటతో రెండు చేతులతో (ఉపాధ్యాయుని) విద్యార్థిని ఆశీర్వదిస్తున్నట్టు ఒక సెల్ ఫోన్ పంపింది.

నిజంగానే కల్పనా యువతరానికి నిరంతరం దారిపూషే ఒక మార్గదర్శిని. యేటా ఆమె కర్నాటలో తాను చదివిన టాగూర్ బాలనీతన పాఠశాల నుంచి ఇద్దరు విద్యార్థిని లానా సాకు పిలిపించి, స్వయంగా తానే తీసుకువెళ్ళి లంతా చూపించేది. వారిలో దృఢమైన పట్టుదలనూ, ధైర్యసాహసాలనూ ప్రబోధించడానికి కష్టపడేది.

అంతరిక్షయానం నుంచి అప్పు చండీఘడ్ లో తాను చదువుకున్న కళాశాలకు ఒక సందేశం పంపింది: "కలల నుంచి నిజమైన విజయాలకు చేరే పూర్ణాలు ఉన్నాయి. వాటిని కనుగొనే దార్శనికత, అనుసరించి అందుకునే ధైర్య సాహసాలు, సాధించి తీరాలనే మొక్కువోని పట్టుదల, దీని నిరంతరకష్టకావాలి. అంతే!"

యువతకు ఆమె అందించిన సందేశంగా దీనిని భావించవచ్చు. ప్రపంచాన్ని దిగ్భ్రాంతిలో ముంచి ఆమె భౌతికంగా దూరమైనప్పటికీ, ఆమె జీవితం యువతకు స్ఫూర్తినిస్తుంది. ఆమె సాధించిన ఘనవిజయం భవతారూ కలకాలం నిలిచి ఉంటుంది!

జన్మించిన భారతదేశ కీర్తిపితాకను అంతరిక్షంలో ఎగిరే రేపేసిన కల్పనా చావ్లాకు అభినందనం చేద్దాం!

సుప్రసిద్ధంకాని సుందరప్రదేశాలు:

మణికరణ్ - ప్రశాంత ప్రకృతి నిలయం!

పుంపు క్షృణ ఎత్తున శిఖరాలు ,
లోతైన సిన్నటి అగాధాలు , ఉత్తకు
లతో పిర్ గలతో సాగే సదీనదాలు
మొదలైన సుందర ప్రకృతి దృశ్యా
లతో గంభీర హీ పూలయ పిర్వత
శ్రేణులు పిర్వాటకులకు కస్తల
వింపు చేస్తాయి . పూసీనవారు
మెడిలోయ గా, డేవతల భూమి గా
వర్ణించే కులూలోయ పుధ్య పుణి
కరణ్ ఉన్నది. హీపూ చలప్రదేశ రాష్ట్రంలో ఉన్న ప్రశాంత పుండర ప్రదేశం ఇది.

సిన్ను ద్రువు ట్టానికి 1,737 మీ. ఎత్తులో ఉన్న పుణికరణ్ అక్కడి వేడినీటి బుగ్గలకు
ప్రసిద్ధిగాంచింది. పార్వతి సదీతీరులోని ఈ పుణికరణ్ వేడినీటి బుగ్గల్లో స్నానం చేసి నిర్వరోగాలూ
తొలగిపోతాయని విశ్వసిస్తారు. పెద్దపెద్ద బండరాళ్ళ మధ్య నుంచి వేడినీటి బుగ్గలు వేగంగా వెలికి
చిప్పుతూ న్నాయి. వీటి ఉష్ణోగ్రత 88 - 95 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ వరకు ఉంటుంది. ఇరవై
నిమిషాల్లో బియ్యం వన్నీ ఉడికించేంత వేడిలో ఈ నీళ్ళు ఉంటాయని చెబుతారు.

ఈ బుగ్గజలాలలో యురేనియంతోపాటు అలాంటి మరికొన్ని రేడియో యాక్టివ్ పదార్థాలు
ఉన్నాయని భూతత్వ శాస్త్రజ్ఞులు కస్త గొన్నార.

పుణికరణ్ శిఖలకూ, హింపు మూకూ యా త్రాస్థిలంగానూ ఉంటున్నది. శిఖల గ్రహ
గ్రహ నానక ఈ ప్రదేశానికి విచ్చేసినపుడు గ్రహ గ్రహ ఇక్కడ ఒక గ్రహ ద్వారా నిర్మించబడింది.
అయిన ఇక్కడ కొంతకాలం ధ్యానంలో గడిపారని చెబుతారు. మణికరణ్ లోని రఘునాథజీ
అలయం అనే శ్రీరావు పుందిరం పిడినానమశతాబ్దంలో నిర్మించబడింది. ఇది భక్తులనై వోషింగా
ఆకర్షిస్తుంది.

అక్కడికి చేరుకోవడం ఎలా?

కులూకు 45 కి.మీ. పూరులో పుణికరణ్ ఉన్నది. రోడ్డు ద్వారానే ఇక్కడికి చేరుకోవడం
సాధ్యం. ఇక్కడికి 35 కి.మీ. పూరులో భుంటర్ (కులూ) విమానాశ్రయం ఉన్నది.

భార్య తెలివి!

చాలా యేళ్ళ క్రితం వింధ్యారణ్య ప్రాంత లోని పిక్క పిక్క లోయ లో కుంభోదరు డ్రు , వీరబాహు అనే ఇద్దరు పర్వతాకార లైస్ రాసులు ఉండే వాళ్ళు. ఒకరినొకరు పూసీ ఎర్ర గసప్పిటిగి ఒకరిని గ్రరించిన పోషాలు పు రొక్క విన్నార . పేద్ద పేద్ద కళ్ళతో, చెమటతో వాళ్ళు నత్త స్త్రీలంటే కోండలు కదలినట్టు ఉండేవి. చెట్లతో పళ్ళు తోముకునే వాళ్ళు. పూ పూలు పు పులపు ఈగల్లాడుపీ తింటూ , కొలను లోని నీళ్ళను ఒక్క గ్రుక్కల తాగేవాళ్ళు.

ఒకనాడు కుంభోదరు డ్రు వీరబాహు పు పూ డాలను కున్నాడ్రు . ఈ అరణ్యంలో తానెక్కడే బలమై పు రాసు డిగా ఉండాలి. తనకు సోటి రాగల, తనతో పాటిపేదగల పు రొక్క రాసు డ్రు ఉండకూడదు. వాడి బలమంతో ఆరా తీసి, వాడి అంత్ర పూ డాల్పిందే అని నిర్ణయించాడ్రు . బ్రహ్మాండ మైన ముళ్ళగడను ఎత్తుకుని బయలుదేరాడు.

తన పూ డ కాదన్నవాళ్ళను కుంభోదరు డ్రు గదతోవూ డి చూస్తుండే వీరబాహు విని ఉన్నాడ్రు. ఇప్పుడు తనను మెతుక్కుని మున్నాడంటే తప్పక గొడవమవు డి. బలహను లైస్ పూ సమైక్యే నంపు కు తినేయ వచ్చు. వీడోవూ తనకు సోటి రాగల బలవంతుడైన రాసు డ్రు . వాడి నుంచి

ఎలాగైనా తప్పించుకోవాలి. ఎక్కడైనా దాక్కుండా వుంటే ఇంత పేద్ద పర్వతాకారంతో అది సాధ్యం అయ్యే పినేనా? ఎంచేయ డమూ అని గ్రుటక్కు పుంగ సాగాడ్రు .

ఎక్కడికో వెళ్ళి, అప్పుడే ఇంటికి వచ్చినవాడి భార్య రక్తా , భర్త పిడే అమ్మి పు పూ సీ కారణం అడిగింది. వీరబాహు చెప్పాడు. “ఓన్ ఇంతేనా? దీనికెందుకు అంత బెదిరిపోత్రు న్నామో న్న మ్మా పుంచు ప్పీ డ పు సు గ్రు డ ప్పి పిడ్రు కో. పు గతా నేను పూ సు కుంటాను. అల్లుతే, నేను డ్మెప్పంతువరకు పుంచు ప్పీ డ అటూ ఇటూ కదలకూడత్రు!” ఆనంద రక్తా ధీమా గా .

“ఎంచేయాలను కుంటు న్నామో వాణ్ణి ఎలా తిప్పి పంపగలమో” అని అడిగాడ్రు వీరబాహు బెదుర్రు బెదుర్రు గా .

“అవన్నీ నీకెందుకు? నువ్వు వెళ్ళి నిర్మయంగా పిడ్రు కో. నేనె ఇక్కడ ఉన్నంతవరకు నీ ప్పీ డ ఈగ వాలనివ్వన ,” అంటూ భర్త పుంచు ప్పీ డ పిడ్రు కో పు ని డ్మి ప్పిటి మ్మేంపి.

కుంభోదరు డ్రు నత్త స్త్రీలంటే భూ పు అదర సాగింది. దారిలో అందిన చెట్లను వెకి తల్లకిండ్ల లు చేస్త్రీ, గదతో గ్రహిల ప్పీ డ వూ డి వాటిలో ఉన్న మీలులనూ , సీంహాలనూ బెదదగత్రు పూ , పేద్ద పేద్ద అంగలతో పుంబు కు నడుసాగాడ్రు . వాడి కాళ్ళ కిందపడి నలిగిపాకుండా లేక్క, కుందేక్క, పుంగి సిలు అటూ ఇటూ పరిగెత్తసాగాయి. తల్లకిండ్ల లైస్ చెట్ల నుంచి పిర్ర లు ఎగిరిపాసాగాయి .

రక్తా ఇంట్లో నుంచి బయటకు వచ్చేలోగానే, ఇంటిని సిప్పి పించిన కుంభోదరు డ్రు , “ఎక్కడా పీరికిండ్ వీరబాహు? ఇల్లు వెత్త క్కుని వచ్చినా, పాదాల పైబడి మొక్కుడా?

ఏమిటా కుడకామరు? పీల్చు మాణ్ణి,” అని గ్గొందాడ.

“నా భర్త ఇంట్లో లేడు. పిక్క అడవిలో జరుగుతున్న బంధువుల పెళ్ళికి వెళ్ళాడు,” అన్నది రక్తా.

“అబద్ధాలాడకు. నీ భర్త బయటటికి రాలేదంటే, ఈ కోళ్ళన్నిటినీ తినేయ గలను,” అన్నాడు కుంభోదర డ్రు డ్లరు ముతూ.

“కోళ్ళా! అవెళ్ళున్నాయి? అలలను చూసే కోళ్ళని భ్రష్టు పిడ్డావా? నా భర్త రోజూ తలదుమ్మకు నమిస్తూ, మందల కొద్దీలు రాలి తూంటాయి. వాటిని కాళ్ళతో నలుపిలేక నానా అవస్థ పడుతున్నానని కో!” అన్నది రక్తా.

ఆ జవాబుకు గతు కున్న ను కుంభోదర డ్రు, అమ్మ అరుపున్న శబ్దం విని, కొట్టంకేసి చూస్తూ, “పుర్యాదగా నీ భర్తను బయటకు రప్పిస్తా. ఈ రోజు నేనే వాడే తేలిపోవాలి. రాలేదంటే మీ ఆవత్తు చంపి తినేస్తాను,” అన్నాడు గదన నేలకు తాటిస్తూ.

“అవులా? నీకేమైనా మతి చలించిందా ఏమిటి? అవన్నీ నా పేంపిత్తు ఎల్ల కల్లు. వాటిని పేంపు కోవడానికి నా భర్తను బతిమాలు లాడవలసి వచ్చింది. పేంపిత్తు జంతు మాంటే ఆయనకు అనిల్లు గిట్టదు,” అన్నది రక్తా విచారంగా.

అమాట విని కుంభోదర డ్రు ఉలిక్కిపడ్డాడు. కోళ్ళను వేలన్నది. ఇప్పుడేమో ఆ మాట ఎల్ల కలంటున్నది! ఆ లెక్కన ఆవు భర్త ఎంత పేద ఆకారంతో ఉంటాడో కదా? అన్న భయంతో ఆలోచించ సాగాడు. అల్లుతే ఆ భయం న్ని బయటపెట్టకుండా, “నీ కలుబొల్లి కలు ర్న నా దగ్గర సాగమా మాటలతో ఆ పరికింధువ బయటకు రాడు. నేనే వెళ్ళి చూస్తాను,” అంటూ ఇంట్లోకి జొరబడి, ఇల్లంతా కలయ చూసే, ఎవరూ కనిపించక పోవడంతో ఎన్ని రోగా పడక గదిలోకి వెళ్ళాడు.

వాడి వెనకగా వచ్చిన రక్తాకి, “అలికిడి చేయొద్దు. అతి క్షణం మీద ఇప్పుడే నా బిడ్డను నిద్రమిల్పాను. లేవాడో, ఓ పట్నాన నిద్రపాడు,” అన్నది.

“నీ బిడ్డా వీడు?” అంటూ అదిరిపిడ్డాడు కుంభోదర డ్రు. వీరబాహు నిద్రపాడుతున్న వంశంకేసి చూస్తూ, పుప్పటి క్షుకుని నిద్రపాడుతున్న వాడి పుంజం కనిపించలేదు. “చుట్టవాడే కొండలా మాటే, వాడి తండ్రి ఏ పిరివూ ణంలో ఉంటాడో కదా? నేనిక్కడికి వచ్చి పేద పొరబాటు చేశాను,” అనుకుంటూ దడదడలాడే గుండెతో ఇంటి మెలుపలికివచ్చి, “చెల్లెలా, రక్తా! నీ భర్తను ఒకసారి చూసే వెళదావు నీ వద్దాను. వీలు కాలేదు. ఆయన రాగానే నా దండాలు తెలియజేస్తా,” అంటూ తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

కుంభోదర డ్రు కు చూపింబు దాటి వెళ్ళాడని తెలిశాక, రక్తా ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి భర్తను తట్టి లేపింది. సంతోషంగా లేచి కూర్చున్న వీరబాహు, “నేను బలశాలైన గొప్ప రాక్షసుణ్ణి. అయినా నా కుండబలం క్షా, నీ బుద్ధిబలం మీద. నీలాంటి తెలివైన భార్య అభించడం నా అదృష్టం,” అన్నాడు భార్యకు వెళ్ళుకోలు గా చూస్తూ.

మాయాసరోవరం

14

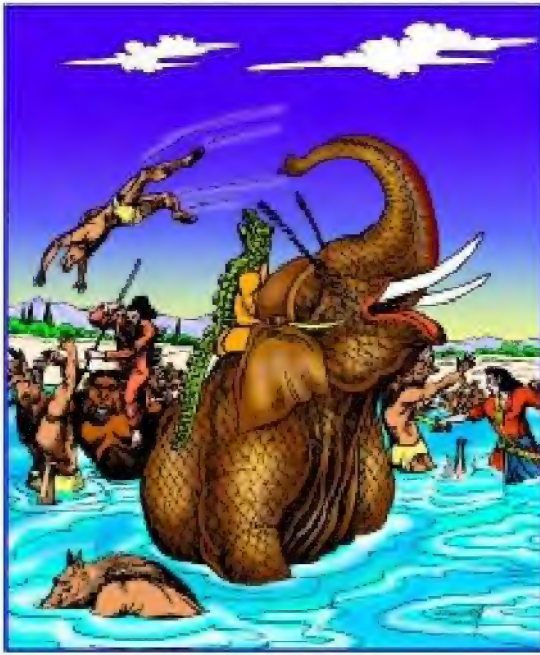
[జయ శీల, సిద్ధసాధకులకు నది దగ్గర వు కరకేతు తోపాటు దేవశర్మ కూడా కనిపించాడు . ఆ సింహు యం లో హింసిల రథం ఒకటి వచ్చి నదిలో దిగింది. ఆ రథం మీది నుంచి జారి అరణ్యంలో పడిపోయిన పూయూ సిరోవరేశ్వర ధర్మి, కాంచనపూలనూ ఎలా రోంచటపూ అని వాళ్ళు ఆలోచించేంతలో జలవ కరాస్సిలు హింసిల రథం మీదికి దాడి వచ్చాడు . తరవాత—]

హింసిల రథాన్ని చుట్టూ పుట్టి పట్టుకోవాలని పూస్తిన్న జలరాస్సిలు కంటబడగానే, జయ శీలుడు ధూరంగా పొరవేసిన కత్తిని చప్పిన చేతికి తీసుకుని, “విశ్వేనా జలవ కరాస్సిలు ! తోడేళ్ళ తలల్నూ, పూ నవశరీరాలూ - వింతగా మూర్నారు ,” అన్నాడు .

పు కరకేతు తన చేతగల ఆయుధాన్ని పేర్కొని పట్టుకుని, ఎంతో ఆపు ర్దాపిడిపాతూ, నాలు గుత్తలు నదికే సడిచి, అంతలోనే

ఆగిపోయి , జయ శీలు డితో, “జయ శీలా! ఈ జలరాస్సిలు హింసిల రథాన్ని పట్టుకోవాలని పూస్తిన్నాడు . వాళ్ళను హతమార్చేందుకు పూకు సాయం రాలేవా?” అని అడిగాడు .

జయ శీలుడు తావెగా తన కత్తిని ఒరలో పేర్చుతూ, “పూ కనకారాజు పీల్లలను పూయూ సిరోవరమిరాజు అపిహరించుకు పొయాడు . నాకు వాళ్ళను రోంచవలసిన బాధ్యతే కాక, ఈ పుర్వార్థానికి పొల్పడిన మీ

రాజు వీధి పిగతీర్చుకోవలసిన అవసరం కూడా మన్నది. ఆ హింసిల రథంలో వీ రాజు లేకపోవటం, అతగాడి అదృష్టం, తెలిసిందా?” అన్నాడు కోపంగా.

ఆ బవాబుకు మకరకుతు వెలవల పోయి, దేవశ్వుతో, “వైద్యదేవా, జయ శీలు డికి వూ వీధి ఇంత గాఢమైన శత్రుత్వం ఉంటుందని నేనూ హించలేదు. రామిల్లల కెలాంటి హానీ, వూ యా సిరోవరేశ్వరుడు చేయ కపోగా, వాళ్ళిద్దరినీ ఎంతోబ్రువు గా సాకుతున్నాడు,” అన్నాడు.

“జయ శీలా, నా వూట విని, వుండు కత్తిని ఒరలో నుంచి బయ్టికి లార్త. సిరోవరేశ్వరు డి వీధి పిగసాధించేందుకు ఇది సిరి అల్లు న తర్రణం కాదు,” అన్నాడు దేవశ్వు.

ఆ వుర్రణం జయ శీలు డు, కత్తి ధూశాడు. అ వెంటనే సిద్ధసాధకుడు, “జై, వుహాకాణా!” అంటూ ఎగిరి నరవానరం వీధి

కూర్చున్నాడు. కన్ను పూసీ తెరిచేంతలో అందరూ భీకరంగా అర్ర స్తొ పొల్లు, నదిలో ధూకి, జలరాస్తిలను ఎదుర్కొన్నాడు.

ఈ లోపిల హింసిల రథంలో మన్న అంగ రకుడు రథాన్ని జలరాస్తిల చేతబడ కుండా నదిలో అటూ ఇటూ పరిగెత్తించ సాగాడు. ఎన్ను జలగ్రహం వీధి ఎక్కి, కత్తి తిప్పితూ తవు పేళ్ళ వచ్చిన వు కరకెత్తు ణ్ణీ, నరవానరం వీధి సివారి చేస్తూ వచ్చి పిడిన సిద్ధసాధకుణ్ణీ చూసీ జలరాస్తిలు హెడలి పొయ్యారు. వాళ్ళ పారిపొయ్యేండుకు నీట వు నగబోయ్యేంతలో, వు కరకెత్తు ఉసికొల్పిన జలగ్రహం, వాళ్ళను తొండుతో పిట్టి ఎత్తి, నది ఒడ్డుకు వెసిరి వేయ సాగింది. జయ శీలు డు నీళ్ళలో ఈడు తూ, అందిన శత్రు మూను అందినట్టు తన కత్తితో పొడవ సాగాడు.

ఒక పొమగంట కాలం గడిచే లోపిలే జల వ కరాస్తిల్లో కొందర వు రణించార. చాలా వుంచి బాగా గాయ పిడి, నీట వు నగ లేకా, తేలలేకా నదీజలం వాలు న పిడి కొట్టుకుపో సాగారు. జలగ్రహం తొండుతో చుట్టి ఒడ్డుకు వెసిరినవాళ్ళు, నపు వూ, కాళ్ళూ చేత్తులూ బెణకటంతో, లేచి నీటి దగ్గరకు పొబోల్లు, అది సాధ్యంకాక కీవు ను అర్ర స్తొ గిలగిలా తన్నుకోసాగారు.

సిద్ధసాధకుడు ఎక్కిమన్న నరవానరం ఒక జలవృకరాక్షసుణ్ణి రెండు చేతులతో గట్టిగా పిట్టుకుని, సాధకుడితోపాటు నీటి నుంచి బయటికి వచ్చింది. అతడి వెనకగా మకర కేత్తి డూ, సిర్పణు, సిర్పస్విరలూ ఒడ్డుచేరారు. జయ శీలు డు వూత్రం హింసిల రథంలో ఎక్కి కూర్చుని, అందులో మన్నవాడికి కత్తి చూపీ

బెదిరిస్తూ, “ఒరే, సిరోవోళ్ళు డి అంగర కుడా, రథాన్ని ఒడ్డుకు చేర్చు! రథంతోపాటు ఆకాశం లోకి ఎగిరి పారిపోవాలని చూశావో, తుండు నీ తల మొండిం నుంచి వేరైపోతుంది, జాగ్రత్త!” అని హెచ్చరించాడు.

ఆ వూటలకు అంగర కుడు కళ్ళెర్ర చేసి, “మహాశక్తి సంపన్నుడైన మాయాసరో వరేశ్వర డి అంగర కుణ్ణి, నేను! అలాంటి నన్ను ఇంతవరకూ ఇలా ధూషించి అవమాన పరిచినవాడెవరూ లేడు!” అన్నాడు.

“నేను న్నాను! ఏదీ చూస్తూ, కత్తిచూయ గలవా?” అంటూ జయ శీలుడు తనకత్తిని కిందపెట్టి, ఎడవు చేత్తో అంగర కుడిమెడను గట్టిగా వడిసే పట్టుకున్నాడు.

అంగర కుడు గుప్పేట బిగింపితూ విల విల్లాడిపోతూ, “నువ్వెవరోగాని గొప్ప ధైర్య శాలివేగాక; బలవంతుడివి కూడా. నా మెడ వదులు,” అన్నాడు.

జయ శీలుడు అతడిని వదిలి, “ఇక పూర్త పూట్టాడకుండా, నీ రథాన్ని ఒడ్డుకు నత్తమీ నీయ జపూని గురించి, నీతో పూట్టాడవలసింది చాలా మున్నది,” అన్నాడు.

అంగర కుడు మరి నోరెత్తకుండా హుసీలన అదిలించి, వాటిచేత రథాన్ని నది ఒడ్డుకు లాగించాడు. రథం ఒడ్డుకు చేర గానే సీద్ధ సాధకుడు ఉత్సాహంగా నరవానరం వీడి నుంచి కిందికి దూకి, వానరం చేతుల్లో భయ కంపితుడై వున్న జలవృకరాక్షసుడి చెవులు రెండూ పట్టుకుని నేలమీదికి దింపి, “ఒరే, నీటి తోడేలు వెధవా, పారిపోవాలని చూశావో చిత్రవధ చెయ్యగలను!” అని హెచ్చరించి, హింసిల రథం దగ్గరకు పోయి, “జయ శీలా!

ఈ రథం వీడ నరవానరంతో హి వూలయ శిఖరాలకు పోయి, అక్కడ తపిస్తూ చేస్తు కోవాలని మున్నది. పూ ఇద్దర్నీ ఇది మోయగలదంటావా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్నకు చిర నమ్మనమ్మతూ జయ శీలుడు, రథంలో మున్న అంగర కుడి కేసీ చూశాడు. అంగర కుడు రథచక్రాన్ని కళ్ళ కర్చుకుని, “అయ్యో, ఇది పుష్పాత్మగల రథం. ఈ హింసలు కేవలం అలంకారప్రాయమైనవి. సిరోవరేశ్వర డు కోరితే రథం, ఏడేడు పెద్దాలు గురి లోకాలూ పుట్టబెట్టి రాగలవు. నా వూట నవ్వుండి,” అన్నాడు.

“అలాగా! అంత పుష్పాత్మగల రథం అరణ్యంలో రాబందల దాడికి తలకిందల లెండు క్షేపి? ఆనివయంలో ప్రవ్వనే పూయూ సిరోవరేశ్వర డు కూడా రథంలోనే మున్నాడు కదా? ఇక నోరు ముర్చి, పూలానికి గుచ్చినది వుధ్యత విసిరివేయ గలవు,” అంటూ సీద్ధ

సాధకుడు అంగరకుడి పేక్కి శూలం ఎత్తాడు . జయ శీలు డ్ర అతణ్ణి శాంతించు ని, “సాధకా, రథం వీ డి నుంచి అరణ్యం లోకి జారి పడింది ఒక్క సిరోవరేశ్వర డే కాదు; హరణ్య పురు రాజు కనకాక్షుడి కుమార్తె కాంచనమూల కూడా ఆ ప్రమాదానికి గురైంది. ఆ మాట వు రవకు,” అన్నాడు .

వు కరకేత్రు విచారంగా వు ఖం పేట్టి, “జయ శీలా, వూ రాజును వెతికి రక్షిచేందుకు వేం ఈ హింసిల రథం వీ ద బయలు దేర్త న్నాం. ఆ ప్రహరాజు ఎలావున్నాడో ఏమో?” అన్నాడు .

“వు వూ బయలు దేర్త న్నాం. రాజ కుమార్తె కాంచనమాల ఏమైందో తెలుసు కోవాలి. ఒకటో ఆమెకు పేద్ద ప్రీతూ దు ఏమైనా జరిగిందో, అంద్రకు వీ రాజుడే ప్తి ర్తి బాధ్యత అతడి తలను కనకా రాజుకు కానుకగా ఇవ్వబోతున్నాన ,” అన్నాడు జయ శీలు డ్ర .

అంతవరకూ తల వంపు కుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న దేవశర్మ, అప్పిడు చప్పిన తల పేక్కి, “జయ శీలా, లోగడ చెప్పాను , పిగ సాధించేందు కు ఇది సిమయం కాదని. వెంటనే బయలు దేరి ఆ సిరోవరేశ్వర డ్ర , కాంచన మూలా అరణ్యంలో ప్రాణాలతో వస్తూరో లేదో తెలు సు కోవటం వు ఖ్యం,” అన్నాడు .

“అవున్నను, సరోవరాజు మాయాగాని, కాంచనమూల సిజీమూలు అమో కాదో తెలు సు కోవటం నాకూ, సీద్ధసాధకుడికి వు ఖ్యం. ఏం, సాధకా, ఇక ప్రియాణం అమూతూ?” అన్నాడు జయ శీలు డ్ర .

సీద్ధసాధకుడు వు ట్టూ ఓవూ రు కలయ వూ సీ, “ఇంత భీకర వు హరణ్యంలో వాళ్ళు ఎక్కడ పిడిపాస్తూ రో తెలు సు కోవటం ఎలా?” అన్నాడు .

సాధకుడు ఇలా ప్రిశ్చించగానే హింసిల రథంలోని అంగరకుడు ఒడ్డుకు దిగి, సాధ కుణ్ణి సీ వీ పీంచబోర్లు , నరవానరం కత్తూరవు గానే వెనక్కు రెండడుగులు వేసి, “అయ్యా, వూ రాజుగారూ, కాంచనమూల అనే రాజ కుమారి అరణ్యంలో పిడిపాల్లు న చోట నాకు బాగా తెలు సు . ఆ ప్రిదేశానికి దాపిదానే ఒక కొండ వస్తూది; ఆకాశాన్నంట్ వు హా లు న్నవి; ఒక చోట చెట్టు చేమూ లేని ఖాళీ ప్రిదేశాన్నుంచి, తెల్లని పొగ ఆకాశంకే సీ లేన్ని న్నది,” అన్నాడు .

“అది సింగతి! అంగరకుడి సాయంతో వు నం ఆ ప్రిదేశాన్ని చేరగలం. ఇక రథం ఎక్కండి,” అంటూ దేవశర్మ రథంకే బయలు దేరాడు .

“వైద్యదేవా! రథంలో అందరికీ చోటుం

ట్రుందా? సీద్ధసాధకుడూ, అతడి వాహనం వూ టేవు టి? వు కరకేత్ర తన జలగ్రహంతో ఆకాశంలోకి ఎగిరి, వు నువు అన్న సిరిస్తాడా?” అన్నాడు జయ శివుడు.

దేవశర్మ అందరికేనె ఓవూ రు చూసీ, “వాహనాలు న్న వాళ్ళంతా, తవు వాహనాల వీ ద రావలసిందే. ఎం, సాధకా? ఎం, వు కర కేత్రా ?” అన్నాడు.

వు కరకేత్ర, సీద్ధసాధకుడికేనె చూశాడు. సీద్ధసాధకుడు విశ్వ కొర్రు కుతూ వు కరకేత్ర కేసీ గుచ్చి చూస్తూ, “వే వు, వీ అంత మెగుంగానూ, ఆ అరణ్యప్రాంతాన్ని చేరగలం. కాని, దారిలో ఈ మకరకేతు ఏదైనా మోసం చేయాలని చూశాడో - ఇతగాణ్ణి నా సరవాస రానికి వే తగా వేస్తాను,” అన్నాడు.

“సాధకా, కొప్పిడుకు. ఇప్పుడు వు నువుంతా వుత్తరం,” అన్నాడు వు కరకేత్ర.

“ఈ వూట చాలాసార్లు విన్నాను! రాజా

గారి పీల్లలు కాంచనవూలా, కాంచనపర్మా స్మి ర తంగా వూ కు దొరికేవరకూ, వీ వూ యా సిరోవరంతండాగాళ్ళందరూ వూ కు పిరవు శత్రువు!” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు గంభీరంగా.

ఆ తరవాత సాధకుడూ, వు కరకేత్రా తప్పి వు గతావాళ్ళందరూ హింసిల రథంలో ఎక్కారే. అంగర కుడు వాళ్ళిద్దరికీ రావల సిన దిక్కు చూపించి, “ఒక పీడ్ల కొండా, వే వూలను తాకే వు హావ లూ ... బాగా గుర్తుంపు కొండి,” అన్నాడు.

హింసిలరథం ఆకాశంలోకి లేచింది. అది అలా కనబడకుండా పొగానే సీద్ధసాధకుడు సరవాసరం భుజాల వీ ద ఎక్కి కూర్చుని, “కేత్రా, ఇక బయలు దేరు దావా?” అన్నాడు.

వు కరకేత్ర తల ఊపీ, జలగ్రహం వీ దికి పొయ్యాడు. అంతలో సాధకుడికి బందీగా దొరికిన జలవ కరాస్మిడు, అతడికి ప్రాణా

చారం పిడిపాత్రా , “పు హావీర్లు డా, నన్ను మీ బంటుగా వెంట తీసుకుపోండి. ఈనాటి నుంచి నేను తప్పులను వదులుకుంటా!” అన్నాడు .

ఆ పూటలకు సీద్ధసాధకుడు ఉప్పొంగి పోయి , “ఒరే, బలవంతు, లెస్సీ పిలికామా నా నరవానరం అంత వేగంగా నన్ను నిరించి రాగలవా?” అన్నాడు .

“దొరా, నాకు రక్కలొకడే తక్కువ, అయినా నేలమీద ఆకాశంలోని పింఛం అంత వేగంగా నా పరిగెత్తగలను,” అన్నాడు బల రాక్షసుడు.

“అహ, మెచ్చదగిన మాటరా, సేవకా!” అంటూ సీద్ధసాధకుడు , బలరాస్తిని డిబ్బ జంట తట్టి, నరవానరాన్ని అదిలించబోయేంతలో అక్కడికి, పుర్ర గ్రజ్జులనాని కొందరు పోదేళ్ళ వాహినాల వీధి అనుచు లతో కలిసి వచ్చాడు .

“ఒహో, వీర పుర్ర గ్రజ్జులనాని! ఏమిటి విశేషం?” అని అడిగాడు సీద్ధసాధకుడు ఉత్సాహంగా.

పుర్ర గ్రజ్జులనాని, నది ఒడ్డున గాయ్ పిడి గిలగిల్లాడు తున్న బలవంతురాస్తిని లభి సాధకుడికి చూపిస్తూ , “దొరా, ఇక్కడ జరిగిన దంతా పై పూర్ణ ట్టవాట్రు న మాడి చూశాం. ఈ తోడేలు తలల పున్న పిల్లి ఏం చేయ

వున్నారే ? వీళ్ళు నిలా చికిత్స లేకుండా చావ నివ్వటం ధర్మం కాదు గదా?” అన్నాడు .

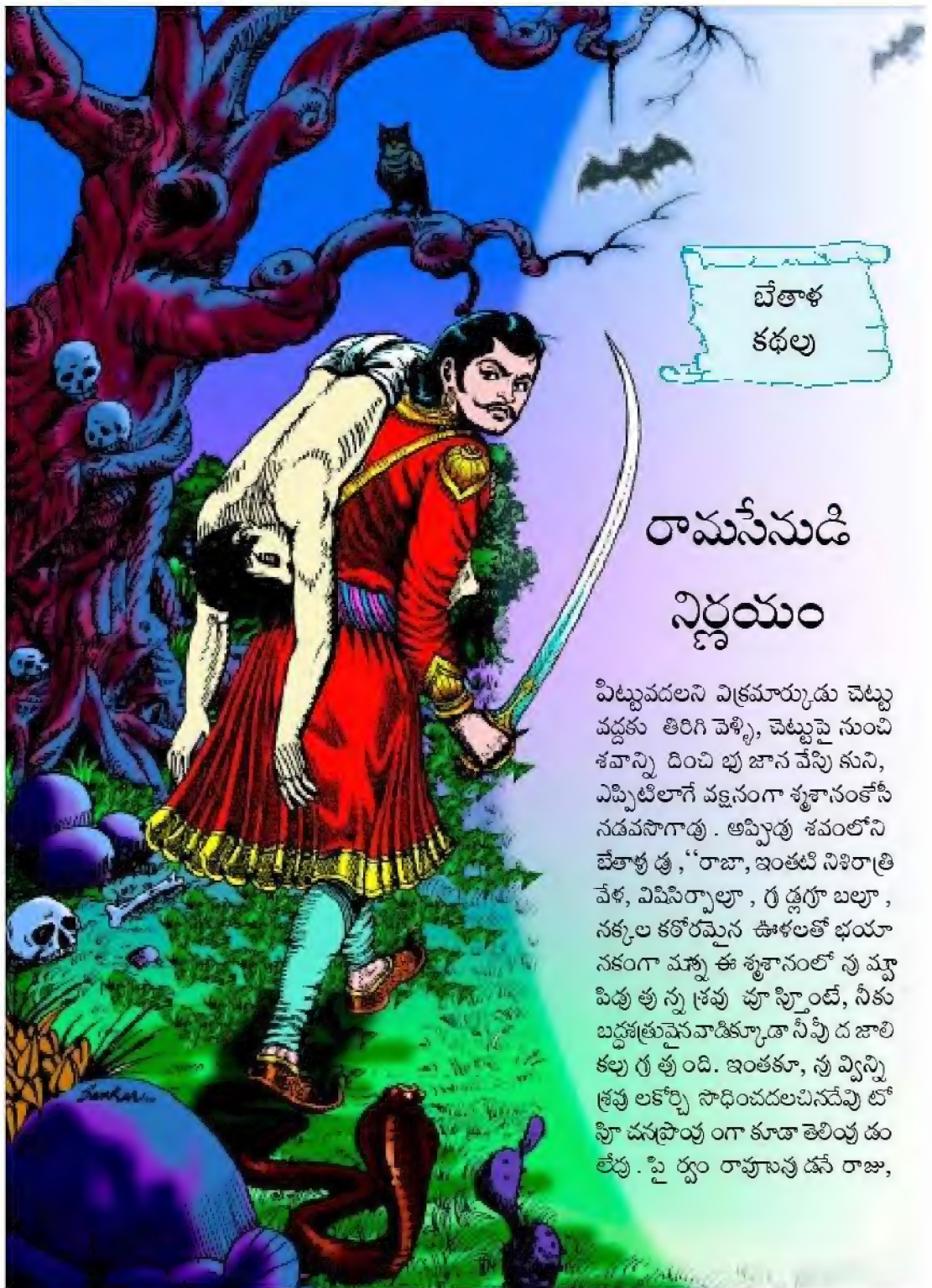
“పుంచీ పూట పిలికామా ఆ పుర్రాల్ని చికిత్స చేసు పిరలోకానికి సింహికాని జాగ్రత్త, కాస్తా ఊపిరి, శక్తి రాగానే వాళ్ళు పున్న పిట్టకు తినేటా ప్రాదం ఉన్నది,” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు .

సీద్ధసాధకుడు పూట పుగించే లోపలే, మరుగుజ్జు సేనాని నదికి అవలివైపునున్న అరణ్యం కేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, “దొరా, అట్లు కేసి చూడండి! ఆకాశాన్నంటు తున్న ఆ తెల్లని పోగ ఏమిటి? పు హరణ్యం నిల్చి మా కాలిపాత్రు న్నదా?” అన్నాడు .

“అరణ్యం కాలటం కాదు ; ఆ పోగకు కారణం అర్చన పుంటల్లో పూర్ణా సిరోవర శ్వరుడనే పుర్రాల్ని శరీరం, సిజీవదహిగం అవత్తు న్నది! నరవానరా, ఆ లేస్తాన్న పోగ కేసి వాయువేగంతో పరిగెత్తు,” అంటూ సీద్ధసాధకుడు వానరాన్ని అదిలించాడు .

నరవానరం అరణ్యం ప్రితిధ్వనించేలా ఒక కేకపెట్టి, బయలుదేరింది. దాని వెనకగా బలవంతురాస్తి తూ, ఏనుగు బలగ్రహం వీధి పుకరకేతూ కదిలారే . - (ఇంకా మాది)

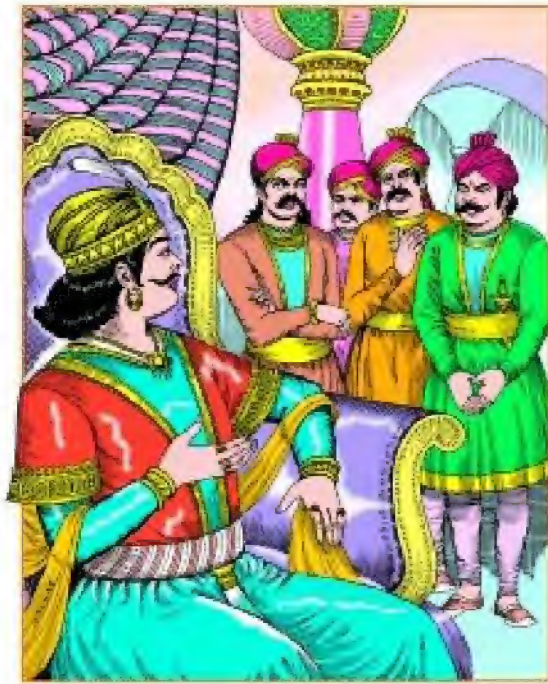

బేతాళ
కథలు

రామసేనుడి నిర్ణయం

పిట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసు కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానంకోసీ నడవసాగాడు . అప్పిదు శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, ఇంతటి నిశితాత్రి వేళ, విపిసిర్పాలూ , గ్ర డ్లగ్రూ బల్నూ , నక్కల కరోరమైన ఊళలతో భయానకంగా మన్ను ఈ శ్మశానంలో ను మ్నా పిదు తు న్న శ్రవు ఛూ స్పిందే, నీకు బద్ధశత్రువైనవాడిక్కుడా నీవు ద జాలి కలు గ్ర తుంది. ఇంతకూ, ను వ్విన్ని శ్రవు లకోర్చి సాధించదలచినదేవు టో న్నూ డనప్రాయంగా కూడా తెలియ డు లేదు . పై ర్వుం రావులనడన రాజు,

రాజ్యంలోని రెండు ముఖ్య నగరాలకు, తన నియమించిన అధికారుల పాలన ఎలా మళ్ళాడి ప్రత్యేకంగా తెలుసుకునేందుకు, మూర్ఖ మేషంలో వెళ్ళి, నానా ఇక్కట్లకూ గురించిన అంచనా వాళ్ళ శక్తి సామర్థ్యాలు గురించిన అంచనా విషయంలో ఏమాత్రం సందర్భపు ద్విలేని నిర్ణయాలు తీసుకున్నాడు. నేనా రాజు కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పిపోగాడు:

ఒకానొకప్పుడు ప్రమోదదేశాన్ని రామ-సునందనే రాజు పాలించేవాడు. ఆయన సరం తరుమూర్ఖులు ప్రజల కష్టాన్ని ఖాళీ గురించే ఆలోచిస్తూ, వారికి వేలు కలిగించే పుంపి పిన్న లెన్నో చేశాడు. అంతటితో తపిచెందక, తాను సేవు కూర్చిన సిద్ధు పాయాలు సక్రమంగా చేరవలసిన ప్రజలకు చేరుతున్నవా లేదా అని తెలుసుకునేందుకు చార్లలను

నియమించేవాడు. ఒకసారి తన మూర్ఖ మేషంలో వెళ్ళి ఆరా తీసేవాడు.

అలా ఒకసారి రామసునంద మూర్ఖ మేషంలో భాగ్యపురానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఏ నోట ఎన్నా భాగ్యమితం అధికారి దివ్యదత్తుడి గురించిన పోగడ్డలే ఎన్నెన్నో, ప్రజలు తనవలె ను కూడా పురచి, దివ్యదత్తుణ్ణి పోగడ్డ త్రాచి, రామసునంద మును సేవుకు కష్టంగా తోచింది. ఆయన రాజధానికి తిరిగి వెళ్ళాక కొందరు చార్లలను పీలించి, “భాగ్యమితం అధికారి దివ్యదత్తుడికి పోగడ్డలందే చాలా ఇష్టంలా మూడి. ప్రజలు తనకు పోగడ్డే కు అతడు రాజధానిని దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడని, నాకు అనుమతం కలుగుతున్నది. వీరు వెళ్ళి అతడి తప్పిలు తెలుసుకురండి,” అని పిలిపాడు.

చారులు వెళ్ళి వారు రోజుల్లో తిరిగివచ్చి, “ప్రిభూ! దివ్యదత్తుడు ప్రభు భక్తి పిరాయణుడు. ఏవిని చేసినా తప్పు రాదు వీరు దగానే చేస్తాడు. అతడు కలిగించే నోకరాలు గొప్పగా మళ్ళా కారణంగా, ప్రజలు కతజ్ఞతతో దివ్యదత్తుణ్ణి పోగడ్డ తున్నారే తప్పి, రాజధానిని దుర్వినియోగం చెయ్యడం కారణం కాదు,” అని చెప్పారు.

రామసునందకింకా నవ్వుకం కలగలేదు. దివ్యదత్తుడు చార్లలక్కూడా లంచమిచ్చి మూడవచ్చన్న అనుమతం కలిగింది. తన దివ్యదత్తుణ్ణి స్వయంగా పిరించాలనుకున్నాడు. అందుకు ఆయన పిరదేశిలా మారువేషం వేసుకుని భాగ్యపురం వెళ్ళాడు.

అక్కడ ఒక సిత్రంలో బసించే ఆ సాయంత్రం సిత్రం అధికారితో, “అయ్యో, నా వద్ద సిద్ధివేల వరహాలున్నవి. రాత్రి సేవయంలో

నగరసింహారు చేస్తూ, నగరు ఎంత అందంగా
మాటలు పోతూ ఉన్నాయి. నా వరహాల
పూటలు మీ వద్ద ఉంచు వెళ్ళేదా?” అని
అడిగాడు.

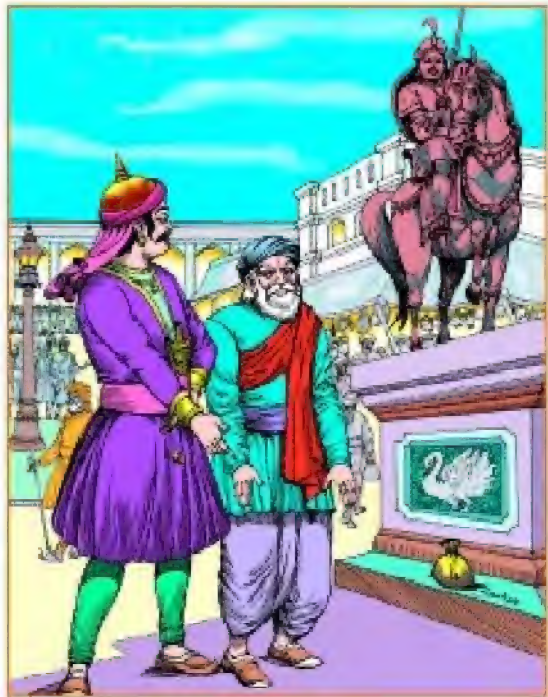
“ఇది దివ్యదత్తుడి అధికారంలో మళ్ళీ
నగరం. ఇక్కడ దొంగల భయం ఉండదు.
నీమహర్షి సత్తాతో నీ గదిలో వదిలి
వెళ్ళవచ్చును. నా వద్ద దాచవచ్చును. మీ
వెంట ఉంచు కోవచ్చును,” అన్నాడు సత్తా
అధికారి.

రామలక్ష్మణుడు వరహాల పూటలు తీసి
కునే నగర విహారానికి బయల్ పడ్డాడు. నగర
వీధులన్నీ దీపాలతో దేదీప్యమానంగా వెలిగి
పోతూ, అది రాత్రికాదు పట్టపగలా అని భ్రమ
కొల్పేలా ఉన్నాయి. కొన్ని వైద్యశాలలు,
రక్తభట గహలు తెరిచి మూడడం గవు
నించిన రామలక్ష్మణుడు, దివ్యదత్తుణ్ణి పున్న
లోనే అభినందించుకుంటూ మూడలేక
పోయాడు. అప్పుడు నా, ఆయన పిరి ఇంకా
పుగింపు లేదు.

రామలక్ష్మణుడు తనవద్ద మళ్ళీ వరహాల
పూటలు నగర వీధుల్లో ఒకచోట మంచి,
అక్కడినుంచి వెళ్ళబోతూండగా, ఎక్కణ్ణిచో,
“ఏయ్, ఆగ్రి!” అన్న కేక వినిబడింది.

అశ్చర్యంతో అగిపార్చిన రామలక్ష్మణుడి
పుంపు కు ఒక రక్తభట ఉన్నట్లు వచ్చి, “నువ్వీ
పూటలు ఇక్కడ ఎందుకు వదిలావో
ఇందులో విషపదార్థాలుంటివి ఏమీ లేనా
కదా?” అని అడిగాడు.

“అది నా ఇష్టం, అప్పుడు నా నన్ను ప్రియ
అడగడానికి నువ్వెవరు?” అన్నాడు, రామ
లక్ష్మణుడు లేని కోపాన్ని నటిస్తూ.

“నేను రక్తభటుణ్ణి. నగర వీధుల్లో
అల్లర్లు జరక్కుండా రహస్యంగా మూడిగవు
నిస్తాంటాను! అది నా బాధ్యత,” అన్నాడు
రక్తభటుడు.

భటుడి దొరక్కాడని పిల్ల గుమ్మ
కున్నాడు, రామలక్ష్మణుడు. భటుడాయన
తరుముతూ వెళ్ళాడు. ఒకచోట రాజుకు
కాలుజారి, కింద పడడంతో తలకు దెబ్బ
తగిలి వెంటనే స్పృహ తప్పింది.

రక్తభటుడు గట్టిగా ఈలవేశాడు.
అప్పుడు నాలుగు పూలలనుంచి పురికొం
దరు భటులు వచ్చారు. రామలక్ష్మణుణ్ణి వైద్య
శాలకు చేర్చారు.

వైద్యుడు, రాజు పరిస్థితి చూసి, “దెబ్బ
గట్టిగా తగిలింది!” అంటూ తగిన చికిత్స చేసి,
తగిలిన దెబ్బకు కట్టు కట్టాడు.

రావులును డు స్పి హివచ్చాక, “ప్రితి సామ్రాజ్యంలో దీకి ఈ నగరంలో ప్రాణరక్షణ మూడుం చాలా గొప్పి విశేషం. ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేసిన దివ్యదత్తుడి దర్శనపు య్యేవరకూ, నాకు పు సశాంతి మూడవు,” అన్నాడు .

భట్ట లద్వారా జరిగినది విన్న దివ్య దత్తుడు , కొద్దిసేపటికి వచ్చి రావులును డ్ల పిలకరించి, డబ్బు పూటను వీధిలో వదిలి పోవడాన్ని గురించి విశ్చించాడు . అప్పిడు రాజు, “నేనీనగరంలో నీ పాలన ఎలా మూడో పిరించాలని పూర్తవేషంలో వచ్చిన పుహా రాజు రావులును డ్ల. ప్రిజలకు అన్నివిధాలా భద్రత కల్పించడంలో ను మ్హాచేస్తున్న క పీని అభినందిస్తున్నాను,” అన్నాడు .

దివ్యదత్తుడు వెంటనే ఆయన ముందు మోకరిల్లి, “ప్రభూ! నన్ను పరీక్షించాలన్న ప్రియ తండ్రి, తవు ప్రాణాలకు ప్రిమాదం

తెచ్చే పిరిల పూత్రం చేవు కుడి,” అన్నాడు వినయంగా.

రావులును డు , దివ్యదత్తుణ్ణి పు రొకసారి అభినందించి, రాజధానికి తీరిగి వెళ్ళాక, అతణ్ణి పీలిపించి ఘనంగా సిన్మానించాడు . అది పూసీ ఇతర నగరాల అధికార లందరూ , దివ్యదత్తుడిలాగే తవు నగరాలను తీర్చిదిద్ది సిన్మానం పొందాలను కున్నార . అయి తో, నోభాగ్యపితరు అధికారి భవ్యవర్మకు పూత్రం సన్మానం వెంటనే పొందాలన్న కోరిక పిశ్చించి.

ఈ భవ్యవర్మ విలాసిమిత్తు ప్రిడు . ప్రిజల యోగక్షేమాలతడికి అంతగా పట్టవు. మహా రాణికి దగ్గరబంధు వన్న కారణంగా, రావు లును డతడికి పిదవినివ్వక తప్పిలేవు .

భవ్యవర్మ, పుహారాణిని కలుపు కుని, “నా నగరంలోనూ ప్రిజలకు సకల నోకర్యా లు న్నాయి . దివ్యదత్తుడికి లభించిన గౌరవం,

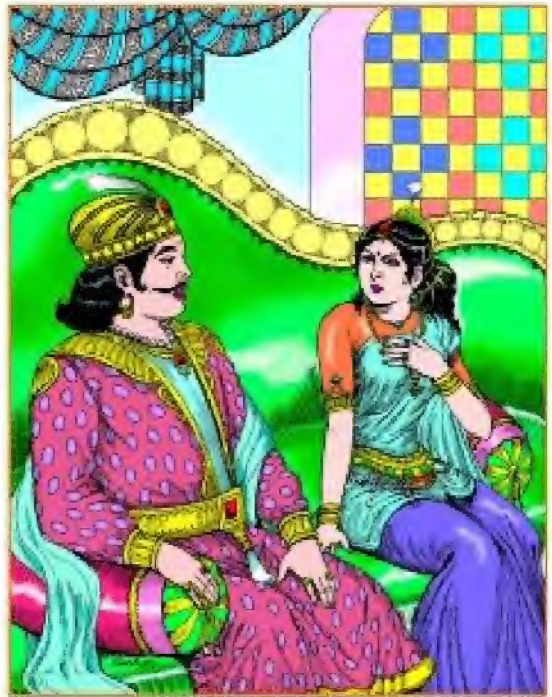
నాకు లభించకపోవడం చిన్నతనంగా మూడి. పురుష, పురుషరాజుకు ఒకసారి నగర సిందర్శనం చేయవలసిందిగా చెప్పండి. నేనంత సిద్ధుడైనా ఆయన స్వయంగా చూస్తారా,” అన్నాడు.

రాణి ఈ విషయం రాజుకు చెప్పింది. ఆయన రాణితో, “అలాగే నేనొకవారు రాజులో వెళతాను. ముందుగా చెప్పివెళితే భవ్యవర్మ తగిన జాగ్రత్త తీసి కుంటాడు. ఈ విషయం ను మూరహిన్యంగా మూపు,” అన్నాడు.

వారు రాజుల తర్వాత రాజు తన భటు డొకడి పిరదేశిం మే నభాగ్యమితం పింపాడు. తన నాగరికుడి వేషంలో పిరదేశింధారిని అనుసరించాడు. ఆ పిరదేశిం పురుషరాజుని భ్రష్ట పడిన భవ్యవర్మ, అతడి నగరంలో ఎనలేని పుర్యాదలు జరిగే ఏర్పాట్లు చేశాడు.

పిరదేశిం మొగడు రాత్రిపిట సురసింహారు చేస్తూ డబ్బు విడిచిపెడితే రకభటు డతణ్ణి పట్టుకుని స్పృహ తప్పించి వెంటనే వైద్యశాలకు చేర్చాడు.

ఈ లోగా నాగరికుడి వేషంలో మన్నరావు నున్నాడు తనకు విషిజ్వరం సాకిందని వైద్యశాలకు వెళితే, అక్కడ అందరూ పిరదేశిం వర్షాదలు చేసే ఏర్పాట్లో మన్నారావు. ఒక భటుడు, రామసేనుడితో నెమ్మదిగా, “నగరంలోని వైద్యశాలలో సమర్థులైన వైద్యులు లేరు. నెల జీతాలిక్కడ సిక్కులు అందవని-అంతా భాగ్యపురం వెళ్ళిపోయారు. కొద్దిమంది ప్రిజ్ఞావంతులూ వలు కేవలం భవ్యవర్మకే అందుతాయి. నీకు ప్రాణాల మీద ఆశ ఉందే, వెంటనే భాగ్యపురం వెళ్ళు!” అని సెలహ ఇచ్చాడు.

రామసేనుడు రాజధానికి తిరిగివెళ్ళి, మహారాణికి జరిగినదంతా చెప్పి, “భవ్యవర్మకు నగరపాలనలో ఏమూ ఆమూ సమర్థత లేదని, నీక్కూడా తెలుసునని నాకర్థమైంది. బంధు వ్రెతి గదా! అందుకే పూర్వ వేషంలో నా రాక గురించి అతడికి ముందుగా వార్త అందేలా చేశామా” అన్నాడు నమ్మతూ.

రాణి అశ్చర్యపాలు, “భవ్యవర్మకు ముందుగా వార్త పంపడంలాటిది నేను చెయ్యలేదు. పురుష, పురుష వేషంలో నభాగ్యమితం వెళ్ళబోతున్న సంగతి నాతో చెప్పతున్నప్పుడు, నా చెలికత్తెల్లో ఎవరో చాటుచాటుగా వుండి ఎని, ఈ వార్త భవ్యవర్మకు చేరవేసి మూటాల్. నేను ఈ పని చేసిందెవరో విచారించి, తగు విధంగా శిక్షిస్తాను,” అన్నది.

రామసేనుడు ఇందుకు అభ్యంతరం చెబుతూ, “దేవీ! అలా శిక్షించడంలాటి పని

పూత్రం చేయకు. భవ్యమృత్యునీబంధు మృగనక, అతడికి అంతో ఇంతో మేలుచేసి, నీ మెప్పు పొందాలని ఆపిని చేసే మాటావు,” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత, వారం తిరక్కుండానే రావు అన్న ధృ, భాగ్యమితం అధికారి దివ్యదత్తుణ్ణి నోభాగ్యమితానికి - నోభాగ్యమితం అధికారి భవ్యవర్మను భాగ్యమితానికి అధికారులు గా నియమించాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, రామ అన్న ధృ, భవ్యవర్మ-దివ్యదత్తుల శక్తిసామర్థ్యాలను సిరిగా అంచనా వేయ లేకపోయాడనది, అతడు చేసిన పూర్వద్యురా తెలుస్తూనే ఉన్నది కదా? చక్కని పిరిపాలనతో ప్రజాభివృద్ధి నాన్ని పూర్తిగా నిర్మూలించడం, నోభాగ్యమితం అధికారిగా నియమించడం, ప్రజల సమస్యలను పట్టించుకోవలసి జీవితం గడిచే భవ్యవర్మను భాగ్యమితం అధికారిగా నియమించడం, ఏమాత్రం నిందర్భ శ్రద్ధలేని, అనాలోచిత నిర్ణయమే గదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి వికృతమృత్యు, “రాజు రావులనుండి నిర్ణయం ముఖ్యంగా భాగ్యమిత, నోభాగ్యమిత

ప్రజలను దక్షిణలో మాపు కుని చేసినది. ఎంతోకాలంగా దివ్యదత్తుడి అధికారంలో నిర్వహించాల్సిన భాగ్యమిత ప్రజలు, కొత్తగా నియమించబడిన భవ్యవర్మ విలాసిజీవితాన్ని, ప్రజల బాగోగుల గురించి పట్టించుకోకపోవడాన్ని ఎంతోకాలం సిహించారు. వాళ్ళు తమ దుస్థితి గురించి తప్పిక రాజు దగ్గర మొరబెట్టుకుంటారు. అప్పుడు భవ్యవర్మను పిలిచి నుంచి తెలగించవచ్చు. ఆస్థితిలో రాణి కూడా అందుకు జుప్పిక అంగీకరిస్తుంది. ఇక నోభాగ్యమితానికి కొత్త అధికారిగా నియమించబడిన దివ్యదత్తుడు ప్రజల యోగక్షేమాల విషయంలో తగు శ్రద్ధ తీసుకుని, త్వరలోనే నోభాగ్యమితాన్ని భాగ్యమిత స్థాయికి కూడా అభివృద్ధి చేయ గలడు. ఇలా ఆలోచించే రావులను ధృ, ఈ నిర్ణయం తీసి కున్నాడు. కనుక, అందులో నిందర్భ శ్రద్ధ లేకపోవడం, అనాలోచితం అంటూ ఏమీ లేదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[ఆధారం: జొన్నలగడ్డ రావు లక్ష్మీ రచన]

భారత దర్శిని

తల నీలాల మొక్కుబడి

ఆలయపట్టణమైన తిరుపతి బస్ స్టాండ్, రైల్వే స్టేషన్ ప్రాంతాలలో ఎట్ట చూసినా బోడిగుండ్ల కనిపిస్తాయి. మిథువులు, స్త్రీలు, పిన్నలు, పెద్దలు అందరూ బోడిగుండ్ల తోనే కనిపించడం కొత్తగా వచ్చినవారికి వింతగా అనిపించవచ్చు. అయితే, ఈ బోడితలలవారే ఎవరాలంటే లంఘన, తమిళ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన ఏడు కొండలవాడి భక్తులే. వీళ్ళందరూ తిరువుల వేంకటేశ్వరస్వామికి భక్తితో తలనీలాలు సింపుర్పించినవారే. గుడిలో ముక్కుంటు కల్లు తీసి

పిల్లల చెవులు కుట్టడం ఈనాటికీ తెలుగు, తమిళ ప్రాంతాలలో సింధివాడల గా కొనసాగుతున్నది. కొందరలు తే పిల్లలకు ఒక ఏడాది పై రైల్వేలోగా కులదెబ్బానికి ఈ మొక్కుబడిని చెల్లిస్తారు. ఇలా చేస్తూ పిల్లల ఆయన రాగ్యాలకు వుంచిన భక్తుల విశ్వాసం. అదినే, దేవుడు నిజంగానే భక్తుల జుట్టును కొరుతాడా అంటే, మొక్కుబడులు చెల్లిస్తే దేవుడు చల్లగా చూస్తాడని మామూలు భక్తులు విశ్వసిస్తారు. జుట్టులో కాపు; దానిని సింపుర్పించేప్పుడు వునలో కలిగే భక్తి, త్యాగం ప్రధానమని విజ్ఞులు వ్యాఖ్యానిస్తారు. మిథువు లెక్క, స్త్రీలయినా మనిషి అందానికి జుట్టు ప్రధానమైనది. అలాంటి ముఖ్యమైన దానిని దేవునికి సింపుర్పించడం అంటే ఎంతో భక్తిభావం, త్యాగభుద్ధి ప్రదర్శించడమే అమత్యుంది కదా!

మిరియాల సమర్పణ!

దేవతలను పూజించడానికి మల్లెలు, మొల్లలు, సంపంగలు, గులాబీలు.. మైదలై మిక్చులే కామ్రావు రియోలు కూడా సమర్పించవచ్చు! ఉత్తరకేరళ కొత్తంగల్లూరు పట్టణంలో వెలసిన భద్రకాళి ఆలయంలో, దేవతకు ఇతర పై జాడవ్యాలతో పాటు పురియోలు కూడా సమర్పిస్తారు. కాళి అంటే నలుమీదన ఒక అర్థం మూది. పురియోలు రంగు కూడా నల్లగా గనక అది కాళికి ప్రీతిపాత్రమని చెబుతారు. మిరియాలు భక్తితో సమర్పిస్తే భద్రకాళి అమ్మవారు, వుశ్చి, పొంగులాంటి అంటు వ్యాధులు రాకుండా కాపాడుతుందని భక్తుల విశ్వాసం!

మేక నవ్వు - ఏడుపు!

పిల్లవాడ పిల్లవాడ అయితే, పిల్లవాడ భక్తుడే అయిన ఒక గొప్పవాడ అయిన జ్ఞానం చేయ తలపెట్టాడు. అతని జ్ఞానం చేయ మిశ్రానం ప్రాప్తిని దీని, పునాంభితాని సీద్ధిని అతని కాలంలో విశ్వసించేవారు. ఆ గొప్పవాడ చేయ దలచిన అంశానికి బలివ్యధానికి ఒకప్పుడు కావలసి వచ్చింది.

ఆ గొప్పవాడ ఒక గొప్ప మాతన పిల్లవాడ శిష్యుడైన ఒక సంపన్నుడి దగ్గరికి వెళ్ళి ఒకప్పుడు అదిగి తీసికు రమ్మని ఇద్దరు శిష్యులను పంపాడు. ఇద్దరు శిష్యులూ అలాగే వెళ్ళి, సాయంకాలానికి ఒక బలిసిన పుకను వెంట బెట్టుకుని వచ్చారు.

పుకను నాటి ప్రాతఃకాలంలోనే అంశానికి సిన్నాహాలు అరంభం అయ్యాయి. అంశానికి సింబంధించిన ఇతర ఏర్పాట్లను పూర్తి

గొప్ప మాతన పిల్లవాడ పిల్లవాడ, 'పుకను తీసికు వెళ్ళి, కొండ పాదతలంలో ఉన్న కొలనులో శుభ్రంగా స్నానం చేయించి, మెదకు పిల్ల దండన అలంకరించి, తలకు పిల్ల మిశ్రానం పుల్ల రాసి పట్టుకురండి,' అని అంశా పించాడు.

ఇద్దరు శిష్యులు పుకను పట్టుకుని నడిచారు. పురద్దరు వారితో కలిసి పుకను కొలను వద్దకు తీసికు వెళ్ళారు. ఇద్దరు పుకను స్నానం చేయించారు. ఇద్దరు కొలను గట్టున ఉన్న చెట్ల నుంచి పూలు కొని మాల కట్టారు. స్నానం చేయించాక పుకను గట్టుకు లాక్కు వచ్చి పూల వేన్లు నున్న పుకను ఒక వింత జరిగింది. పుకను నిషీలా నవ్వింది!

పుకను నవ్వావని శిష్యులు పొడలిపారు. మేక రెప్పలల్లారుస్తూ వాళ్ళకేసి చూసింది.

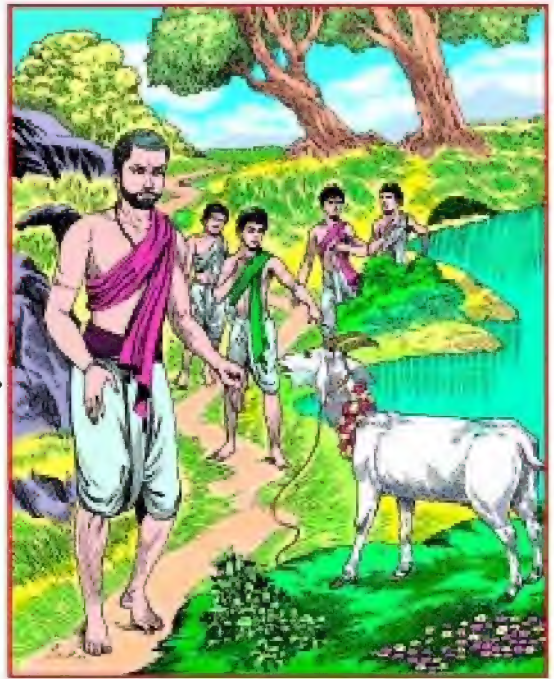
వాళ్ళ తన నమ్మపు విని బెదిరిమాస్తారని గ్రహించింది.

శిష్యులు ఏం చేయ దానికి తోచక ఒకరి పు భాలోకర చూసి కుంటూ ండగా వు ల్ళ ఒక విచిత్రం జరిగింది. ఇప్పుడు వే క పు ని పీలా ఏడ్చింది!

ఒక శిష్యుడు పిరు గు పిరు గు న గు రు మా దగ్గరికి పొల్చి , వే క నవ్వన సింగతి భయం భయంగా వివరించాడు .

అంతా వెన్ను గు రు మా “ఆ జివెనో ఆవ హించినట్లున్నది,” అన్నాడు తల పింకిస్తూ. య జ్ఞానికి బలి ఇవ్వడానికి ఆ వే క పినికి వస్తోందా, రాదా అన్న అను భూ ను గు రు మా కు కలిగింది. శిష్యుడు దారితీయ గా కొలను కేసీ నడిచాడు .

గు రు మాగానే వే క ఆయ న్న తదేకంగా చూడరాగింది. దాని కళ్ళు వింతగా మెరుస్తు న్నాయి . వు ర్త ంవే ఎవరూ ఎరు గు చూ డని వు రొక పేదల విచిత్రం జరిగింది. వే క వింతెళ్ళ వూ ను స్వీరంతో, “అమత్రు . ను మ్మా ఊహించి నది నిజమే . నీ వంటి గ హిష్టి ఆత్మనే నేను . ఈ వే కను ఆశ్రయించి ఉన్నాను . అయితే, ఇది నాకు మొదటి అనుభవం కాదు. ఇంతకు ప్తి ర్వం నాలు గు వందల తొంభైతొమ్మిదిసార్లు నాకు ఇలాంటి అను భవమే ఎరు ర్చు యింది. నీలాంటి పిరపు భక్తులు య జ్ఞం చేసే బ లి ఇచ్చిన నాలు గు వందల తొంభైతొమ్మిదివే క లను ఆమోహిస్తా . అలా ఆమోహించి దాదాపూ వే కల బతుకే బతికాను . బలి అయ్యే బాధను అను భవించాను . ఎందు కో తెలు సా?” అని గు రు మా అడిగింది. “తెలియ దు ,” అన్నాడు గు రు మా భయంతో వణు కుతూ .

“ఒకానొకప్పుడు సింపిన్న గ హి స్థిగా మన్నేను , ఇప్పుడు ను మ్మా చేస్తున్నట్లు య జ్ఞం చేయ తలపెట్టి ఒక వే కను బలి ఇచ్చాను . ఆ కారణంగా య జ్ఞానికి బలి అయ్యే వే క బాధను ఐదు వందలసార్లు స్వీయంగా అను భవించ వలసీ వచ్చింది. ఇదే నా ఆఖరి మంత్ర . దానిని తలు చు కునే విప్పు క్తి క్కు గదోత్ర న్నందు కు ఆనందంతో నవ్వాను ,” అని వివరించింది వే క ఉత్సాహంతో తల ఆడిస్తూ.

“ఈ వే క జన్మ నుంచి విప్పు క్తి కలు గు త్ర న్నందు కు నమ్మామామూది. వు రి ఎందు కు ఏడ్చామా?” అని అడిగాడు గు రు మా కాస్త స్థివి తపిడి.

“అందు కు కారణం తెలు సు కోవాలని వుండా. చెబుతాను, విను. నీ విధిని తలుచు కునే ఏడ్చాను . వు రణించాక ను మ్మా కూడా నాలాగే ఈ శి ను ఐదు వందలసార్లు అను భ వించాలి కదా? దానిని తలు చు కునే ఏడ్చాను .

సిరే, అది నీఖర్మ. ఇంకా కాలయాపి నదేనికి? పిద, య జ్ఞవాటికకు వెళదాం. వీలెంత శీఘ్రంగా, నా తలన నరికి నాకు పిపివిప్పు క్తి కలిగించు ,” అని వేధ కున్నది వే క.

అల్లు తే గ్ర గ్ర మఱు బ్జాన్ని బరపాలనే సింకల్పాన్నే వపు లు కున్నాడ . “న మ్మ ఇక్కడ య ధేవుగా తిరగవచ్చు. నీప్రాణాల తీయ డు నాకు ఇష్టం లేదు ,” అన్నాడు వే కతో.

“అయ్యయ్యో.. వద్దు వద్దు.. నన్ను వెంటనే చంపెయ్. మేక చావుతో నాకు విముక్తి కలు గ్ర తుంది. బహి శా నేను వు త్తీ వు నీవీ జన్మసైత్తినట్లయితే మేకలను బలి ఇవ్వడం కన్న ఉత్తమమైన పనులు చేయగలను. కాబట్టి కాలయాపి న చేయ కుండా నన్ను వెంటనే బలి ఇవ్వు,” అని వే క ప్రార్థించింది.

“వీలు కాదు. నేనాపిని చేయ లేను ,” అన్నాడు గ్ర గ్ర మసెప్పిర్గగా.

“అల్లు నా ఈ రోజే నాకు విప్పు క్తి కలగడం వుండే సిగ్గుల వంబడింది. కనక, న మ్మ బలి ఇవ్వకపోతే ఏ పితో నన్ను చంపి తీరవు ,” అన్నది వే క.

గ్ర గ్ర మసెలాంటి సిపూ ధానమూ ఇవ్వ లేదు . ఆ సివు య లోహితాత్మగా ఆకాశం మేఘావృతమైంది. కొలను చుట్టూ ఉన్న చెట్లను పెకలించే విధంగా తుఫానులా పెను గాలు లు వీచసాగాల్సి . చూ స్పొండగానే గాలికి చెట్ల కొమ్మలు విరిగిపడిసాగాల్సి . కొన్ని చెట్లు ఫెళఫెళారావాలతో అలాగే నేలకు ఒరగసాగాల్సి . వర్షం కూడా ఆరంభమైంది. గ్ర గ్ర వ , అయ న శిష్యులూ ర ాణకొసెం దాపిలై న్న ఒక గ్రహిలోకి వెళ్ళారు. వాళ్ళు మేక ఏమయిందా అని ఆత్మతగా వెలుపలికి చూశారు. వాళ్ళ కళ్ళిదుద భయంకరమైన పిడుగుపాటుకు గురై మేక మరణించింది!

వాన వెలిశాక గ్ర గ్ర శిష్యులు గ్రామం కేసీ బయలు దేదారై . అప్పిదు ఒక శిష్యుడు , “మమ్మల్ని వెళ్ళి వేరొక మేకను తీసుకు రమ్మ న్నారా?” అని గ్ర గ్ర మతో అడిగాడు .

“వద్దు, నాయ నా. నేను య జ్ఞానికి వే కన బలి ఇవ్వబోవడం లేదు . అది లేకుండానే య జ్ఞం చేయ వచ్చు,” అన్నాడు గ్ర గ్ర మరు థ నిర్ణయ తో.

-బిందుసార్

చందమామ కబుర్లు

మళ్ళీ చ్యుయింగ్ గమ్

సీంగిల్ 5 ప్రిభు త్వంరెండేళ్ళ క్రితం తీసి కు వచ్చిన ఒక చట్టంద్వారా ఆ దీప్తివేశంలో పుల్లుంగ్ గమ్ అప్పుకాన్ని సాధించింది. ఇప్పిపు ఆ సాధం పోకంగా తొలగించ బడింది.

ఇక మీదట ఔషధ ప్రయోజనాల కోసం డాక్టర్లు, దంత వైద్యులు రాసి ఇచ్చే, పుంపుల పాపిలలో అప్పుబడే చక్కెరలేని చ్యుయింగ్ గమ్లను ఉపయోగించవచ్చు. అయినా, ఇలాంటి పుల్లుంగ్ గమ్ కూడా నోట్లో అర్థ చిని కలిగిస్తుందని కొందరు అభిప్రాయ పితు త్త న్నారు .

ఉత్తరాల రికార్డు!

అన్నిచోట్లా వార్తాపత్రికలన్నీ 'సింపాదకు డికిఉత్తరాలు' ప్రిపు రించడం అందరికీ తెలిసినదే. వివిధ విషయాల గురించి పత్రికలకు పాఠకులు ఉత్తరాలు రాస్తూ ఉంటారు. ఆ ఉత్తరాలు పత్రికలో వెలువడిన వార్త గురించి, వ్యాసించి గురించి అభిప్రాయాలు కావచ్చు. మంచి చెడూ వ్యక్తిగత అనుభవాలు కావచ్చు. సామాజిక, రాజకీయ నిపుస్యల గురించి కావచ్చు. కొందరు వ్యక్తులు, సంస్థలు చేసే పొరబాట్లను, తప్పులను గురించి హేచ్చరికలు, విజ్ఞప్తిలు, ఫీర్వాదులు కావచ్చు. వాటిద్వారా ఆయా నిపుస్యలకు పరిష్కారాలు కూడా లభిస్తాయి. ఈ విధంగా పిదిపుందితో పింపు కోవాలన్న ఆసిక్తితో ఏ విషయం గురించునా ఉత్తరాలు రాయవచ్చు. ఉత్తరాలు రాయడంలో ఢిల్లీకి చెందిన సుభాష అగర్వాల్ అనే ఒక పోలీసుల బట్టల వ్యాపారి సిరికొత్తరికార్త న్న సిస్టీంచి, గిన్నిజ బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్లో స్థానం సింపిల్లించాడు. వివిధ పత్రికలలో ఆయన రాసినవి 1,200 ఉత్తరాలకు పేర్లు ప్రిపు రింపిబడ్డాయి!

బంగారు గుడ్డు

పిండరీపితం అనే ఊరిలో సావు న్న అనే రైల్వే మూడేవాడు. అతనికి గోపియ్య, గోవిందు అనే ఇద్దరు కొడుకులు. ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు చేశాడు. సావు న్న ఇల్లు పేద్దదే కావడంతో, అంతా కలిసి జీవిస్తున్నారు.

సోమన్నకు నాలుగేకరాల పొలం వుంది. సావు న్న ముసలివాడైపోవడంతో, పొలం పనుల బాధ్యత కొడుకులకే వదిలిపెట్టాడు. గోపియ్య వేకువజామునే లేచి పొలానికి వెళ్ళి పొయ్యే వాడు. పొద్దుస్తానూ సుంపొలంలో కట్టిపడేవాడు. కానీ గోవిందు మాత్రం కలలు కంటూ బారెడు పొద్దుకేదాకా నిద్రపోయేవాడు.

గోవిందు భార్య రాధకు, భర్త ప్రివర్తన కోపం తెప్పించేది. “పొద్దుస్తానూ సుం అలా గాలివై డలు కడుతూ కూర్చునేక్నూ, పొలానికి వెళ్ళి మీ అన్న గారికి పొలం పనులలో సాయం పడేప్పూ!” అనేది.

అందుకు గోవిందు తాపెగా, “తండర పడతావెందుకు! ఏదో ఒక రోజు బంగారు

గుడ్డు పేట్టే బాట నాకు దొరక్కపోతుందా. వునం కట్టిపడకుండానే లాధికారం లంకాక పొతావా!” అనేవాడు.

గోపియ్య, అతని భార్య ఉత్తములు కావడంవల్ల, గోవిందు ను చూసే చూడనట్లు వైరు కునేవారు.

ఇలా ఉండగా, ఒక రోజు రాత్రి ఒక అపరిచిత యువకుడు, గోవిందు ఇంటికి వచ్చాడు. వుంచంలో పిడుగు కున్న గోవిందు అతన్ని చూస్తూనే లేచి కూర్చుని, “ఎవరు కావాలి?” అని అడిగాడు.

“నాబుర్ర హిరి. వూది ఈ పిక్కను న్న పోర గూరే. చాలా ముఖ్యమైన పనిమీద వేరే ఊరుకు ఫ్రియా టవున్ య్యాస్తే. చీకులిపిడింది; దయ చేసి ఈ ఒక్కరాత్రి ఆశ్రయం ఇవ్వగలిగితే, పొద్దున్నే నా దారిని నేను వెళతాను,” అన్నాడు ప్రాథేయ స్థిర్యంగా.

“అలాగా! ఈ మసారాలోనే వుంచు వేస్తాను. భోజనం చేసి విశ్రమించు,” అన్నాడు గోవిందు.

కోలపిల్లి ఈశ్వర్

అరగంట తర్వాత గోవిందు , వారి భోజనాలు వు గించారు . వసారాలో వుంచంవేద్దావు నివచ్చినగోవిందు , అతని చేతిలో బంగారరంగులో తళతళ మెరిసిపోతున్న ఒకకోడిపేట్టను చూసి, ఆశ్చర్యపాత్ర , “ఏమిటి కోడి బంగారంలా మెరుస్తున్నదే!” అన్నాడు .

హిరి నవ్వి, “మెరవడం కాదు. నిజంగానే ఇది బంగారు కోడి. బంగారు గుడ్డు పేతవుంది!” అన్నాడు .

“కోడి బంగారు గుడ్డు పేట్టడమేమిటయ్యా! ఏదో తప్పు పొకంటున్నామానీ,” అన్నాడు గోవిందు .

మెంటనేహిరి తనపిక్కనమన్నునంచీలోంచి, తళతళ మెరుస్తున్న ఒక గుడ్డును తీసి, “ఇదిగో, ఇది ఈ కోడిపేట్టని బంగారు గుడ్డు. నెలకొకసారి ఇలా బంగారు గుడ్డు పేతవుంది,” అన్నాడు .

“నిజమా ? ఈ కోడి ఏదేనా? దీన్ని తీసుకుని ఎక్కడికెవకుతున్నావు?” అని అడిగాడు గోవిందు కళ్ళింతచేసి.

“దీనిని నాకొక వూరికి తీసుకుపోతాను . కానీ

దీన్ని పూజ శక్తి నాకు లేకపోవడంవల్ల, పోరగూరలో మన్ను వూరి బంధ ముకు అవ్వడానికి తీసుకెళుతున్నాను,” అన్నాడు హిరి దిగ్భ్రాతా వు ఖం పేట్టి.

గోవిందు అయోవుయంగా చూస్తూ, “ఈ కోడిని ను మ్మవే పిలేకపోతున్నావా? ఇదేమి న్నా వజ్రవైడూర్యాలను తింటుందా?” అన్నాడు.

హిరి ఒక ణం అగి, “అదేం కాదు . ఈ కోడి కొక విచిత్రం ణం మూది. ఇది వ గ్రామాల గుడ్డు పేత తూ తన యజమాని పిండించిన పొలంలోని ధాన్యపీసొంజలు తింటేనే, నెలకొకసారి బంగారు గుడ్డు పేతవుంది. ఆ ధాన్యపీసొంజలను తింటూ న్నకొద్దీ గ్రద్ద రుగ్ర బంగారుగా మారు తుంది. నాకు వూరి ఊళ్ళో కుంటపొలం కూడా లేదు , దీన్నెలా పోషించగలను ?” అన్నాడు .

గోవిందు కు, ఆ కోడిని సొంతం చేసుకోవాలన్న ఆశ మిట్టేంది. అతడు , వారి రెండు చేతులూ పట్టుకుని, “చూడు , బాబూ ! నాకూ, మా అన్నయ్యకూ కలిపి నాలుగేకరాల పొలం

వుంది. నారెండెకరాల వాటాలో పంట వేసి, ఆ వచ్చిన గింజలతో, ఈ కోడిని హాలు గా పోషించు కుంటావు . ను వ్యవస్థాని నాకే అప్పుడు” అన్నాడు .

హిరి కామితలాడిస్తూ వక్షనంగా వై రు కుని, ఆ తరువాత, “ఈ కోడికి ప్రీస్తితం ను మ్మ ఇచ్చినా డబ్బేవీ తీసి కోను . ను మ్మ ఈ కోడి కోసం నీ స్వీవాస్తాలతో కట్టిపడి పిండించిన ధాన్యం, ఒక బస్తా నా కోసం అట్టిపెట్టు . ఒక ఆర్మెలతర్వాతనే ను శ్రీ ఈ డొరచ్చిమ్మి, ఆ బస్తా ధాన్యం నాకు వాలు !” అన్నాడు .

గోవిందు ఈ వూటలకు ఎంతో సంతోషించి, “నేను ఆ దేవత సోగా వూట నిల బెట్టుకుంటావు ,” అని కోడిని తన చేతిలోకి తీసి కున్నాడు .

పు ర్నాడు సూ ర్యోదయంతోనే హిరి తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు . గోవిందు తన

అన్న గోపయ్య దగ్గరకు వెళ్ళి, తన వాటా రెండెకరాలూ తనకచ్చేయమని, దాన్ని తనే స్వయంగా సాగు చేసి కుంటాను అడిగాడు . గోపయ్య మైదట ఆశ్చర్యపోయి, వెంటనే సరేనన్నాడు .

గోవిందు ఆ రోజు నుంచి చీకటితోనే పొలానికి వెళ్ళి పనులు చేసుకొనారంభించాడు . దినపుంతా పొలంలోనే గడుపుతూ, పంట చేతికి రాబోయే దినం కోసం ఎదురు చూడసాగాడు .

నెలలు గడిచాయి , మరి మైకలు ఏమీగా పేరిగి పంట కాపిచ్చింది. గోవిందు పెగల్లా రాత్రి పొలంలోనే గడిపి, పంట కోసే గింజల్ని దులిపి బస్తాల్లో నింపే వున్నప్పుడంతో ఇంటికి తెచ్చుకున్నాడు .

ఈ విధంగా, గోవిందు ఇల్లంతా ధాన్యమే బస్తాలతో నిండిపోయింది. భార్య రాధ అనుదానికి అవధు లేమాగోవిందు ఎవరి సాయం లేకుండా ఒంటరిగా సాధించిన ఈ ఘన కార్యాన్ని చూసి మెచ్చుకొనివారు ఆ ఊళ్ళోనే.

గోవిందు తన కోడిపెట్టన గుంపుగా నిలిచి, తన పిండించిన ధాన్యపిండిని దానికి పెట్టాడు . అది ఆ గింజల్ని ఎంతో అబగా తినసాగింది.

అలా ఒక నెల రోజులు గడిచాయి. గోవిందు తన కోడి ఎప్పుడు బంగారు గుడ్డు పెడుతుందా అని ఎదురు చూడసాగాడు . అది రోజూ వూవూలు గుడ్డు పెడుతున్నదేగాని, ఎంత పీసా బంగారు గుడ్డు పెట్టడం లేదు . హిరి చెప్పినట్లు గుడ్లకు క్రమమ్రంగా బంగారు రుగ్రు మ్మన్నదా అందే అదీ లేదు . గోవిందు కోడి పెట్టిన గుడ్లను పెగులగొట్టి

చూశాడు. బంగారం ఏమీ కనిపించలేదు. వూ వూలు కోడిగ్రద్దలాగా అంధు లో తెల్ల, పిచ్చసోసలు న్నాయి ! నిరాశపడిపోయా డు గోవిందు. అతడికి హిప్పిట్టరాని అగ్రహం కలిగింది. తనను మోసగించిన హరికి తగిన బుద్ధి చెప్పాలని నిర్ణయించుకుని, అతడి రాక కోసం ఎదు ర్త చూ డసాగాడు .

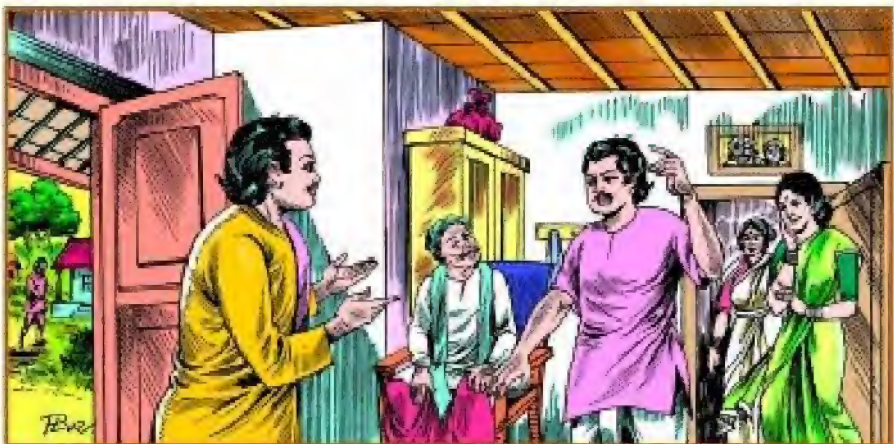
ఒకనాడు హిరి ఆ వై రికి వచ్చి, గోవిందు ఇంటికి పోయి నమ్మతూ పిలకరించాడు . కానీ గోవిందు ఆవేశంగా, “ను మ్మానన్ను ఘోరంగా మోసగించావు. నీ కోడికి బంగారు గు డ్డు పేట్టడం చేతకాదు !” అన్నాడు .

హిరి పేద్దగా నవ్వి, గోవిందు భుజం మీద చేయి వేసి, “నేను నిన్నేం మోసం చేయ లేదు . అది నా కోడికాదు , నీ కోడి-బంగారు గు డ్డు పేట్టింది! బంగారం దాని గు డ్డులో లోకపోవచ్చు. కానీ ను మ్మాబద్ధకం వదిలి, ఒంటరిగా నీ పొలంలో కష్టపడి పండిం చు కున్న పంటలో మాది. నీ ఇంట్లో వాళ్ళు ధాన్యమిబిస్తావు బంగారంతో సెమ్మ నం

కావా?” అని కాస్త తీవ్రస్వరంతో పీల్చిందాడు .

ఆ ప్రశ్నకు ఏమని జవాబు చెప్పాలో తెలియక గోవిందు బిక్కిముహం వేసి, కాసు పిటికి తేర్చు కుని, “అమత్ర , హిరీ, ను వ్యస్తమి నిజం! ఇప్పిడు నిజంగానే, నా ఇంట బంగారు గు డ్డు పేట్టే కోడి మన్నదన్నంత సంతోషం కలు గు తు న్నది. ఐతే, నాకోక సిందేహిం. నన్ను బద్ధకం పిగటికలల పీశాచి నుంచి కాపాడిన నువ్వు, నాకేమైనా దూరపు బంధు మకాదు గదా?” అని అడిగాడు .

“అలాంటదేంలేదు . నేను ఈ పక్క ఊర్ర సెంతలూ రు వాణ్ణి. పిట్నంలో చదివి, ఈ వు ధ్యనే అక్కడి పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయు డు గా వచ్చాడు. మీ ఊర్ర నుంచి వచ్చేపాటే వాళ్ళ ద్వారా, బంగారు గు డ్డు పేట్టే బాతు కోసం ను మ్మా కనే కలల గు రించి విన్నాను ; విచిత్రం అనిపించింది! బంగారు గు డ్డు పేట్టడానికి బాతయి తేనేం, కోడయి తేనేం అని, కోడిని తీసి కుమ్మాను !” అన్నాడు హిరి ఆనందంగా.

చెట్టుమీద దేవత

దేవలోకంలో కోరినవన్నీ ఇష్టగల పారిజాత కల్పవృక్షం మాది. పునుద అనే అప్పియో, తానై దేవేంద్రుడికి భార్య కావాలన్న కోరికతో పారిజాతం కిందకు వెళ్ళింది. కానీ ఎంత ప్రయత్నించినా, ఆమెకు తన కోరిక గుర్తు రాలేదు. అవ్వక్షం నుంచి దూరంగా వెళ్ళాకనే ఆమెకు తన కోరిక గుర్తుకు వచ్చింది. అలా ఒకసారి కాపు, చాలాసార్లు జరగడంతో పునుద ఒక రోజున పారిజాత వృక్షం కిందకు వెళ్ళి, “వృక్ష వూతా! నీ వద్దకు రాగానే నా ప్రసన్ను లోని కోరిక గుర్తుకు వచ్చేలా పునుద మన్నా,” అని అడిగింది.

“అది సాధ్యం కాదు. ఎందుకుంటే, పరా లివ్వడం దేవత్య వంతు. నేను అడిగినవన్నీ ముఖ్య వూత్రపు ఇవ్వగలను,” అన్నది పారిజాతం తన కొవ్వలను అడ్డంగా ఊపితూ. “పురి నా కోరికను నీ దగ్గరకు రాగానే పురిచి పోతున్నాను. ఎందుకలా జరగ గుర్తున్నది? నా

కోరిక తీరే వూర్గం లేదా?” అన్నది పునుద దిగులుగా.

“నీ కోరిక నాకు తెలుసు. అది ఏవూత్రం సివుంజసిం కాపు కాబట్టి, నేనే నీకది గుర్తు రాకుండా చేస్తున్నాను. ఒక పుహా పితీవ్రతకు భర్త అయిన ఒక పుహాపితూ ప్పిణ్ణి భర్తగా పొందా లన్న నీ కోరిక తప్పి. కాబట్టి ఇంకేదైనా అడుగు. నేను తప్పక తీర్చగలను,” అన్నది పారిజాతం.

పారిజాతం ఇలా అనగానే పునుదకు కోపం, ఉక్రోషం పిట్టే, “ఇట్టివైపు కోర్కెలు పురిచి పోయే లాఠు సప్తేం క్లుప్తానివి?” అంటూ పారిజాతానికి నాలుగు కొవ్వలు విరిచేసింది.

పారిజాతానికి కోపం వచ్చి, “పుష్పానా కొవ్వలు విరిచామకాబట్టి, కొంతకాలం భూమిమీద కొమ్ములు విరిగినచెట్టే నీకు అశ్రయ

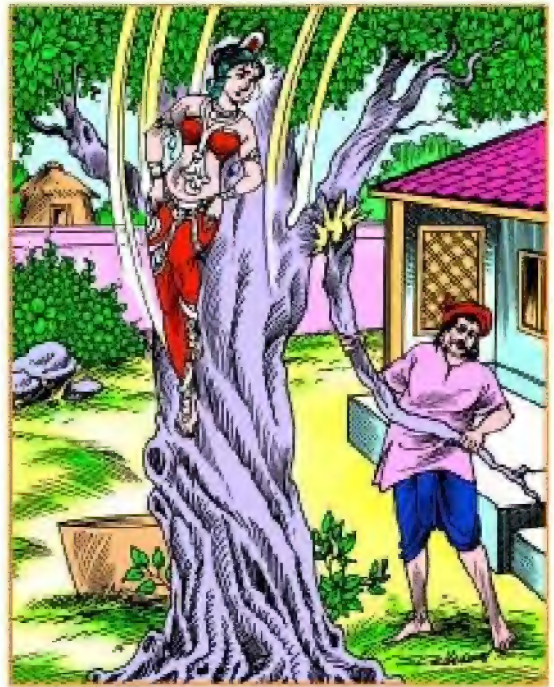
పు మధ్య ంది. నీకిక దేవలోకంలో స్థానం లేదు , ఈ ిణవే భూ లోకానికి వెళ్ళు!” అంటూ శాపిచ్చి చ్చింది.

స్థి నుంద కంగార పిడి, “నా కోరికను గ్ర ర్త రాకుండా చేయ గలిగామాఅలాగే నా కోపాన్ని అదు పిజ్జేసిమాటే, నేను నీ కొవ్వులు విరిచి మాడేదాన్ని కాదు. కాబట్టి, నేను చేసిన తప్పిలో నీ భాగం కూడా ఎంతో కొంత మూది. అందు కు ప్తి ర్తిగా నన్నే శిం చడం న్యాయం కాదు ,” అన్నది.

“కల్పవ ింగా నేను పుంచి పిన్నులు చేయాలని, దేవుడు నాకు ఎదుటివారి కోర్కెలను అదు పిజ్జేసి శక్తి ఇచ్చాడు . ఆయన నాకు నీ కోపాన్ని అదు పిజ్జేసి శక్తినివ్వలేదు . అన్ని నా, నీ కోపింపల్ల నాకు నాలు గ్ర కొవ్వులు విరిగాయి. చెట్టుకు కొమ్మలు విరగడంలోని బాధచెట్టుకేత్తు, ఇతరుప్రాణులకు తెలియదు . నా శి నేను అను భవించాను . నవ్వుభూ లో కానికి వెళ్ళి, ఒక కొమ్మలు విరిగిన చెట్టునాశ్రయించు కుని, ఆ చెట్టుపడే బాధలను నువ్వే అను భవిస్తూ కొంతకాలం మూడే, నీకు నీ తప్పు తెలుస్తోంది. అందు కే నీకు నేను అలా శాపిచ్చి చ్చాను ,” అన్నది పారిజాతం.

తనకు శాపిం అను భవించక తప్పిదని అర్థమైనాక సునుంద, పారిజాతానికి చేతులు జోడించి, “నేను భూ లోకంలో మన్నప్పిటికీ, నా శక్తులు నశించకుండా వరవి మ్నా, తల్లీ!” అన్నది.

“భూలోకానికి వెళ్ళినా నీ శక్తులు నశించమానీ, అవి నీకుకాక పిరోపికారానికే ఉపియోగపడతాయి , గ్ర ర్తంచు కో,” అన్నది పారిజాతం.

ఆ విధంగా స్థి నుంద భూ లోకానికి వచ్చి, ఒక ఇంటి పెరట్లోని చెట్టుమీద నివాసం ఏర్పరచు కున్నది.

ఆ ఇంటి య జమీని కోదండరావుం, దేవత ఇలా వాలిందో లేదో, ఆ పురు ిణం అక్కడికి వచ్చి, చెట్టుకొమ్మ నొకదాన్ని పట్టుకుని ఎందు కో విరిచాడు .

కొవ్వు ఫేళ్ళన విరగ గ్ర తూంటే, దేవతకు చెయ్యి విరిగినంత నేపే పిజ్జే, “అయ్యో!” అని గట్టిగా బాధతో వూ లిగింది.

కోదండరావుం హిడలిపొయి , చేతిలోని కొవ్వు నెలవేద అలాగే జారవిడిచి, నోట వూట రాక చెట్టువంకే నొచ్చేస్తుడై చూస్తూండి పొయ్యాడు .

“నేనెం అపికారం చేశాను . నిష్కారణంగా నా కొమ్మనెందుకు విరిచావు?” అంటూ గద్దించింది చెట్టుమీది దేవత.

దేవత, కోదండరావు సాకి కనబడలేదు . ఆయన చెట్టే తనతో మాట్లాడుతున్నదనుకుని, “ఇంట్లో వంటకు కట్టలు లేమా సంతలో కొందామంటే దగ్గరవున్న డబ్బు వెచ్చాలనే చాలదు . అందు కని కొమ్మ విరిచాను ,” అన్నాడు వణ్ణ కుత్తా .

అప్పిడ దేవత ని నుద, అతడి పుంపు ప్రిత్య “ఈ చెట్టు చాలా కాలంగా పుంపు లకు ఎంతో ఉపకారం చేస్తున్నది. అందు కని దేవుడు మెచ్చి, దీనికి ఉపకారం చేయ మని నన్ను పంపాడు. నేనీ చెట్టు మీద పుండే దేవతను . ఇక మీదట నువ్వీ చెట్టుకు ఏ అపకారమూ చేయ కు. నీకేం కావాలన్నా నన్ను గు , నేనిస్తాను ,” అంటూ అప్పిడ కప్పిడు , ఒక కొత్త రకం పొర్లుని సి ష్టించి అతడికిచ్చింది.

ఆ పొర్లు నుంచి అతడు కావాలను కున్నప్పిడల్లా కొరిన పుంట వస్తోంది. ఎంత

కావాలంటే, అంతే పుంట వస్తోంది. ఎప్పిడు వద్దంటే అప్పిడు ఆరిపోతుంది. దానిని చూసి కోదండరావు ఎంతో సంతోషించి, ఆ పొర్లుని తీసుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులకు పుళ్ళి చెట్టు వద్దకు వచ్చాడు. ఈసారి అతడి చేతిలో గొడ్డలి వస్తోంది.

చెట్టుమీద దేవత కలవరుడి కారణమడి గితే, కోదండరావు , “నా తల్లికి చాలా జబ్బు చేసింది. దానిని నయం చేయడానికి మైద్యుడు పెద్ద మొత్తులో డబ్బుడిగాడు. అందు కని ఈ ఇల్లమైద్యులనుకున్నాను. పెరట్లో చెట్టున్న ఇల్లు తనకు అచ్చిరాదనీ, దాన్ని కొట్టేస్తే ఇల్లు కొంటాననీ ఒకాయన అన్నాడు . అందు వల్ల, చెట్టును నరికివేయాలని వచ్చాను ,” అంటూ గొడ్డలిని ఎత్తాడు .

ఆ గొడ్డలి దెబ్బలు తనకే తగిలినంత బాధ కలిగింది సునందకు. ఆమె వెంటనే,

“అనారోగ్యంతో బాధపితు తూన్న నీ తల్లిని తీసుకువచ్చి ఈ చెట్టుకింద పడుకోబెట్టు. దీన్నుంచి వచ్చే గాలికి, నీ తల్లి ఆరోగ్యం రెండు రోజుల్లో కుదురు టవిత్ర త్రింది! దిగ్రలు పిడకు,” అని చెప్పింది.

కోదండరావు, దేవత చెప్పినట్లే చేశాడు. అతడి తల్లి ఆరోగ్యం కుదురు టపిడింది. అప్పటి నుంచీ, ఆ ఇంట్లో వాళ్ళందరూ ఆ చెట్టుకు నిత్య పై జలు చేస్తున్నారు. అందరికీ కోరి నవి ఇస్తూండే, ఆ చెట్టుకు కల్పవృక్షమని అంటు వచ్చింది. కోదండరావు నిత్యావసరాలన్నీ ఆ చెట్టు మహిమ తో ను అభంగా తీర్చు తున్నాయని తెలిసీ, వుట్టు పిక్కలవారం దరూ కూడా, ఆ చెట్టుకు పై జలు చేసీ కోర్కెలు తీర్చువు ని అడగసాగారు.

ఆ విధంగా చెట్టు మీది దేవత చాలా వుందికి అడిగినవి ఇచ్చింది. చెట్టును బాధించ కుండా, వున్న పిల్లలకు నిత్యావసరాలు గడిచే ఎన్నో మార్గాలు చెప్పింది. మరెందరికో ఆయు రారోగ్యాలను సేవు కూర్చింది. అల్లుతే, వచ్చే వారిలో కొందరు, ఇతరులను బాధించే కోర్కెలు అడగసాగారు. దేవత వారి కోర్కెలు తీర్చకుండా, వుంచి వూర్గాన్ని అను సరించ

వుని నీతి బోధనలు చేసింది. ఇది నచ్చనివారు, దేవతకు అన్ని కోర్కెలూ తీర్చగల శక్తిలేదని వుట్టుచారం కూడా ప్రారంభించారు.

ఈ విషయం ని నుదకు తెలిసీ, “పారి జాతకల్పవృక్ష! నా వద్దకు వచ్చేవారి కోరికలు వుండే తెలుసులాగానూ, నేను వద్దను కున్న కోరికలు వారికి నా దగ్గరికి వచ్చేసిరికి జ్ఞాపికం రాకుండా మఠాలాగానూ, మరెవరినూ!” అని వున్నలో పారిజాత వాన్ని స్మరించు కుని ప్రార్థించు కున్నది.

అప్పిడా ని నుద చెవిలో, “ఇప్పటికి నీకు జ్ఞానోదయమైంది! ఇన్నాళ్ళూ నీకాశ్రయ వుచ్చిన వాజాతికి గొప్ప ఉపకారం చేస్తూ, నీకు శాపి విప్పు క్తి కలుగుతుంది, తిరిగి దేవలోకానికి వస్తావ్వా” అన్న పారిజాత వాంతులు వినిపించాయి.

ఇది విన్న ని నంద ఎంతో సంతోషించి, పిరోపికారానికి పినికి వచ్చే తన శక్తులన్నింటినీ వివిధ జాతుల వాలకు పంచిపెట్టి, తను దేవలోకానికి తిరిగి వెళ్ళింది.

అప్పటి నుంచీ మనషికి చెట్టు మీద దేవత లేకున్నా చెట్లే దేవతలై ఎన్నో ఉపకారాలు చేస్తున్నాయి.

అరుణాచలప్రదేశ్ జానపద కథ:

‘ఉదయ సూర్యుడి భూమి’గా ప్రసిద్ధి గాంచిన అర్రణాచలప్రదేశ్ వున ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో అతిపెద్దది. ఉత్తర దిశలో వుండు కప్పిన కొండల నుంచి దోణంగా బ్రహ్మ మిత్ర లోయ పరకు ఈ రాష్ట్రం విస్తరించి ఉన్నది.

1987 ఫిబ్రవరి 20 వ తేదీ అర్రణాచలప్రదేశ్ సింహ్మిల్ల రాష్ట్రస్థాయి నిసంతరింపు కున్నది.

పొడవైన అంతర్జాతీయ సిరిహిద్దు కలిగిన రాష్ట్రం ఇది. పిళ్ళివుంగా భూటాన, ఉత్తర ఈశాన్య దిశలలో చైనా, తూర్పున మియాన్ మార్ సిరిహిద్దులు గా గల అర్రణాచల ప్రదేశ్ అస్సాం, నాగాలాండ్లను పొర్రే రాష్ట్రాలు గా కలిగి ఉన్నది.

83,743 కి.మీ. వైశాల్యం గల ఆ రాష్ట్ర జనాభా 10,91,117.

రాష్ట్రం ముఖ్యంగా అల్లుడు నదీలోయ లు గా విభజించబడి ఉన్నది.

ఎత్తైన పర్వతాలు, దట్టమైన అరణ్యాలు కూడా కలిగిన రాష్ట్రం ఇది.

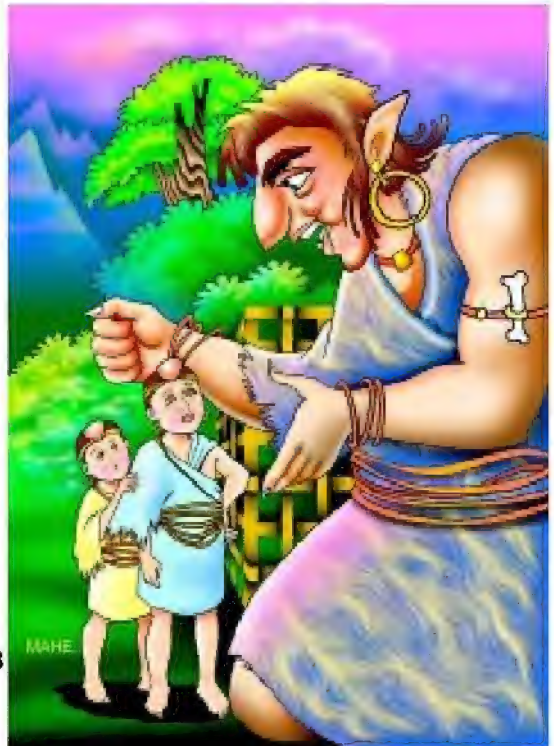
అర్రణాచలప్రదేశ్ లో ప్రధానంగా దాదామీ 20 గిరిజన శాఖలు వురిన్ని ఉపి శాఖల ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. ఈ తెగల కన్నీటికి విలంబమైన గుర్తింపులున్నాయి. విభిన్న వూండలికాలు వూట్లాడతారు.

ఇటానగర్ రాష్ట్ర రాజధాని.

తప్పిన గండం!

అందమైన ఒక చిన్న సింగ్ గ్రామంలో కుర్రవాళ్ళు న ఇద్దరూ అన్నదమ్ములు ఉండే వారు. పెద్దవాడు నివూ వుంక్తనవాడు. తమ్ముడు నియో కుడుడు కు స్వభావం కాస్త ఎక్కువ. వూమూలు పీల్లల్లాగానే చిన్న విషయాలకు సేతం ఆవేటుడిపొవే వారు.

ఒకనాడు వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు అడవికి వేటకు వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో పిరవు కర్కటకుడైన అప్పపిళ్ళి రాక్షసుడు పెద్ద వెదురుబొమ్మతో పండుల్ని దొంగిలించడానికి అక్కడికి వచ్చాడు.

వాడి ద స్థి ఇంట్లో ఆర్తు కుంటూ న్న ఇద్దరు అన్నదమ్ములమీద పడింది. “అహా, పసందైన వింధు ! అతి వై త్తని వూంసిం!” అని లోట్టలు వేస్తూ, “అల్లు లే, వూ డో కంటికి తెలియ కుండా వీళ్ళు పట్టుకుపోవాలి,” అని వు న స్సి లో ఒక విధకం ఆలోచించాడు. “పీల్లలకు అరటిపిళ్ళందే ఇష్టం కదా!” అని వాడు దావులనున్న చెట్టునుంచి ఒక గెల అరటిపండ్లు త్రుంచి, తన వెదురుబోనులో వేపు కున్నాడు. తరవాత వాడు నివూ, నియోలను సిప్పి పేంచి, “ఒరే పీల్లలూ ! బామానారా? నేను వీ వూ వు య్యత మీ కు ఏం తెచ్చానో చూ శారా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

నివూ వాడి వూటలను నవ్వుకుండా, “వూ వు య్యా? నిలాంటి అతిపెద్ద భయం కరాకార లల్లు న వూ వు య్యలు ఉన్నట్టు నాకు తెలియ దే!” అన్నాడు.

అల్లు లే తప్పుత్రు నియో, ఇంటి తలుపి తెరిచి రాస్సి ణ్ణి లోపలికి రానిచ్చి, “వూ కు ఏం తెచ్చామావూ వు య్యా?” అని అడిగాడు అశగా.

రాక్షసుడు వెదురుబోను తలుపు తెరిచి, “లోపల వూ డు. వీ కొసం తిప్పట్టి అరటి పిళ్ళ తెచ్చాను. అవందే మీ కు వు హా ఇష్టం కదూ!” అన్నాడు.

బోను లో పసి పిల్లలుగా ఉన్న పేద్దపేద్ద అరటిపిళ్ళను చూ డగానే, నియో ఉత్సాహంగా బోను లోపలికి వెళ్ళాడు. నిమాకు అనుమా నంగా ఉన్నప్పటికీ, అరటిపిళ్ళను చూ స్తూంటే వాడికి నోరూ రసాగింది. వాడూ తప్పుత్రు అను సరించి బోను లోపలికి వెళ్ళాడు. అంతే! రాక్ష సి డు బోను తలుపిశు తక్కున వూసీ, “దొరికారా, నా చిట్టి నాన్నలూ!” అంటూ పొంగిపోయా డు.

ఆ తరవాత వాడు బోనునెత్తుకుని కొండల వు ధ్య మశ్చ తవు నివాసివై న్న గుహను చేరి, “పేద్దగుండానిని నీళ్ళతో సేద్యం చెయ్. పొల్లుని వు ట్టింపు. రా, రా అలస్యం చేయ కు. ఈ రోజు మనకు పసందైన విందు!” అంటూ భార్యను ఆనందంగా ఆజ్ఞాపించాడు.

పీల్లలను చూసి పిట్టరాని ఆనందం చెందిన రాస్సి ణ్ణి భార్య, చేస్తూన్న పినిని అలాగే వదిలిపెట్టి, గుండానిని నీళ్ళతో సింపే, దాన్ని పొల్లు వ్చి ద పేట్టి వుంట రగిలించింది. ఆ తరవాత రాస్సి డు బోను పైకెత్తి తెరిచి, పిల్లల్ని గుండాలోకి పడవేశాడు.

నివూ, నియోలకు ఈత రావడం ఎల్ల, వు సిగిపాకుండా నీళ్ళపైతేలసాగారు. “నీళ్ళు కాగాయో లేదా, వూ డు!” అని రాస్సి డు పేళ్ళాన్ని హే చ్చరించడం అన్నదమ్ములు విన్నారు. నివూ కు ఒక అలోచన వచ్చింది.

దానిని తమ్ముడి చెవిలో ఊదాడు. ఇద్దరూ గుంగాళం అత్త క్కి వెళ్ళారు. రాసే గుంగాళంలోకి తొంగి చూసినప్పుడు బ్రదర్లు వేగంగా పేళ్ళ రావడం కనిపించింది. పీల్లలు ఊపిరి మదలడం వల్ల మృత్యు బ్రదర్లు అవి. అయితే వందల తి అయిన ఆ రక్కసే వాటిని చూసి నీళ్ళు తెచ్చి త్రున్నవని సింబయిడిపాలుంది.

“ఆ, నీ భోజనం కొద్దిపిట్ట సీద్దవు మా తుంది. నీళ్ళ ఇప్పిడే వుర్ర గుత్త న్నాలు. వురికొద్దిపిట్ట వూంసిం బాగా ఉడికిపా తుంది,” అని కేకపట్టింది.

ఇక భోజనానికి సీద్దం కావాలి కదా. ఏది ఎట్లున్నా శ్రద్ధంగా ఉండడం ఆ రాసేల అలవాటు. అందు వల్ల కాళ్ళు చేతులు కడుక్కుని వద్దావు ని దాపిటాను న్న నది దగ్గరికి వెళ్ళారు. దానిని గమనించిన అన్నదమ్ములు, ఇదే వుంది తరుణం అని భావించి, గుంగాళం నుంచి ఒక్క గెంతున బయటకు దూకారు. గ్రహలో ఒక వూరిగా నిద్రపొత్తున్న రాసేల

పీల్లలిద్దరినీ తెచ్చి, గుంగాళంలో పిడేసీ పిచ్చు గు లంకించు కున్నారే.

గుంగాళంలోని నీళ్ళు వేడెక్కడంతో రాక్షసుడి పీల్లలు హాహాకారాలు చేస్తూ ఏడ్చుకున్నారు.

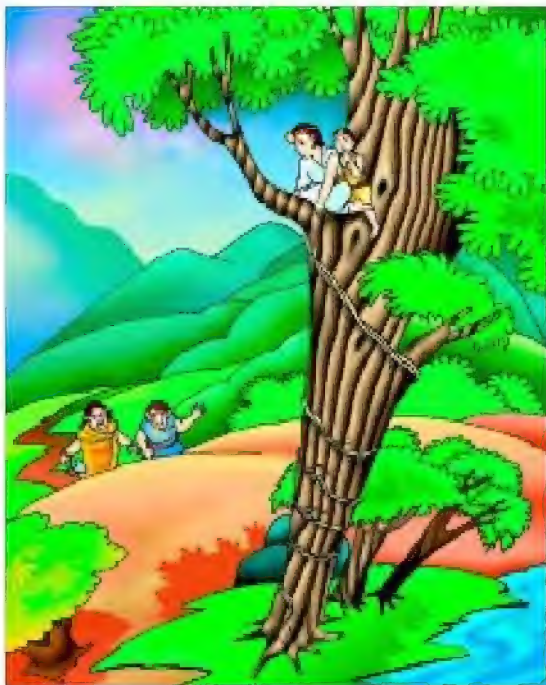
“వు ను తప్పించు కున్న సంగతి రాసేలు పసిగట్టేలోపల మనం దూరంగా వెళ్ళిపోవాలి, పరిగెయ్య,” అంటూ నివూ వుండు పరిగెత్తాడు. తప్పుడు వాడి వెంట పరిగెత్తుకాడు. ఇద్దరూ కొంతుపిటికి అరణ్యపు ధ్వంసంలోని పెద్ద నది తీరాన్ని చేరారు.

అక్కడ రాసేలూ, వాడి పేళ్ళూ తాము తిన బోయే విండు తలుపు కుంటూ నాలుకతో పేడుమూ తుట్టమెక్కుంటూ గ్రహకు తిరిగి మార్చారు.

గుంగాళం నుంచి హాహాకారాలు విని ఆళ్ళ ర్యంతో లోపలికి తొంగిచూశారు. తాము కన్న పీల్లలు గుంగాళంలో వురిగిపోతున్నారే. తల్లి వెంటనే గుంగాళంలోకి చేలు వేసి, ఒక్కంతా సేగలతో, పోగలతో బొబ్బలు లేచిన పీల్లల్ని బయటకు తీసింది. “అయ్యయ్యా.. ఎంత దారుణం... ఎంత దారుణం... ఇంకొంచెం ఆలస్యంగా వచ్చి మూటే చూడకుండానే విచ్చుల్ని తినేసే ఉండేవాళ్ళవే!” అంటూ భోత్ర న ఏడ్చుకొంది.

“ఇది ఆ నిషింగ్ కుర్రకుంకల పినే!” అంటూ పొంకరించిన రాసేలు, “నా వెంటరా. ఆ విడతల్ని పట్టి ఈ రోజు విండు చేసుకోకుండా మదలకూడదు. దెబ్బకు దెబ్బ తీయ కపోతే వు నం రాసేలవే కావు,” అంటూ పెద్దపెద్ద అంగలతో వెలుపలికి నడిచాడు. పేళ్ళాం వాణ్ణి అనుసరించింది.

గ్రహకు బయట పీల్లల అత్త గుబాడలు కనిపించాయి. వాటిని అనుసరించి వెళ్ళి, కొంతుపిటికి వాళ్ళ పీల్లల్ని దూరం నుంచి చూశారు.

కళలు - హస్తకళలు

హస్తకళలు - చేనేతలలో సుసంపన్నమైన సింప్రిదాయం కలిగిన రాష్ట్రం అర్చనాచల ప్రదేశ్. పెద్దరు, పేము హస్తకళలకు ఈ రాష్ట్రం చాలా ప్రసిద్ధిగాంచింది. బుచ్చు కుర్చీలు,

టీపార్లులు, టోవెలు, తలపాగాలు, పిళ్ళాలు మొదలైన వాటిని తయారు చేయడంలో ఈ ప్రజలు సీద్ధహస్తీలు. టోవెలు, శిరస్త్రాణాలు తెగకు తెగకు భిన్నంగా ఉంటాయి.

ప్రసిద్ధిగాంచింది. కంఠహారాలు, ముంజేతి పట్టీ, నడుముకు వడ్డాణం, శిరస్త్రాణం, చెవికి కమ్మలు, ఇలా అన్నిరకాల ఆభరణాలూ, పూసలతో అందమైన డిజైన్లతో తయారుచేస్తారు. వీటిని స్త్రీ పితృవులు ఇరు మత ధరిస్తారు. గడ్డిపాచలతో స్త్రీలమెడకు వేసి కునే దండలు తయారు చేస్తారు. సెస్టెంబర్-ఫిబ్రవరి నెలల వృద్ధ కొన్ని సేలయేళ్ళు, నల్లల గట్లపై దపేరిగే ప్రత్యేకమైన తుంగపాచలతో వీటిని తయారుచేస్తారు.

దాదాపూరి 20 తెగలు 100 పేర్లు ఉపిటెగలు విలక్షణమైన చేనేత వస్త్రాలను నేయడం వల్ల ఈ రాష్ట్రానికి చేనేత డిజైన్లు నిలయంగావున్నది. తివాసెలు తయారు చేయడం, సంచులు అల్లడం కూడా ఇక్కడ చాలా ప్రసిద్ధమైన హస్తకళలు.

అప్పటికే నదీ తీరాన్ని చేరిన పీల్లలు ఒకసారి వెనక్కు తిరిగి చూశారు. రాక్షసులు వాళ్ళు మేగంగా వస్తూండడం గమనించారు. “నియో, రాదా, వాళ్ళు ఇక్కడికి వచ్చేలోగా ఆ పొడవైన చెట్టుపైకి ఎక్కేద్దాం!” అన్నాడు నివా.

ఇద్దరూ నిమిషంలో చెట్టుపైకి ఎగబాకి పేళ్ళపైలను చేరుకున్నారు.

రాక్షసులు ఆ చెట్టును సమీపించగానే, “ఎక్కు, చెట్టుపైకి ఎక్కు,” అని రాక్షస మొగుణ్ణి తొందరపెట్టింది.

“నాను చెట్టెక్కడం చేతకాదే,” అంటూ రాక్షసేత్రుడు కింది పేదమనిషి వాళ్ళతో నొక్కిపిట్టి ఆలోచిస్తూ చెట్టును ఒకసారి చుట్టి వచ్చాడు. చెట్టెక్కడం ఎలాగో ఆ పీల్లల్నే అడిగితెలుస్తే కుంటాను.

ఆ రహస్యాన్ని వాళ్ళు తెలిచి రాబట్టాలి అని నిర్ణయించి తల ఊపాడారు. ఆ తరువాత వాడతల పైకెత్తి, “పీల్లలూ, మీరు చాలా తెలివైనవాళ్ళు. వేలెడంత లేకున్నా, అంతవద్ద చెట్టును నునాయాసింగా ఎక్కగలిగారంటే మీ సామర్థ్యం అద్భుతం! ఇంత గొప్పగా చెట్టెక్కే నేర్పు మీరు ఎవరి నుంచి నేర్చుకున్నారు?” అని అడిగాడు నమ్మాళ్ళు, వుంచితనం నటిస్తూ.

నివా వూట్టడవద్దని కాలిపేగిలిపాచురిస్తూ న్నప్పటికీ, “వూ తాతయ్య నుంచి!” అని అరిచాడు నివా.

“మీకు చెట్టెక్కే విద్య పూర్తిగా తెలుసా? లేదా? అని మీ విద్యత పరీక్షిస్తాను. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పండి చూద్దాం. సున్నగా ఉన్న చెట్టు బోదెపై ఎక్కాలంటే పట్టు ఎలా దొరుకు

త్తుంది?” అని అడిగాడు రాశివుడు.

“నాకు తెలుసు. చెట్టు బోదెకు చుట్టుకుని ఉన్న దృఢమైన తీగద్వారా మంచి పట్టు దొరకు తుంది,” అన్నాడు నియా, అన్న చెప్పవద్దని వారిస్తున్నప్పటికీ వినకుండా.

రాక్షసుడు చెట్టును పరిశీలించి చూశాడు. తీగ కనిపించింది. “అహహా! దొరికిపోయారు. ఇక తప్పించుకోలేరు!” అంటూ గట్టిగా అరిచి, పెళ్ళాంతో, “నను ఇప్పుడే చెట్టు మీదికి ఎక్కి ఆ కుర్రకుంకల్ని కిందికి తోస్తాను. వాళ్ళు కిందపడిగానే నువ్వు షాం ఆలస్యం చేయకుండా, గండ్రగొడ్డలితో వాళ్ళు తలలను నరికెయ్య,” అన్నాడు.

రాశి గొడ్డలిని తలమీదికి ఎత్తిపట్టుకుని సీద్ధంగా నిలబడింది.

ఆ సమయంలో తెలివైన నివూ వున్నలో ఒక ఆలోచన తల్చుకున్న మెరిసింది. తన మొలలో దోపిడుగున్న చిన్న చురకల్ని తీసి,

తీగను పేర్చుంది తెగ నరకసాగాడు. తీగ సాయంతో రాశివుడు చెట్టుమీదికి ఎగబాకు తున్నాడు. వాడు సగం చెట్టు ఎక్కేసరికి తీగ తెగిపోవడంతో దభీవు ని కిందపడ్డాడు. భర్త ఆజ్ఞను నెరవేర్చడానికి గొడ్డలినిపై పట్టుకుని సీద్ధంగా ఉన్న వాడి భార్య, కిందపడిన వాడి తలమీద బలంగా ఒక వేటు వేసింది.

రాశివుడు పట్టిన పేడబొబ్బకు చిక్కులు పిక్కుటిల్లాల్లు. అడవి దుర్బరిల్లింది. తల చిప్పు తిరగడంతో వాడికి ఆకాశంలో చుక్కలు

సృత్యాలు

అడవిజాతి తెగల ప్రిజల జీవితాలలో నృత్యాలు కీలకమైన పాత్రవహిస్తాయి. అరుణాచలప్రదేశ్ అటవిక తెగల ప్రిజలు - ముఖ్యమైన పండుగలు, ఉత్సవాలు, క్రతు వయితో పాటు వినోదసిపు యాల లోనూ రకరకాల నత్యాలు చేస్తారు. తెగకూ నత్యం భిన్నంగా ఉంటుంది. శెల్లీ నిబద్ధమై పుత్ర తనింబంధ బౌద్ధ నత్యనాటి కలనుంచి వాంఛో, నోడ్వెస్ యుద్ధవిద్యల అద్భుతాల వరకు చాలారకాల నత్యాలు ఉన్నాయి.

ఈ నత్యాలు చాలావరకు స్త్రీ పితృ పులు కలిసే యే బందనాట్యాలు. అయితే స్త్రీలను అనువు తింఛని కొన్ని పుత్రనింబంధమైన సంప్రదాయ నత్యాలు చాలా ప్రసిద్ధమైనవి.

చాలావరకు నత్యాలు యేషిపురు బందగానాలు అలపిస్తారు.

కనిపించాయి. రాశ్మి లు అంతస్థి లభంగా చావరు గనక, వాడి ప్రాణం వూ త్రం పోలేదు. స్పృహ వచ్చాక వాడు లేచి కూర్చుని, స్థితి విడదాక భార్యను నానా తిట్లు తిట్టాడు.

వాడి తలనుంచి ధారాపాతంగా నెత్తురు కారు తోంది. అయినా వాడు లెక్కచేయ లేదు. పెళ్ళాం చేతిలోని గొడ్డలిని లాక్కుని, చెట్టు మీద భయంతో గడగడలాడు తూన్న పీల్లల్ని చూసి, “మిమ్మల్ని వదిలిపెట్టను,” అంటూ ఆ చెట్టును మొదలంట నరకసాగాడు.

“నివూ, మనం ఇక తప్పించుకోలేము. ఈ రోజు చావక తప్పదు,” అంటూ నియో వలవల ఏడ్చుసాగాడు.

అయితే నివూ ధైర్యం వదులేదు. “మనం చావకూడదు. మంచివారికి హాని జరగడం దేముడు ఎప్పిడూ అనుమతించడు. మనం ఏ పాపిష్టు చేయలేదు. ఈ వాడేవతనూ, నదీపు తల్లిని సాయం వేడుకుందాం. కాపాడ

ప్రకృతి సంపద

పీక తినిదుల ఖజానాగానూ, వాని పింపిదకూ, రకరకాల జంతు, పింజాతులకూ నిలయంగానూ అరుణాచలప్రదేశ్ ఒక గాంచింది.

విభిన్న వృక్షజాతులకు నిలయమైన రకరకాల అడవి అరుణాచలప్రదేశ్లో ఉన్నాయి. 5000 పైగా చెట్లు చేమలూ, భూచరీరదాలూ, 500 పిల్లలూ, నెతాకోకచిలుకలూ, పాములూ, కీటకాలూ ఇక్కడ ఉన్నాయి.

రాష్ట్రమంతటా సంక్లిష్టమైన కొండలు విస్తరించి ఉన్నాయి. పర్వతాల ఎత్తు, పాదతలాలలో 50 మీ. నుంచి శిఖరాగ్రంలో 7000 మీ. వరకు ఉంటున్నది. చాలా నదులు, ఉపనదులు ఈ కొండల గుండా ప్రవహిస్తున్నాయి.

మన ప్రార్థిద్దాం,” అన్నాడు నివూ.

ఇద్దరూ గొంతెత్తి ప్రార్థించారు. రాశ్మి దు చెట్టు నరకడం పూర్తికావడంతో చెట్టు అమాంతం ఊగుతూ నేలకు ఒరగనొగింది.

అయినా పిల్లల ప్రార్థన ఫలించింది! చెట్టు దాని మీద ఉన్న అన్నదమ్ములతో సహా నదిలోని నీళ్ళలోకి పడిపోయింది. రాశ్మి దు దానిని పట్టి, గట్టుకు లాగేలోగా, నదీప్రవాహం వల్ల చెట్టు దూరంగా కొట్టుకుపోయింది. చెట్టుపై కూర్చున్న పిల్లలు కూడా రాక్షసుడి బారి నుంచి తప్పించుకుని సురక్షంగా ఇల్లు చేరుకున్నారు.

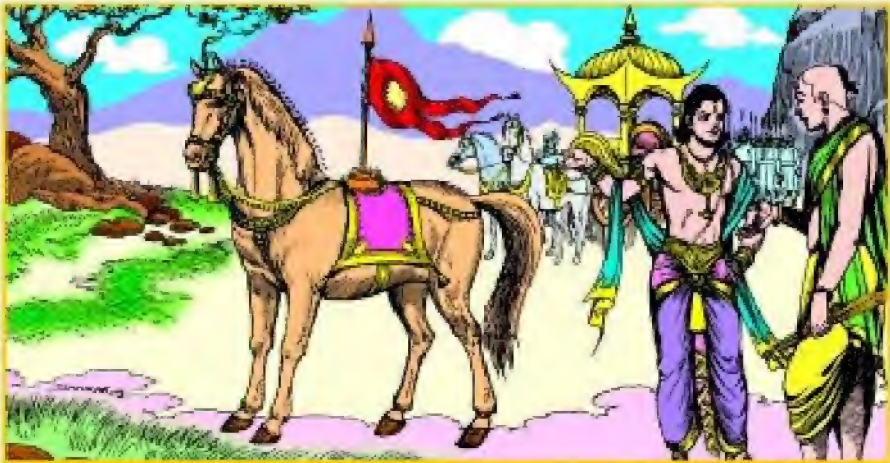
మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం

పేదల నుంచి పురెన్నో మిఠాణకథలు విని ఉంటారు. చదివి తెలుసుకుని ఉంటారు. కథలల్ని తే జ్ఞాపికం ఉంటాయి గాని, పాత్రలాటల్ని అంతగా గుర్తుండమా పు మిఠాణ పిరిజ్ఞానాన్ని పిరింపు కోవడానికి ఈ నెల క్విజ్ ఉపకరిస్తుంది. ఈ నెల ప్రశ్నలకు సమాధానాలు రాసిపెట్టి, వచ్చేనెల సమాధానాలతో సరిచూసుకోండి.

1. పు న మిఠాణాలలోని ఏదైనా గుర్తు 'చిరంజీవులు' ఎవరు ?
2. దేవతల కోశాధికారి ఎవరు ?
3. స్మారక పుస్తకం పేరు ఏది ?
4. తల్లి పార్వతి చేతిలో ఉన్నది తనకే కావాలని బాలమౌళ్యుని దుడ్డు , బాలకుమార రస్వాని పట్టుపట్టారు. పార్వతి వారికొక పాట పేట్టింది. సరే, ఆమె చేతిలో ఉన్నదేమిటో తెలుసా ?
5. మహాభారతంలోని సత్యవతి, మత్స్యకారుల సంతతికి చెందిన ఒక కన్య. ఆ పేరుతో ఒక తండ్రికీ, కుమారుడికీ సంబంధం ఉన్నది. వారెవరు ?
6. భరతుని పేరివాడు గా ఉన్నప్పటికీ సీంహాకాదవులతో ఆడుకునేవాడు. పురి అతనికి ఇంకొకరు కూడా ఉన్నది. అదేమిటో తెలుసా ?
7. అర్జునుడు భీష్ముణ్ణి జయించడానికి, భీష్ముడు అస్త్రప్రయోగం చేయడానికి విముఖత పూరించగా, అర్జునుడు తనకు అడ్డుగా ఒకరిని కూర్చోబెట్టుకుని వెళ్ళాడు. అది ఎవరు ?
8. కాకుత్స్థుని, త్రిశంకు, అంబరీషుని ఈ ముగ్గురికీ పుణ్య ఉన్న సామ్రాజ్యం ఏమిటి ?
9. పిఠకు అందరికీ తెలిసిన పురొకరున్నది. ఆమె పేరు ఏమిటి ?
(సమాధానాలు వచ్చే సంచికలో)

ఫిబ్రవరి 2003 క్విజ్ సమాధానాలు

1. 1951 - పూర్ణిమ.	7. ఎ) విమన్స్ (క్రెట్ బి) ఇంటర్నాల్ ఫిజిక్స్
2. అప్పల వసుధ.	సీ) గోల్డ్.
3. చంద్రావతి. ఆయన సమయం 1 గంట 29 నిమిషాల 29 సెకన్లు.	8. ఎ) పుల్గా సంగ్ బి) సునీల్ గవాస్కర్ సీ) ధ్యాన్ చంద్.
4. ఎసివి దినాల్ - 1928, 1932, 1936, 1948, 1952, 1956, 1964, 1980.	9. 1958 లో పుల్గావన; అటాంటిక్ నుంచి పసిఫిక్ ను హానాల్లు ద్రం వరకు పైనాపా కాలువ గుండా ఉదిన అమెరికాకు చెందని ప్రథమ ఈతగాడు అన్నామర్ తెచ్చుకున్నాడు.
5. పి.టి. ఉష.	10. ప్రకాష్ పిత్త కోన, 16 సంవత్సరాలు.
6. కవుల జిత సింధూ.	11. హిందూ చలనచిత్ర సీమల్లా పిల్లి పంట్లని చెయిల్లో.

విష్ణుశ్వరుడు

పొండవులు నారదుడు చెప్పిన విధంగానే పాముశ్వరుణ్ణి భక్తిశ్రద్ధలతో అర్చిస్తూ, ధామ్యుత మితోహితృతృగా గణేశవ్రతాన్ని చేసి, పూర్ణవేషాలతో విరాటరాజు కొలువతో ఒక సింహత్వరం అజ్ఞాతవాసిం జయ ప్రదంగా పుగించార.

కష్టిని అండతో పొండవలు కారమతతో యుద్ధంచేసి విజయం పొందార. హిసీనా పురులో ధర్మరాజు పట్టాభిషిక్తుడై రాజ్యపాలన చేస్తూ, అశ్వమేధయాగాన్ని చేయడానికి తెలపేట్టాడు.

యాగాశ్వం వెంట సేవ్యసిపై తంగా అర్చన త బయలుదేరాడు. పొండవలు మితోహితృతుడైన ధామ్యుడు కూడా అతనితో ఉన్నాడు. యాగాశ్వం అనేకరాజ్యాల పై దుగావెళ్ళింది. రాజులనేకులు ధర్మరాజు పాలనకు వినయ

విధేయతలు ప్రకటించారు. గుర్రం వెళ్తూ, వెళ్తూ ఒకప్రాంతంలో అగిపార్లు వ్రువులు ఉన్న మేయ లేదు. అర్చన త ఆశ్చర్యపాల్లు ధామ్యుణ్ణి ఎందుకిలా జరిగిందని అడిగాడు. ధామ్యుడు 'చెప్పతాపద' అన్నట్లు చూసి దారి తీశాడు. కొంతదూరం వెళ్ళగా ఒక మహానగరం కనిపించింది. ఆ నగరపుధ్యంలో బ్రహ్మాండవైష్ణవ పాముశ్వరుని విగ్రహం ఉన్నది. ఒక పేద్ద కొండరాతిని పులచిన శిల్పం అది. అత్యంత కళాభివృద్ధి విరాజిల్లుతున్నది.

“అర్చనా! పాముశ్వర దేవతాని అర్చించి ప్రణామం పులు అర్పించు. తరవాత వాతాపి గణపతిగాుర పొందిన ఈ దేవత గ్రుంచి, వాతాపి నగరం గురించి సవస్తరంగా చెప్తాను,” అని అన్నాడు ధామ్యుడు.

అర్జునుడు పై జాత్రులం జరిపి, వాతాపీ గణపతిని భక్తి ద్రిపిత్తులతో ఆరాధించాక ధౌవుడు వాతాపీనగరంలోకి దారి తీశాడు. అతని వెనుక అర్జునుడు వెళ్ళి నగరాన్ని చూశాడు. ఒకప్పుడు ఆ నగరం మహావైభవంతో వెలిగిన ఛాయలు గోచరించాయి. కాని ఇప్పుడు నగరం అలనాపాలనా లేక బీడు పడి మళ్ళది. లెక్కకు రాని కొద్దివుంది ఎరులు అక్కడక్కడా బిక్కుబిక్కువుంటూ కనిపించారు. అర్జునుడి రాకకు వారే చాలా సంతోషంతో స్వాగతం పిలికి, పాలనావ్యవస్థి ఏర్పరచి నగరాన్ని విశారద ధారణ చేయవుని ప్రార్థించారు.

“అర్జునా! ఇది వాతాపీనగరం. నగరపు ధ్యంలో ఉన్న పొల్లశ్రుతు అగస్త్యుడు హమునిచే నెలకొల్పబడిన అద్భుత శిల్పం. ఇది వాతాపీగణపతి తం గా పీలు వబడుతున్నది. దీనిని గురించిన విశేషాలు చెప్తాను

విను!” అంటూ ధౌముడు చెప్పడం ప్రారంభించాడు :

గంగ, కవేరు తు అనే రాజుల కవులకు మత పిడి కావేరిగా రూపిభరించి, అతని కుమార్తెగా ఆశ్రమంలో పేరిగింది. అగస్త్యుడు ఆ కన్యకు చూసీ వివాహం చేసి కుంటానని కవేరు డితో చెప్పాడు.

కవేరు తు తన సేవ్యుని తెలిపి, “అగస్త్యా! కావేరి అభివృతం కూడా తెలుపు కుంటే వుంచిది గదా!” అన్నాడు.

అగస్త్యుడు ఆశ్రమంలో కావేరితో వసు మా ఉంటూ ఉండగా ఒకనాడు కావేరి అతనితో సిహ్యపిర్వతం ప్రిద వనవిహారం చేయాలని ఉందని చెప్పింది. అగస్త్యుడు కావేరిని తీసికెళ్ళాడు.

వనవిహారం చేస్తూ ఒక చిన్న వృక్షంలో తావు రుహిత్వపు చూసీ వుచ్చటపిడు తూ, కావేరి చరచరా వెళ్ళి, దాన్ని తీసుకోడానికి వృక్షంలో అడుగు పేట్టింది. నీటి తాకిడితో ఆమె అవూంతంగా జలరాశిగా వూరిపొయి, వరదలా పొంగి సిహ్యపిర్వత శిఖరాల నుండి జలజలా జారుతూ కావేరినదిగా పిరవల్పు తొక్కుతూ విహించింది.

అగస్త్యుడు కావేరినే తలవ్రకొంటూ చాలా కాలం బ్రహ్మచారిగానే ఉండిపొయి, గొప్ప తపస్సు చేసి ఋషిశ్రేష్ఠుడు అనిపించు కున్నాడు. ఒకనాడతడు అరణ్యంలో చెట్టు కొవ్వకు తలక్రిందులుగా వ్రేలాడుతున్న పిత దేవతలను చూసి, “ఎవరు మీరు? ఎందుకలా ఉన్నారు” అని అడిగాడు.

వారే నిట్టూర్పులు విడుస్తూ, “చూ వంశీ కుడు అగస్త్యుడు ఒక ఇంటివాడై సంతానం

కనేవరకూ పూ కుఇలాగే ఉండక తప్పిదు!” అని చెప్పార్చు .

అగస్త్యుడు తన దివ్యద స్టీతో విదర్భ రాజుకు కావేరి అంశతో కుమార్తె పిట్టే, లోపా పు ద్రుపరు తో పేరిగి యు క్తవయ స్మి క్కరాలై ఉన్నట్లు తెలుసుకొని వెళ్ళి, ఆమెను తనకిచ్చి వివాహం చేయ వలసీందిగా విదర్భరాజున క్కోరాత్తు .

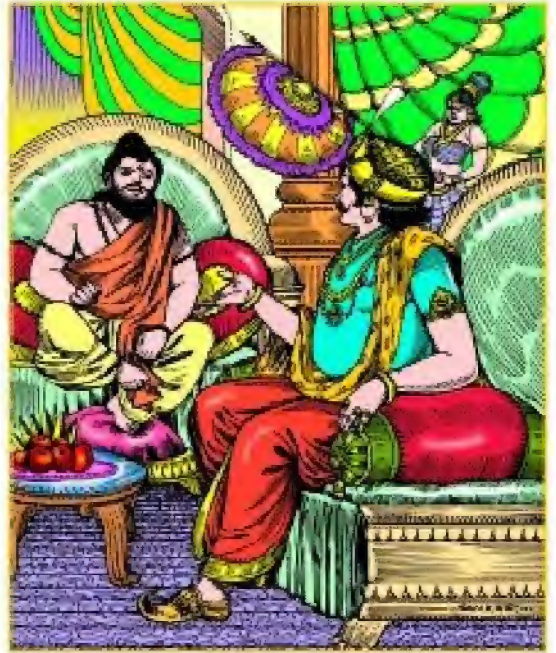
కందమూలాలు తింటూ నార కట్టుకు తిరిగే వు నికి, స్మి కుపూ రి రాకుపూ రిని ఎలా ఇవ్వడం? ఇవ్వకపోతే శిపిస్తాడేమో అని రాజు సంశయపడుతూ వ్యాకులచిత్తుడై ఉండగా, లోపాపు ద్ర అగస్త్యుడితో నిరభ్యంతరంగా వెంటనే తన వివాహం జరిపించమని చెప్పింది.

విదర్భరాజు ఆ విధంగానే లోపాపు ద్రున అగస్త్యువు హర్షికిచ్చి వివాహం జరిపి అతనితో పింపాత్తు .

అగస్త్యుడు లోపాపు ద్రతో తన ఆశ్రమా నికి వచ్చాక ఒకనాడు , “నా పీత దేవతలను హిస్తావు నరకం నుండి తరింపజేయ దానికి నీ వలనసంతానం కనాలని నిన్ను వివాహం చేసి కున్నాను!” అని లోపాపు ద్రతో అన్నాత్తు .

అప్పుడామె తన పుత్ర క చీర పూ స్మి కొని విచారిస్తూ, “వివాహం చేసి కోగానే సిరా! నేను రాజమిత్రికా పిట్టే భోగభాగ్యాలతో పేరిగిన దాన్ని. నాకు తగ్గవలచి బట్టలు , రత్నాభరణాలు సివు కూర్చడం నీ విధి. అందు కు కావలసినంత ధనం సింపాదించు కు రావడం నీ కర్తవ్యం!” అన్నది.

అగస్త్యుడు భార్య పూటలలోని వాస్తవాన్ని గ్రహించి, అప్పటికప్పుడే ధనగుకరణకు బయలుదేరాత్తు . అతడు చాలాపుంధి

రాజుల దగ్గరికి వెళ్ళి, రాజ్యపాలనకు సరిపడగా వు గిలిన ధనాన్ని తనకివ్వన్నాడు . ఏ రాజు కూడా మిగులు చెప్పలేదు సరికదా, ఎంతో లోటు పడుతూన్నట్లుగా చెబుతూ, తమకు కూడా ఏమైనా ధనలాభం కలిగే మార్గం చూపి నివేత్తు కున్నార్చు .

అగస్త్యుడు హితాశుడై అరణ్యమార్గంలో వెళ్తూ, ఒకచోట ఉన్నతమైన ఒక మహాశిలను చూశాడు. ఆ రాయి లంబోదరుడైన విఘ్నేశ్వర డిని పాలినట్లుగా కనిపించింది. ఆ వుహా శిలనే పిల్వశ్వర డిగా భావిస్తూ అగస్త్యుడు నవు స్కరించి, “గణపతీ! తపస్వి తప్పితే రెండో ధ్యాస లేనివాణ్ణి. ధన సంపాదనకు విద్యలేవీ నాకు తెలియ మాధనం నాకు ఎలాగ లభిస్తోంది? నీడైనా నాకు ఒకూరి చూపివా?” అంటూ వేత్తు కున్నాత్తు .

అప్పుడు , “ఏమిటి, వుహిహర్షీ! శిలతో వుంతనాలాత్తు తున్నామో” అంటూ పిల్వ

శ్వరుడు సాత్కరించాడు . అగస్త్యుడు ప్రణమిల్లి మ్రొక్కి తనమొర వినిపించాడు .

విష్ణుశ్వరుడు , “అగస్త్య! రావలసినచోటకే వచ్చామారావలసినవాడవే, రావలసిన సమయం నీకే వచ్చావు. కొంచెంపిట్టో ఇల్లులు ఉన్నట్టు భోజనానికి పిలుస్తాడు, వెళ్ళు! ఇల్లులు ఉండి దగ్గర అంత్రం లేనిదనరాని పూలు గ్రతా ఉంది. ఇప్పుడు నీవలసినమరొక ముఖ్యమైన కారణం కార్యం కూడా ఉంది!” అన్నాడు .

అగస్త్యుడు , “గణపితీ! ఈ వృహతిలో నీ పాలికలు నాకు కనిపించాయి . అందు చేత, ఈ శిల అపి ర్యగణపితీ విగ్రహంగా రూపొందిన నా కొరికకూడా సఫలం చెయ్యి!” అని కోరాడు .

విష్ణుశ్వరుడు , “అలాగే అవత్తుందిలే!” అని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యాడు.

అగస్త్యుడు చాలా అలసి ఉన్నాడు . ఆకలిగా కూడా ఉంది. ఆయాసింగా వృహతిలను ఆసక్తిగా కుచ్చిని అలా చూస్తూండగా, అతిథులను వెంటబెట్టుకుని వస్తున్న ఇల్లులు కనిపించాడు . అగస్త్యుడికి విషయం అంతటా తెలిసిపోయింది.

ఆ అరణ్యంలో వాతాపీ, ఇల్లులు ఉన్న అగస్త్యుడు చూస్తూ మత్స్యరాష్ట్రం లు బుష్టిలను , యాత్రికులను , బాటసారులను చూచి దూర్చి దోచుకొని, పేదరాతిధర్మంలో పోగొట్టినాడు . ధర్మం పూర్తిజరిగిన వృహతిజు మేమింతో ఇల్లులు ఉన్న అతిథ్యానికి తీసి కువచ్చినవారికి వినయ విధేయతలతో వృహతి కుశల ప్రీతిలు జరుపిస్తూన్న సమయంలో, వాతాపీ బాగా కొమ్మపిట్టిన వృహతిగా వూర్చుతాడు . ఇల్లులు ఉన్న ఆ వృహతి తెచ్చి చంపి వండించి,

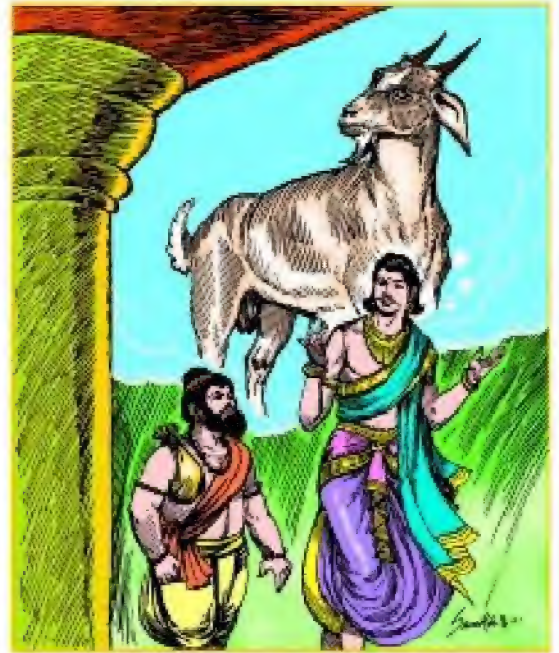
వైకృతాంసంతో భోజనం పేడతాత్ర . అతిథులు భోజనం వు గించి భుక్తాహాసంతో విశ్రమిస్తున్న సమయంలో ఇల్వలు త్రు గొంతెత్తి, “వాతాపే!” అని గట్టిగా పిలుస్తాత్ర . వాతాపే అతిథుల పొట్టలు చీల్చుకొని వస్తాత్ర .

ఆధుర్యార్థులు చేస్తున్న పనికి అగస్త్యుడి ఒక్కవు నడిపాల్సింది.

ఇల్వలు త్రు అగస్త్యుణ్ణి సెప్పి పించి, వీడెవడో చాలా గొప్ప ఋషిలా ఉన్నాడు. ఇలాంటివాళ్ళు ఎంతవు నడిని హితపూర్వితే అంతవు నడిది, అని అనుకుంటూ సెవినయంగా వంగి నమస్కరించి అందరిని పిలిచి నడ్డ భోజనానికి ఆహ్వానిచాత్ర .

అగస్త్యుత్ర ఆకలితో అలవు టించిపొత్తూ న్నువాడిలాగ పిరపూ నందం కనబరిచి, “ఓ ధర్మదాతా! నీలాంటివార్ల నుండుబడ్డే ఈ భూవుండలం అనుతాకాశంలో ఇలా నిలిచి ఉంది. పిద!” అంటూ ఇల్వలుడిమెటరాతి దుర్గానికి వెళ్ళి, “ఓ అన్నదాతా! చాలా రోజులు గా తిండిలేదు , ఆకలి దో వాంచేస్తున్నది. మెయ్యయ జ్ఞాల్ని జరిపించినవాణ్ణి కామడంవల్ల, వైకృతాంసం తప్పితే వురేదీ అరగని రోగం ఒకటి పట్టుకున్నది. అంచేత, వుంధు నాకు ఆ వూంసిభోజనం పేట్టి నన్ను వింపించు ,” అన్నాత్ర .

ఇల్వలు త్రు , “స్వామీ! వీకు ఆతిథ్య వుచ్చే వూ భాగ్యం చాలా గొప్పది! వీ కొనివేరాసేపట్టి ఉన్నది కాబోలు , వూ ఇంట చిరకాలం నించి ఒకవైకృతా పేర్త్రు త్రు బాగా కొమ్మపట్టి ఉన్నది!” అని చెబుతూ వెంటనే వైకృతాంసంలో ఉన్న వాతాపీఠంవకుల చేత చంపించాత్ర .

అగస్త్యుత్ర వైకృతాంసం, “ఆహా! ఏం వైకృతాంసం వైకృతాంసం! మెయ్యయగాలు చెయించా న్ను వూటే గానీ ఇలాంటి వైకృతాంసం త్రు చి వూడలేదు, నాయనా! ముందు దీని గుండెకాయ మొదలైన మెలు ముక్కలన్నీ నాకు పెట్టి, ఆ తర్వాత వు గతాది అతిథులకు పేట్టు! వుంధే చెబుతున్నాను, మరేం అనుకోకు. మాంసం తప్పి వురేదీ నేను తినలేదు ని వూ! నేను తిన గలిగినంతా నాకు వడ్డించాలి, వుర్చిపాకు!” అన్నాత్ర .

ఇల్వలు త్రు అగ్నిలో వైకృతాంసం కాల్చి, వూంసం వండించి అగస్త్యుడికి పేట్టాత్ర . ఎంత వడ్డించినా తినేస్తా అగస్త్యుత్ర పై రి వైకృతాంసం వూంసం నివి పొలలో ఆరగించి గట్టిగా త్రేస్తాత్ర . ఇల్వలు త్రు అవి త ఆత్మ ర్యంతోపాటు కొంచెం భీతి కూడా పడుతూ, “స్వామీ! తవుర్త వుంచి ఘనాపాతీల్లా గున్నారే!” అన్నాత్ర .

అగస్త్యుడు చిరు నవ్వు నవ్వి, “ఘనా పోలీలలో ఘనాపోలీగా వు నుబర వు ల్లోకా లకూ తెలు న్ని నోయి ! ఏదీ, కాన్తి వు ద్యం తెప్పించు ! ఒక కుండెడు చాల్లే!” అన్నాడు .

ఇల్వలుడు మరింత నివ్వెరపోతూ, “కుండెడు వు ద్యం తాగ తారా, స్వామీ!” అన్నాడు .

అగస్త్యుడు , “వు న పొట్టకు సివు ద్రాలే చాలమా” అన్నాడు .

ఇల్వలుడు , “అలాగే తాగి ధు ర్గు గాని, మా వాడు వాతాపి తెప్పిస్తాడు!” అని చెబుతూ, “వాతాపి!” అంటూ గొంతెత్తి కేవళాడు .

అగస్త్యుడు నెవ్వుదిగా, “ఇంకెక్కడి వాతాపి! వాతాపీ వు రి రాడు . జిర్ణం, జిర్ణం, వాతాపీ జిర్ణం!” అంటూ కడు మీస వు ర్త కుంటూ , “వాతాపీ హరించిపోయా డు!” అన్నాడు .

ఇల్వలుడు ప్రాణభీతితో గజగజ వణికి పోతూ జాడలేకుండా పారిపోయా డు . ఆ విధంగా వాతాపీ ఇల్వలు ల దార్పణ హి త్యా కాండల మాయానాటకం అంతమైంది.

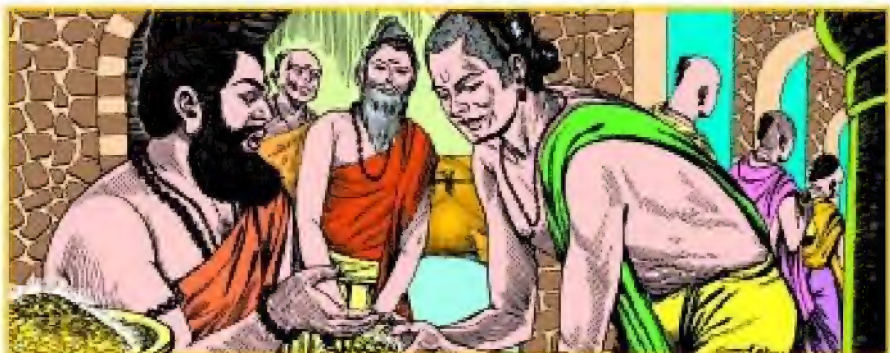
ఆ తర్వాత అగస్త్యుడు వు గతా ఆతిథ్య లకు జరిగిందంతా చెప్పి, రాతిదుర్గంలో కుప్పి తెప్పిలు గా పెడి ఉన్న అ స్థివింజరాల్నీ,

కపాల రాస్తి లనూ చూ పించాడు . వారంతా గుండెలు బాదుకుంటూ, బ్రతికి బయట పిడ్తుడు కు అగస్త్యుడికి క తజ్జతతో ప్రిణామి ల్లి మ్రొక్కారు.

ఆ ధు ర్గంలో పిడిలంగా భద్రపిరిచి ఉన్న ధనూమి ల్నీ అగస్త్యుడు చూ శాడు . తనకు కావలసినది పొగా మి గిలిన ధనంతో అక్కడ ఒక వు హనగరం నిర్మించువచ్చు. వేలాదివు ంది ప్రిజలు మి ఖంగా జీవించువచ్చునని ఆవు నకు తోచింది.

వెంటనే అగస్త్యుడు అందరికీ ధనాన్ని పంచడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ సింగతి విని, సివీపి రాజ్యాల నుండి ఎంతోవు ంది ప్రిజలు అక్కడకు చేర్చ కొని, అగస్త్యుడిచ్చిన ధనంతో ఇల్లు కట్టు కొని స్థిరపడ్డారు .

అగస్త్యుడికి పొబ్బుశ్వర డి ఆకారంలాగ కనిపించిన వు హళిల కేంద్రంగా వు ట్టూరా ఒక వు హనగరం తయారయి ంది. వాతాపీ జిర్ణంతో ఏర్పడిన ఆ నగరం వాతాపీనగరంగా పు ర్త పొందింది. అగస్త్యుడు స్విపిరిపాలనా సూత్రాలను శిలాఫలకాల మీద చెక్కించి, నగరంలో పేట్టించాడు . ప్రిజలే పొలకులు గా ఆదర్శప్రాయమైన ప్రజారాజ్యం ఏర్పడింది.

నిజాయితీపరుడి వాగ్దానం

విరూపిరాజ్యాన్ని శతానంద డేలు త్రున్నప్పిత్త, జయ రాజు అనే అతడు, ఆయన కోశాధికారిగా మూడేవాడు. నీతి, నిజాయితీ, నమ్మకాలకు పూర్వభరగా మూడే జయ రాజుకు వద్దాప్యంలో పేదజబ్బు చేసే నమం పట్టాడు. శతానంద దాయన్న పూడబోగా, “ప్రిభూ! నీనిక ఎంతకాలం బ్రతకస్త. ప్రిరిక కొత్తకోశాధికారిని ఎన్నుకోవాలి,” అన్నాడు జయరాజు.

“నీ కుటుంబం దేశువకు అంకితమైందని, నాకు తెలుసు. నీ తర్వాత ఈ పదవిని నీ కుమారుడికి ఇవ్వదలచాను,” అన్నాడు శతానంద.

దీనికి జయ రాజు కలవరపెట్టా, “ప్రిభూ! నాకుమారుడు నమ్మకస్థుడే కానీ కోశాగారాన్ని నిర్వహించగల సిద్ధుడత వాడికి లేదు. అయితే, సిద్ధుడత, నీ నీ నిజాయితీలకు మారుపేదైన, నమ్మకస్థుడుగా నుండగల యువకుడు నాకు తెలుసు. వాడు పువ్వ

గోపాలపితంలో ఉంటున్నాడు. బుర్ర పువ్వ గోపిస్తు. చాలా కాలంగా వాడి గురించి అనుకుంటున్నాను, తను కుపిరిచయం చేయాలని. వాడికి నాకూ పూరమిదంపు త్వస్తుంది. నుంచిగోజు పూసీ వాడికోసం కుబుర్ర చేస్తాను,” అని చెప్పాడు.

శతానందుడు సరేనని వెళ్ళిపోయాడు. కానీ తర్వాత ఒక్క రోజుకే జయ రాజు హితాత్తుగా కన్న పూశాడు. రాజు ఎంతో బాధపడి పువ్వగోపిస్తు వివరాలను గురించి జయ రాజుతో అడిగితే, వారెవరూ ఏమీ చెప్పలేక పోయారు. అప్పడాయన భట్టలను పువ్వ గోపాలపితం పింపితే, అక్కడ పువ్వగోపిస్తు అన్నబుర్ర గల వాళ్ళ పుగ్గరున్నారని తెలిసింది. అందరూ యువకులు. సిద్ధులని బుర్ర తెచ్చుకున్నవారు. ఆ పుగ్గరూ కూడా ఒకరికొకరు నురణించిన కోశాధికారి జయ రాజుకు ఏదో ఒకవిధంగా బంధుత్వం ఉన్నవారే!

ముగ్గురిలో జయరాజు చెప్పిన మువ్వ గోపన్న ఎవరో తెలియక రాజు ఇబ్బంది పడ్డాడు. చివరికాయన విషయాన్ని పురికి చెబితే, మంత్రి బాగా ఆలోచించి, “మనం పూర్వవేషాలలో మువ్వగోపాలపితం వెళ్ళి, ఆ ముగ్గురి గురించి స్వయంగా ఆరా తీద్దాం. ఏదో ఒక ఆధారం దొరక్కపోదు,” అన్నాడు.

రాజు, పురికి పూర్వవేషాలలో మువ్వ గోపాలపురం వెళ్ళారు. ముగ్గురు మువ్వ గోపన్నలు గురించి వివరాలడిగారు. తెలిసిన వారుదూరం, ఆ ముగ్గురిని గురించి ఒక్కలాగే చెప్పారు. అప్పుడు, పురికి, “ప్రిభూ! ఇలాంటి విషయాల్లో అల్లు నవాళ్ళకంటే, ఇతరులే మనకు బాగా ఉపయోగపడతారు. పునువేరేవాళ్ళ పద్ధతుల వెళదాం,” అన్నాడు.

ఆ సమయంలో వారికి ధర్మయ్య అనే ఒకడవాడు కనిపించాడు. వాడికి డబ్బే కాదు— తెలివి, వ్యవహారదీక్ష కూడా లేమారోజులు

గడవడానికి వాడు నలుగురి సాయ పూతీసి కుంటూంటాడు. ఆ ఊళ్ళోదానగ్రామం వస్తూ వారి గురించి వాడికి బాగా తెలుసు.

పురికి, ధర్మయ్యన ఊళ్ళోవాళ్ళ గురించి నాలుగైదు ప్రశ్నలు అడిగి పూసీ తర్వాత వాడితో, “ఒరేయ్, నీ పంట పండింది. ఈ ఊళ్ళో ముగ్గురు మువ్వగోపన్నలు న్నారని విన్నాను. నువ్వు ఒక్కొక్కరి దగ్గరికి వెళ్ళి, వాళ్ళకు రాజు కొలు ముఖభిన్నం దని జాన్యం చెప్పు. వాళ్ళిచ్చే ప్రతిఫలం తీసుకుని సుఖంగా జీవింపు,” అన్నాడు.

ధర్మయ్య అనుపూనుగా, “తమరెవరో నాకు తెలియదు. తమరు చెప్పారు కూడా అని, ఈ రోజు వాళ్ళకు అలా చెప్పాక, తీరా వాళ్ళకు రాజుకొలు ముఖభిన్నం నా ప్రాణాలు తియ్యగలవు. అందుకని నాకు భయంగా మారింది,” అన్నాడు.

“వాళ్ళకు రాజు కొలు ముఖభిన్నం భయం లేదు. నువ్వు కూడా జాన్యం చెప్పాక ప్రతిఫలం అత్యంత కానీ— దాన్ని జాన్యం నిజ మయ్యాకనే తీసుకుంటానని చెప్పు. అప్పుడే గొడూ మూడు,” అన్నాడు పురికి.

ధర్మయ్య ఇంపుకు సరిరన్నాడు. రాజు, పురికి, ధర్మయ్య ముందేగా ఒక మువ్వ గోపన్న ఇంటికి వెళ్ళారు. మంత్రి ఆ గోపన్నతో, “వైపు పోత గూరినది వచ్చాం. పురికి ఊళ్ళో ఈ ధర్మయ్యను వైపు పూస్తానని, పూర్వం ఎన్నో నిజాల చెప్పాడు. మా భవిష్యత్తు గురించి కూడా ఎన్నో విశేషాలు వివరించాడు. ఇతనికి నిజంగా జాన్యం తెలుసని లేక కాకతాళియంగా చెప్పింది నిజమైందా అని నలుగురి విచారిస్తున్నాం. పురికి వాడు గనుక నీకు

ఇతడితో బాగా పిరిచయం మూడి మూడాలి. అందు కుగాను ఇతణ్ణి ఇక్కడికి తీసి కు వచ్చాం. ఇతణ్ణి గురించి నీ అభిప్రాయ వై వైటి?” అని అడిగాడు.

“ఏరా ధర్మయ్య! నువ్వేమిటి, జోస్యం చెప్పడమేమిటి? పోత్ర గూర్త వాళ్ళని డబ్బు కోసం ఇలా మోసిం చెప్తిన్నావా?” అన్నాడు పుష్పగోపిన్ను వందలంమీభోరణిలో. ధర్మయ్య దీనికేమాత్రము చలించక, “నేను మోసం చెయ్యడంలేదు. కొద్ది రోజుల నుంచి నాకు పుత్ర ప్తిల్లి పూడగానే భూత భవిష్యత్తులూ, వర్తమానాలూ తెలిసిపాతున్నాయి. అందు వల్ల, నా విద్యన సొప్పుచేసి కుంటున్నాన,” అన్నాడు.

“అలాగా! అయితే నాకూ నీ జోస్యం చెప్పు. నీకు నా గురించిన భూతం, వర్తమానం ఎలాగూ తెలుపు. వాటి సింగతి వదిలిపెట్టు.

భవిష్యత్తు చెప్పు పూడ్డాం,” అన్నాడు పుష్ప గోపిన్ను నమ్మాత్త.

“ఏను! రేండేరెండు రోజుల్లో నీకు రాజు కొలు మారే కుతుంది. పురస్కృత నాకేమి స్తామశి” అన్నాడు ధర్మయ్య.

“రాజధానికి వెళితేనే దిక్కులేదు. ఇక్కడ ఉంటే వెతుక్కుంటూ వస్తుందా రాజు కొలు మశి” అంటూ ఈసడించి, “నిరే, ఏది ఏమైనా నువ్వు చెప్పింది నిజమైతే, నీకు పది వేల వరహాలిస్తాన,” అన్నాడు గోపిన్ను.

అదేవిధంగా రెండో గోపిన్ను, ధర్మయ్యకు పూడంతస్థిల వైడ ఇస్తానన్నాడు. పూడో గోపిన్ను పూత్రం, “నీ నోటి వాక్యాన నాకు రాజు కొలు మారేరికితే, నా మొదటి నెల జీతంలో సిగం నీకే!” అన్నాడు.

ఈ పూటలు వింటూనే ధర్మయ్య, “హా, ఊరు నడిబొడ్డున వెలిసిన మువ్వగోపాల

స్వామీ!” అంటూ స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు. రాజు, పుంత్రి, పూడో గోపన్న, ధర్మయ్య పుఖాన ఇన్ని నీళ్ళ చల్లించి, అతడికి స్పృహ రాగానే ఏపుర్లు దండి అడిగారు.

ధర్మయ్య నెమ్మదిగా లేచి కూర్చుని, రాజు, పుంత్రితో, “అయ్యా! ఈ పుష్ప గోపన్నలు పుగ్గర్తా నాకు బాగా తెలుసు. ఎన్నోసార్లు వీళ్ళను ధర్మం కోసం యాచించాను. ఆ అనుభవం నాకుంది. మొదటి ఇద్దరూ మంచితనం ఉన్నప్పటికీ నిజార్లు తీపిర్లు కాదు. ఆలోచించకుండా వాగ్దానాలు చేస్తారే తప్ప వాటిని నిలబెట్టుకోవాలనుకోరు. పదివేల వరహాలిస్తానన్నాయన ఒక్క వరహాలిస్తా వోషిం. పూడూ తన్నుల వేడ ఇస్తానన్నాయన ఒక ఇటుక ఇచ్చి సిరిపేట్టుకోవుంటాడు. ఈ పూడో గోపన్న పూత్రం నిజార్లు తీకి పూర్తయిపోయింది; ఈ ఊళ్ళో పిట్టి పేరిగినవాణ్ణి గనక, నా పూట నమ్మండి. ఈయన ఆలోచించి పురీ వాగ్దానం చేస్తాడు. చేసిన వాగ్దానం నిలబెట్టుకుంటాడు. రాజు కొలువులో నెల జీతంలో సగమందే, నా బతుక్కు చాలా పెద్ద మొత్తం. ఒకటి రెండు సంవత్సరాలపాటు ఇంత కలో గుజో చొర్ర కుత్తుంది. అంత అదృష్టం నాకు

పట్టబోతున్నదన్న సంతోషంకొద్దీ స్పృహ తప్పి నట్టంది. అంతే!” అన్నాడు.

అప్పుడు పుంత్రి, పుష్ప గోపన్నకూ, ధర్మయ్యకూ తామెవరో చెప్పి, రాజుతో, “ప్రిభూ! పూ పూర్లుగా అడిగితే ధర్మయ్య మనకే వివరాలు చెప్పాడు కాదు. అలా చెప్పే పరిస్థితులు కల్పించడానికే, ఈ జోష్యం నాటకం ఆడించాను. ఈ పూడో గోపన్నే మనక్కావలసినవాడని వేరే చెప్పనవసరం లేదు గదా!” అన్నాడు.

రాజు పూడో పుష్ప గోపన్నకు కోశాధికారి పదవి ఇచ్చాడు. ధర్మయ్యను తరచుగా ఆద్రుకున్నాడు. పుగతా గోపన్నలకూ కొలు మతో వాళ్ళవాళ్ళకు తగిన స్థానం కల్పించాడు.

ఈ జరిగింది విస్తాపించే బాగా ప్రచారమైంది. అప్పటి నుంచీ ఆ దేశంలో పిదము కావలసినవారు నిజార్లు తీగా మూటూ సాధ్యపడినంతవరకే వాగ్దానాలు చేయాలనుకునేవారు. అలాకాక కొందరు శుష్కి వాగ్దానాలు చేస్తూ ఆ సింగతి విన్నవారు వారితో, “అయ్యా! నేను స్పృహ కోల్పోవడం లేదు. స్పృహ కోల్పోయే లాంటి వాగ్దానం పురొకటి దైనా చెయ్యండి!” అని గేలిచేసేవారు.

దయ్యం దిద్దిన కాపురం

రంగమ్మ రంగయ్యల పేళ్ళి జరిగినప్పిడు ,
“అహా, వీళ్ళుబర్ల అతికినట్టుగా సరిపొయ్యారు .
వీళ్ళు ఒకరికోసం ఒకరు పిట్టారేమో ! వీళ్ళు
కాపితం ఎంత పెచ్చగా మోటుందో!” అను
కున్నారు ఊళ్ళోజనం.

అప్పుడే, అందుకు పైర్తిగా వ్యతిరేకుగా
రంగయ్య, రంగమ్మలకు ఇం పడేది కాదు .
వాళ్ళువు ధ్య రాజీ కుదుర్చడానికి ఎందరో పేదలు
పై న్న కుని షిలం అయ్యారు . రంగయ్య ఏం
చెప్పినా రంగమ్మ కాదుంటుంది. రంగమ్మ కాదు
దానికి రంగయ్య అమోటుటాడు . ఏ విషయంలో
గాని, ఎప్పుడు గాని ఒకరి వూట ఒకరు వినే
ప్రిసిక్తలేదు .

ఇలా మోడగా ఒకసారి రంగమ్మ బాబాయి
కొడుకు పేళ్ళి వచ్చింది. “నిన్ను కట్టుకున్న
ఖర్చానికి తప్పదు గా! దిష్టిబొమ్మలా నాతో
బయలుదేరు ,” అన్నది రంగమ్మ.

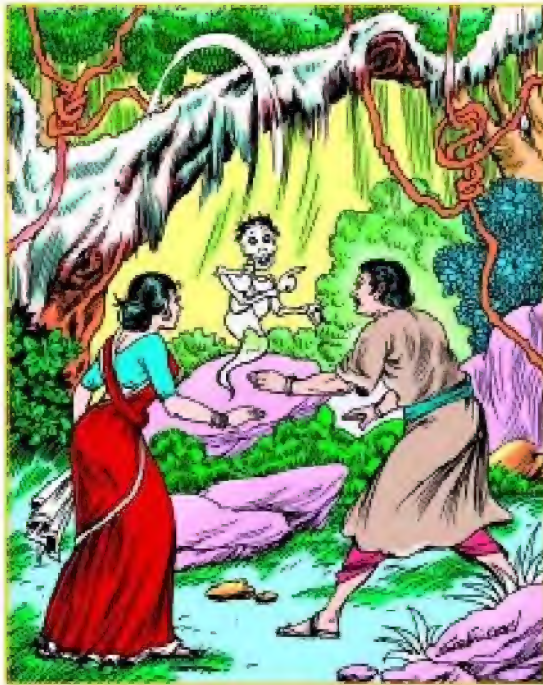
“అడ్డమైనవాళ్ళు పెళ్ళి ఇళ్ళకు వెళ్ళడానికి,
నేను అరు కుత్తి నేవాడినా? నేను రావు ,”
అన్నాడు రంగయ్య కోపంగా.

“హమ్మయ్య! తగు ధు నమ్మ అని నాతో
ఎక్కడ తయారమడావో అని హెచ్చరి చచ్చావు ,”
అంటూ ఆనందంగా పేళ్ళికి బయలు దేరింది
రంగమ్మ.

“అగాధు! నేను ని మ్మె గు డిని. నలుగు
రిలో వు నుమిరు మునిలపడంకోసం అప్పు నా, నీ
వెంట కదలడం తప్పదు ,” అంటూ రంగమ్మతో
తనూ బయలు దేరాడు రంగయ్య.

వాళ్ళు ఊరి పోలిస్తే రదాటి, ధూ రంలో ఉన్న
రహదారి చేరేందుకు వూర్ల వు ధ్యంలో మళ్ళీ
చిట్టడవిలో నడక న్నిండగా, న్ని ర్యాన్సివ్ యవ్వు
చీకటి కమ్మ కుంటున్నది. ఆ సేపు యంలో
పోరు గూర్చు వు నిపోకదు రంగయ్యకు ఎదురు
పడి, “నువ్వారంగయ్యా! మా ఊళ్ళో మీ చెల్లె
లింట మళ్ళీ, వీ నాన్నకు ఏవీ బాగా లేదు ,
వుంచు వీ ద ఉన్నాడు . నిన్నే కలమిస్తాన్నాడు ,”
అని చెప్పి తన దారిన తాను పోయాడు.

రుగయ్య తుడి రావూ మితులో మోటుటాడు .
“విన్నావా, నాన్నకు ఒంట్లో బాగా లేదట. రావూ
పురం వెళదాం,” అన్నాడు రంగయ్య.

“వు సెలాళ్ళన్నాక వుంచానపెడరా? వు సెమిన్నాక వు రణం తప్పుతుందా? పేళ్ళింట్లో వింధుభోజనం చేసే, నలుగురితో కలిసే హాయిగా నవ్వుకోక, ఆదిక్కుతూ లినకొంపిలో ఏడవడానికి రావాలా? నేను రాను,” అన్నది రుంగమ్మ కుండబద్దలు కొట్టినట్లు.

ఎన్నతూ లేచి రుంగమ్మ బతిమాలుతున్నట్లుగా, “ఇంటికోడలివి. వురీ అంత కర్కటకుంగా వూట్లాడకు. నేను చెప్పిన వూట విను,” అన్నాడు.

“నువ్వొక్కటకుడివి. వీ అప్పుకర్కటకురాలు,” అంటూ గొంతు పెంచిన రుంగమ్మ, “నువ్వే నా వూట విను,” అన్నది పింతంగా.

ఇలా ఇద్దరూ గట్టిగా గొడవపెట్టే తూండగా, “ఆగుండి, ఏమిటి రచ్చ, చీకటి పెడవేళ కాస్త కున్నకు తీవ్ర నివ్ర కుండా!” అంటూ అపెక్కనే ఉన్న చింతచెట్టు గుబురు కొప్పుల్లోంచి ఒక దువ్వం, వాళ్ళ ముందుకు దూకింది.

దువ్వన్నీ పూడగానే మెరుగుతూ, పేళ్ళాకుక్కినబున్నల్లా నోళ్ళూ మూసుకొచ్చాయి.

“ఎందుకు గొడవపెట్టే తున్నావు? ఏమిటి మీ సెవు సెయ్య?” అని అడిగింది దువ్వం.

“ఇదేం న్యాయం? వీడు నా మొగుడు కాబట్టి, వీడివూట నేను వినాలట. ఇలాంటిది లోకంలో ఎక్కడైనా కద్దా, హవ్వు!” అన్నది రుంగమ్మ, రుంగమ్మ కేసేవేలు పూపేస్తూ.

ఇందుకు దువ్వం ఏదో వూట్లాడబోయేంతలో రుంగమ్మ, “పేళ్ళాం వూటవిసే ఏవుగ వాడల్లు నా బాగుపడతాడా? నేను దీనివూట వినాలట!” అన్నాడు ఆవేగంగా.

దువ్వం కామిఆలోచించి, “ఇంతకూ, మీ ఇద్దరిలో తెలివైనవాళ్ళెవరు?” అని అడిగింది.

సేనంటే సేనంటూ మొగుడూ, పేళ్ళాకుకు వుళ్ళి పొట్లాట ఆరంభించారు.

దువ్వం, “గోల ఆపిండి!” అని వాళ్ళను కోసి, “తెలివైనవారి వూట వినడం, ఎవరెక్కిలా భిన్నుంది. నేనొక పిరీ పేట్టి, మీలో ఎవరు తెలివైనవాళ్ళో తేలుస్తాను. అప్పుడు తెలివైనవారి మాట రెండోవారు వినితీరాలి. సిదా?” అన్నది.

సరే అన్నట్టు తలులు అడిచారు మొగుడూ, పేళ్ళాకు.

దువ్వం మెటనే చెట్టు మీదికి ఎగిరి, రెండు సెంచులతో కిందకు దూకింది.

తర్వాత, అది వాళ్ళతో, “ఒక్కొక్క సెంచీలో యీ భైరవేస్తే బంగారీ నాణాలు న్నాయి. మీ ఇద్దరికీ చెరొక సెంచీ ఇస్తాను. మూడు మాసాల తర్వాత సరిగ్గా ఇదే రోజు, ఈ చెట్టు దగ్గరకు రండి! ఈ డబ్బున్న ఎవరు ఎక్కువ పంచి తిరిగి నాకు ఇస్తారో, వారే తెలివైనవారు! ఏమంటారు?” అన్నది దువ్వం.

రంగమ్యురంగమ్యుల ఆసింపుల్ని ఆత్రంగా అంధు కుని, “నీ పిరీ కు వేం సీధు!” అన్నారే.

దయ్యం చెట్టుమీదికి ఎగిరిపోయింది. రుగ్మ్యుపెళ్ళింటికి వెళ్ళింది. రుగ్మ్యుతుండ్రని చూడడానికి వెళ్ళాడు.

సరిగ్గా మూడు నెలల తర్వాత, అదే రోజు దయ్యం దగ్గరకు వచ్చాడు రంగమ్యు, రంగమ్యులు. ఈ లోపల జరిగిందేవుంటే - పెళ్ళికి వెళ్ళిన రంగమ్యుడబ్బు సొంతాని, పెళ్ళి పిడా విడతో ఎవరో దొంగిలించారు. అలాగే, తుండ్రని చూడడానికి వెళ్ళిన రంగమ్యుడబ్బు సొంతాని, తుండ్రని పిడావు ర్పించడానికి వచ్చిన జనంలో ఎవరో కాజేశారు!

దయ్యం ఇచ్చిన డబ్బు సొంపులు పొలు సంద్భు కు ఎంతో విచారపడిన రంగమ్యు, రంగమ్యుల కూడబలు క్కుని, మూడు మాసాలు నానాప్రియా సో పిడి క్ట్టించి, దయ్యం ఇచ్చిన డబ్బు కూడబెట్టి, దాన్ని చూడబోలు, జరిగిందేమిటో చెప్పారు.

దయ్యం, వాళ్ళ నిజాలు తీసివెచ్చుకుని, “మీరు నిజం చెప్పినందుకు, నాకు చాలా సంతోషంగా మన్నది. చూశారా, మీ రిద్దరూ ఒకరినూ టనొకరు గౌరవించి కూడబలు క్కుని శ్రమపడడంవల్లనే పొయిన మొత్తాన్ని తిరిగి

కూడబెట్టగలిగారు. కాని, మీ డబ్బు సొంపులను దొంగిలించనవాళ్ళెవరో, మీ కు ఏమాత్రం తెలియ లేదా?” అని ప్రశ్నించింది.

దానికి రంగమ్యు కొపంగా, “తెలియడం కాదు, ఫిలానావాళ్ళల్లు మాటారని అనుమానం కలిగినా, వాళ్ళను గ్రామాధికారి వద్దకు ఈడ్చుకుపోలు తాట వలిపించేవాళ్ళం. ముచ్చెడెధలు బతికిపోయారు!” అన్నది.

రంగమ్యు తలకు దుయ్యం పేడ్చగా నవ్వి, “మీ నిజాలు తీసి, మైరథూ పేళ్ళాల్లుగా మీ అన్యోన్యతనూ పిరీంచేందుకు, నేనే ఆసింపులను మాయం చేశాను. కొంచెం వుండండి!” అంటూ చెట్టు మీదికి ఎగిరిపోయి, సంచులతో తిరిగి వచ్చి, వాటిని మొగుడూ, పెళ్ళాలిక్కునూ, “ఇవి లోగడ నేనిచ్చిన బంగారు నాణాలు. వీటిని, మీరు క్ట్టిపిడి సొంపాలుంచినవాటిని కలిపి, ఆ డబ్బుతో లాభసాటిగా మూడే వ్యాపారమో, వ్యవసాయమో చేసుకోండి!” అని చెప్పి చెట్టుమీదికి ఎగిరిపోయింది.

ఆ తర్వాత, ఎప్పుడూ కీచులాడుకునే రంగమ్యు, రంగమ్యుల వుధ్య అంత అన్యోన్యత ఎలా ఏర్పడిందో తెలియక ఊరివాళ్ళ వింత పడసాగారు. అది వాళ్ళకు దయ్యం దిద్దిన కాపిడం అని తెలియదు!

దాతృత్వం

చాలాకాలం క్రితం అయ్య పితంలో ధర్మ పాల్పడనే గొప్ప ధనికుడు ఉండేవాడు. అయ్యన భార్య ప్రిల. వారిద్దరూ చాలా ధర్మబుద్ధి కలవారు. పాపభీతి, దైవభక్తి కలవారు. వారి కుటుంబంలో తరతరాలుగా ఉసిరిక చెట్టును పూజించే ఆచారం ఉండేది. వ్యాపారులో అనేకల గడించిన ధర్మపాల్పడే రోజు ఒకబుడవాడికి బంగారం ఉసిరికాయ దాను చెయ్యకుండా భోజనం చేసువాడు కాదు. అందు చేత అయ్యన కీర్తి చాలాదూరం వ్యాపించింది.

దంపతులకు అయ్య ధర్మ కోడలు కులు. పేదకోడలు కుకు వివాహం చేశారు. పేదకోడలు అత్తవారింట అడ్రగ్ పేద త్రానే, “అత్తగారూ, ఎంత ధనవంతులైతే వూత్రం రోజు బంగారం ఉసిరికాయలు దాను చేస్తూ ఉంటే రెండో తరానికి ఏమి మిగులుతుంది? ఏవూత్రం అలోచన లేకుండా ఉన్నది మీరిలా దాను చేసుకుంటూ వెళితే ముఖాళ్యమై

అడ్రగ్ కుతుంటుం వూత్రం ఇష్టమా? కావాలంటే వెండి ఉసిరికాయలు దాను చెయ్యండి,” అన్నది.

పేదవాళ్ళు చిన్నదల్లు నా ఇంటికి పేద కోడలు కదా అని అమె వూట పొటించి, అమె చెప్పినట్లే రోజు ఒకవెండి ఉసిరికాయ దాను చేస్తూ వచ్చారు.

ఇంతలో రెండో కోడలు కుకు పేళ్ళల్లుంది. రెండో కోడలు కాపరానికి వచ్చింది. అమె తన అత్తగారితో, “మీరు రోజు వెండి ఉసిరికాయ దాను చేస్తూ పీల్లలకు ఏమి మిగులుతుంది? కావాలంటే మీరు రాగి ఉసిరికాయ ఒకటి దాను చేస్తూ ఉండండి,” అన్నది.

అమె మాట కూడా పొటించి రోజు రాగి ఉసిరికాయలను వడ్లదువితలు దానుచేస్తూ వచ్చారు.

దీనితో వారికిపై ర్వుం ఉండిన క్షీణితిట్టలు క్రమంగా చాలావరకు నశించాయి. తరవాత కొన్నాళ్ళకు వూడో కోడలు కుకు పేళ్ళల్లు

పూడోకోడలు వచ్చి, రాగి ఉసిరి కాయలు దానం ఇవ్వవద్దనీ, ఇనుపు ఉసిరికాయ లివ్వవునీ అన్నది; నాలుగోకోడలు వచ్చి, పిండితో చేసిన ఉసిరికాయలు దానం చేస్తు చాలున్నది.

అయిదోకోడలు కాపిరానికి వస్తూనే అది కూడా వద్దన్నది.

తప్పు కొడుకులతోనూ, కోడళ్ళతోనూ ఉంటే తప్పు దాత త్వం సాగదని గ్రహించి ధర్మపాలుత్రా, నిలకడ తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. తీర్థయాత్రలు చేసే నెపం మీద కొంత డబ్బు తీసి కుని ఇంటినించి బయలుదేరాడు. కొన్నాళ్ళకు సిరయ్య నదీ తీరానగల ఒక అందమైన చిన్న ఉసిరికవనం కొని, అందులో నివసించసాగాడు.

ధర్మపాలుడికి కొంత వైద్యం తెలుసు. ఆయన ఉసిరికాయలతో లేవ్యాలూ, ఔషధాలూ తయారు చేసి, వాటిని విక్రయించి డబ్బు సంపాదించినారంభించాడు. వ్యాపారులలో ఆయనకు బాగా కలిసివచ్చింది. ఆయన తిరిగి లాభికారి అయి, తనకు తప్పే దానం ధర్మాలు చేస్తూనే ఉండి ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. కొంతకాలానికి ఆ ప్రాంతంలో ప్రిజలకోసం ఒక దేవాలయం కూడా నిర్మించుకొని పుణ్య కున్నాడు.

ఈ లోమకా ధర్మపాలుడి కొడుకులు తండ్రి కష్టపడి ఆర్జించినదంతా ఖర్చు చేశారు. కూర్చోని అంటే కొండలు నా కరిగిపోతుంది కదా. వారికి ఖర్చు చేయడం తప్పి సంపాదించే వూర్గం తెలియదు గనక, ఉన్నదంతా త్వరలోనే పోయి, వారికి పట్టగడవని పరిస్థితి వచ్చింది. వాళ్ళు ఉన్న ఊరు వదిలిపెట్టి, కూలి చేసి కునే ఉద్దేశంతో ఊళ్ళ వెంబడి తిరగసాగారు.

తండ్రి కష్టపడి ఆర్జించినదంతా ఖర్చు చేశారు. కూర్చోని అంటే కొండలు నా కరిగిపోతుంది కదా. వారికి ఖర్చు చేయడం తప్పి సంపాదించే వూర్గం తెలియదు గనక, ఉన్నదంతా త్వరలోనే పోయి, వారికి పట్టగడవని పరిస్థితి వచ్చింది. వాళ్ళు ఉన్న ఊరు వదిలిపెట్టి, కూలి చేసి కునే ఉద్దేశంతో ఊళ్ళ వెంబడి తిరగసాగారు.

ఆ సింపుయంలో వారికి, సిరయ్యూ నదీ తీరాన గొప్ప దేవాలయం కట్టుతున్నారని తెలిసింది. ఆ ఆలయాన్ని కట్టిస్తున్నది ధర్మ పాల్వ డేనన్న సింగతి వారికి తెలియదు. ధర్మ పాల్వ డి కొడుకులూ, కొడళ్ళూ అక్కడికి చేరి వుగతా కూలీలందరితోపాటు కూలిపెన్లు చెయ్యసాగారు.

దేవాలయం కట్టించే మిశ్రాస్త్మడి భార్య బుదసాదలకు దానధర్మాలు చేస్తున్న సింగతి విని ధర్మపాల్వ డి కొడళ్ళూ అల్లుడు గురూ ధర్మపాలుడింటికి వెళ్ళారు.

స్థిలం వారిని కిటికీలోంచి చూసి, తన కొడళ్ళలాగున్నారని తోచి, వారిబర్తూ, వారై వచ్చినవినీ తెలుస్తూ రమ్మని దాని దాన్ని పిలిపింది.

దానీది తిరిగి వచ్చి చెప్పిన సమాధానాన్ని బట్టి ఆమె ఊహ నిజమయింది. తన కొడుకులూ, కొడళ్ళూ ఇలాంటి హెన్స్టీతికి ఎలా వచ్చారో ఆమె ఊహించలేకపోయింది. ఆమె వున్నంత బాధపడింది. కాని తన కొడళ్ళకు సిరి అల్లు న గుణపాతం నేర్పటానికి ఇది వుంది అవకాశం అని ఆమె అన్న కుని పిథకం ఆలోచించింది.

ఆమె తన పెద్ద అడుగునుంచి ఒక వెండి ఉసీరికాయా, ఒక రాగి ఉసీరికాయా, ఒక ఇన్ను ఉసీరికాయా తీసి, పీండితో ఒక ఉసీరికాయా చేసి, వాటన్నిటినీ తీసి కుని బయటికి వచ్చింది. కొడళ్ళు తప్ప అత్తన గుర్తించలేదు.

ఆమె పెద్దకొడలికి వెండి ఉసీరికాయా, రెండో కొడలికి రాగి ఉసీరికాయా, మూడో కొడలికి ఇన్ను ఉసీరికాయా, నాలుగో కొడలికి పీండితో ఇచ్చి, అల్లుడో కొడలితో, “అవ్వా నీకివ్వటానికి వచ్చి లేదు,” అన్నది విచారంగా.

వెంటనే తోడికొడళ్ళు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసి కుని, తరవాత స్థిలంకేసి చూసి, “అత్తా!” అంటూ ఆమె కాళ్ళమీద పడి ఏడ్చారు.

స్థిలం వారినందరినీ ఎత్తి కొగలించు కుని, వారికి పిట్టిన దుర్లకు విచారించింది.

తరవాత ధర్మపాల్వ డి తన కొడుకులను కూడా పీలిపించి, వాళ్ళకు చక్కగా స్నానాలు చేల్చి, బట్టలు పేట్టి, తన దగ్గరే ఉంచు కున్నాడు. వాళ్ళు వుండి గుణపాతం నేర్చు కుని, తావు కూడా శ్రమ పడి ఆర్జిస్తూ, దానధర్మాలు చేస్తూ స్థిలం జీవించారు.

ఇదొక చందమామ కావ్యం

అజేయుడు గరుడుడు!

చిత్రాలు: మహేష్

అదిత్యుని చంద్రుని నుంచి హితాశ్వుగా వెళ్ళిన నరేంద్రుని, రవీంద్రుని ముని
వెతుక్కుంటూ సర్వదేశం చేరుకున్నాడు. పట్టుబట్ట అడవి జాతి యువత
య్య) మకుల జంటద్వారా అక్కడి రహస్యాలను తెలుసుకున్నాడు. అదిత్యుని పట్టి
తెస్తానని నరేంద్రుని ముని పడవలో బయల్ పడి పూర్వ ధ్వంసం పై సర్ప
నాటిబడి చెండు కాళ్ళూ, ఒక చెయ్యి బోగట్టుకున్నాడు. తాంత్రికుడి
నాగబంధుని పుత్రులైనా సరే అదిత్యుని
సిద్ధులయ్యాడు.

అదిత్యుని, అతడి అనుచరులూ రవీంద్రుని
అనుచరులూ సుగ్రహారాజు పుట్టి పుట్టి వాళ్ళను
బంధించారు.

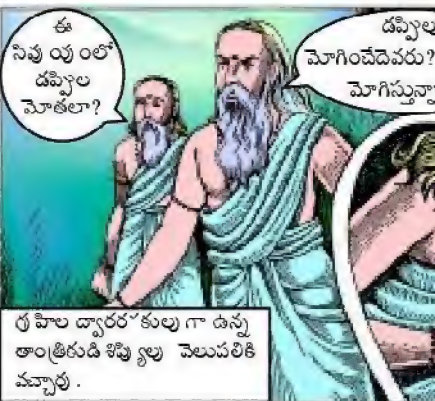
ఎక్కడ
పీ నాయకుడు?
రవీంద్రుని ఎక్కడ
ఉన్నాడు?

అయ్యో! అయనా, బూతుడుగదా
తండ్రినాగబంధుని పులిలో సెక్కు సిద్ధ పుయ్యం లతో
అతిథులుగా ఉంటున్నారు.

సేపుకులు బంధించబడ్డారని తెలియ గానీ,
అడవిజాతి ప్రజలు ఆనందంతో దప్పులు
వార్చించుకున్నారు.

ఇంకా గట్టిగా
వార్చించండి.
అప్పుడే ఈ శబ్దం విని
తాంత్రికుడు బయల్
పడుతాడు!

ఈ
సమయంలో
దప్పులు
మోతలా?

దప్పులు
మోగించేదెవరు? ఎందుకు
మోగిస్తున్నారు?

పులి ద్వారా రహస్యాల గా ఉన్న
తాంత్రికుడి శిష్యులు వెలుపలికి
వచ్చారు.

శిష్యులు అడవిజాతివాళ్ళనే హత్యచేసారు.

జుండి ఆ మోతలు!
వేకువజాతి నరేంద్ర మూరి
ప్రకాశతకు భంగం కలిగించకండి!

అదిత్యుడ , అతని అంగరంగులు కొందరు
గ్రహ లోపలికి ప్రివేశించారు .

రండి!
రవింద్రదేవమ్మ
వెతకండి!

క్రతు ముఖ దేవు డానికి ఏవో సిద్ధం
చేస్తున్న శిష్యులు కొందరు అతని ల
చుట్టూ ఉన్నారు .

ఎవర పుత్ర ?
ఎందు కిక్కడికి
వచ్చారు ?

అగండి.
అతని
పుత్రుడు
వేయ కండి.

శిష్యులు దిగ్భ్రాంతి చెందారు. ఆదిత్యుడి అనుచరులు వారిని
చుట్టుముట్టి బంధించి బయటకు లాక్కొన్నారు. వెలుపలికి
వెళ్ళి ముందు...

ఏం చేస్తున్నారు ?
పుత్రుల్ని ఎక్కడికీ
తీసుకు వెళుతున్నారు ?

విత్తం...
ప్రిభూ !

పై పు
చెప్పినట్లు
చేయండి.

గుహ నుంచి వెలుపలికి వచ్చేసరికి ఎందు
తాంత్రికుడి శిష్యులు , రుత్ర మకు ఇక్కడ
జరగ తగిన పనిగడి తెలియ గలదన్న ఆశతో
తన చేతి లోపై పాత్రలను బలంగా నెలకొని
కొట్టారు .

పాత్రలు కిందపడి మిట్టించిన శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి నిద్ర లేచాడు నాగబంధు .

ఈ సిఫ్త ఎంతో
ఎన్నిటి శబ్దం?
ఎవరక్కడ?

తన ప్రాంతానికి సిఫ్తా భానం
రాకపోయే సరికి నాగబంధు , తన
ప్రతినిధులను నుండి వెలుపలికి వదలాడు .

ఎంత జరుగుతున్నది?
ఏళ్ళందరూ ఎక్కడికి
వెళ్ళారు?

వెలుపలికి రాగానే
నాగబంధు కు
దీర్ఘకాల మోతలు
పనిపించాయి .

అహ!
నాళ్ళ అదిత్యుని పట్టి బంధించి
ఉంటారు . ఈ రోజు నా కల ఫలించనున్నది!
అర్ధశతాబ్దం క్రింద
సీదడం కావాలి!

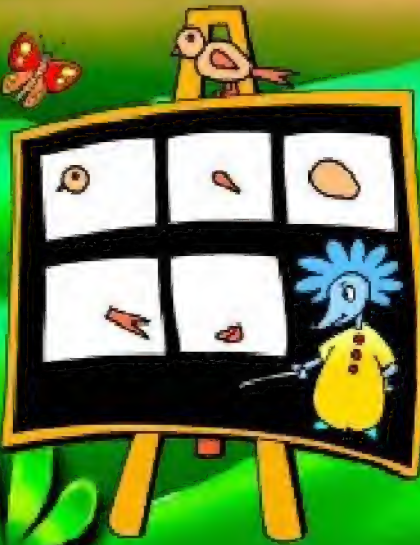
(ఇంకామూడి)

వివోద

సమయం

టింకూ టెడ్డీ, ఉత్సాహంగా చాలా
బెల్లా న్నను పెట్టుకుని
పు రిసీపాతోంది. దాని చేతిలో
ఒక్కొక్క రంగు లో ఎన్నెసీ
బెల్లా న్న ఉన్నాయో
తెక్కగట్టగలరా?

నీళ్ళనుంచి అంత హిడామణిగా
వెలుపలికి దూకుతున్నది
ఏది? పు క్కలను కలపింది.
తెలిసీపాత్రుంది!

అందమైన బుల్లిపెట్టును చూశారు కదూ?
ఈ పీట్ట శరీరభాగాలు విడివిడిగా నల్లబల్ల
పై ద చిత్రించబడి ఉన్నాయి. ప్తీ ర్త ఆ
విడిభాగాలను ఒక కాగితంపై ద కావె చేసి
ఆయా భాగాలను ఎక్కడెక్కడ ఎలా
అతిక్కు సరిపాత్రుందో అక్కడక్కడ అలా
అతికించి పీట్ట బొప్ప న్న
తయారై చేయండి!

ఈ ఐదు పిల్లలూ చూడ్డానికి ఒకే విధంగా
కనిపిస్తున్నారు. అయితే, ఒకటి
మిగతావాటికన్నా భిన్నంగా ఉంటోంది.
అది ఏదో కనిపెట్టండి చూద్దాం.

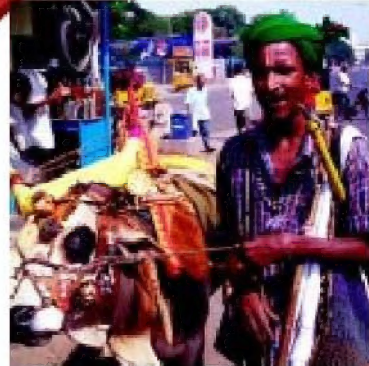
కుందేలు రోహా కు బిస్కెట్లుంటే
వూహిస్తుంది. ఎవరు ఈ
పిళ్ళాల్లో చాలా బిస్కెట్లు
ఉన్నారు. దాని చేతిలో ఉన్న
బిస్కెట్ల పేర్లతో లోంచి తీసిందో,
జతదేసే చూపిగలరా?

వ్యాఖ్యలు
రాయండి!

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు
రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్తే పేర్లు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ
ఫలితాలు మే 2003 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈశాన్యతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

జనవరి 2003 సంచికలో బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్యల వివరాలు:

బి.వి.ఆర్.ఎం.ఎం. (పి.సాద్
కేరాఫ్/బి. అనందరామా

ఫోటో నం. - 111, క్రెస్టల్ టవర్స్,
నెతవ్యూధార్, విశాఖపట్నం - 530 013

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

ముదటిఫోటో: నాథు పెక్కికాల్ విజ్ఞాన సిర్వస్వం!
రెండవ ఫోటో: నేత కంప్యూటర్ విశ్వసిందర్శనం!!

విన్నోద సమయం సమాధానం (పేజీ 64)

టింకు టెక్స్టి చేతిలో 4 ఊదా, 5 ఎరుపు, 3 పసుపుపచ్చ, 3 నీలం, 3 లేత ఎరుపు, 1 పచ్చ
బొలుసు ఉన్నాయి.

షేక్ 'డి' భిన్నమైనది

రోసా చేతిలోని టెస్కా 2 వ ప్యాంత్ లోనిది!

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 600 026 on behalf of
Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : Viswam

మైసూర్ శాండల్
సబ్బులో చందనం,
బాదం నూనెలు ఉన్నాయి.
సున్నిత చర్మానికి అది
చాలా శ్రేష్ఠమైనది!

ఛాంపియన్
చిట్టి ఎంపిక

చురుకైన పిల్లలు
ఎల్లప్పుడూ మైసూర్
శాండల్ బేబీ సబ్బునే
కోరు కుంటారు !

మైసూర్ శాండల్ సంగ్రహం
గత 80 సంవత్సరాలకు
పైగా చందనం
శ్రేష్ఠతను మీ ఇళ్ళల్లోకి
తీసుకువస్తోంది.

Almond oil moisturiser and antiseptic soap

nutrine

KOKA NAKA

COOKIES

They always enjoy
Koka Naka !

They won a trip to
South Africa !!

Shivam Sanjay Wankhede
Nagpur

Dirishe, Chennai

Raghavachari Murali Karthik
Chennai

Y. Sai Thejovarshan
Hyderabad

Mukund Abhinav
Chennai

Suresh Gulati, Ghaziabad

**NUTRINE
KOKA NAKA KHAO !
CRICKET
SOUTH AFRICA MEIN
DEKHO !!**

**Hearty
Congratulations
and
Best Wishes
to the winners from
Nutrine Koka Naka**

The Real Coconut ... Enjoy

India's largest selling sweets and toffees.